

ΔΗΜ. Ι. ΦΙΛΙΚΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Α. Ζ. ΔΙΑΛΛΗΣΜΑ
ΟΔΟΣ ΒΟΡΕΟΥ 8
1929

52/4
2/13

Ψηφιοποιήθηκε από το Ίνστιτούτο Βιβλιοθήκης και Documental Center του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης

ΔΗΜ. Ι. ΦΙΛΙΚΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

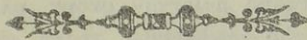
ΤΗΣ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Α. Ζ. ΔΙΑΛΗΣΜΑ

8-ΟΔΟΣ ΒΟΡΕΟΥ-8

1929

18526

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

[Οἱ τύποι οἱ ἀπαντῶντες μόνον ἐν συνθέσει ση-
μειοῦνται διὰ κεραίας—, οἱ δὲ ποιητικοὶ καὶ μεταγε-
νέστεροι ἐγκλείονται ἐντὸς ἀγκυλῶν [].

Αἱ παραπομπαὶ γίνονται εἰς τὴν ἡμετέραν «γραμ-
ματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης»].

Δημ. Ἰ. Φιλικός.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ

ΨΕΥΔΕΙΣ ΔΙΑΦΛΕΚΤΟΥ

Α

Ἀγάλλω=κοσμῶ, λαμπρύνω (θ. ἀγαλ-). Μέσο. ἀγάλλομαι=κοσμοῦμαι, τέρπομαι, παρατ. ἠγαλλόμην.

Παράγ. Ἐγαλμα=ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ἀγάλλεται τις.

Ἀγαμμαι=θαυμάζω (θ. ἀγασ-, ἀγα-)· ἀποθ. παθ., ἄνευ ὑποτ. καὶ προστ., εὐκτ. ἀγαίμην, ἄγαιντο, παρατ. ἠγάμην, ἀόρ. παθ. ὡς μέσο. ἠγάσθην=ἐθαύμασα.

Παράγ. Ἀγαστός=θαυμαστός, ἀξιόγαστος=ἀξιοθαύμαστος.

Σημ. Τὸ ῥ κλίνεται κατὰ τὸ ἴσταμαι, ἐν δὲ τῇ εὐκτ. τοῦ ἐνεστ. τονίζεται κατὰ τὰ εἰς - ω βαρύτερα.

Ἀγγέλλω=ἀναγγέλλω (θ. ἀγγελ-), παρατ. ἠγγελλον, μέλ. ἀγγελῶ, ἀόρ. ἠγγεῖλα, παρκμ. -ἠγγεῖλα, ὑπερσ. -ἠγγέλκω. Μέσο. καὶ παθ. ἀγγέλλομαι, παρατ. ἠγγελλόμην, ἀόρ. μέσο. ἠγγεῖλάμην, μέλ. παθ. -ἀγγεῖλθῆσομαι, ἀόρ. παθ. ἠγγέλθην, παρκμ. ἠγγεῖμαι, ὑπερσ. ἠγγέλιμην.

Παράγ. Ἀγγέλιον, ἐπάγγελμα, κατάγγελτος=κατηγγεῖλμένος, ἀντεπάγγελτος=ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ (χωρὶς νὰ παρακινήθῃ ὑπὸ τινος) πράττων τι.

Σημ. Τὸ ῥ παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἄγγελος, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. ἀγγελία.

Ἀγείρω=συναθροίζω (θ. ἀγεο-), παρατ. ἠγειρον, ἀόρ. ἠγειρα. Μέσο. καὶ παθ. ἀγείρομαι.

Παράγ. Ἄγορά=συνέλευσις, ὁμήγουρις, πανήγουρις (ο=υ αιολικῶς, πρὸλ. ὄνομα—ἀντωνυμία—ἐπώνυμον), συναγεροῖς=συνάθροισις, συναγεροῦς.

Ἄγνουμι=θραύω, συντρίβω (θ. ἀγ-, ἄγνου-)· πάντοτε σύγθετον μετὰ τῆς προθ. κατὰ· κατάγνουμι, ἄορ. κατέᾱξα, παρκμ. β' μὲ παθ. σημ. κατέᾱγα=εἶμαι συντετριμμένος, ὑπερσ. κατεαγῶς ἦν, μέλ. τετ. κατεαγῶς ἔσομαι. Παθ. κατάγνουμαι, ἄορ. θ' παθ. κατεᾱήην.

Παράγ. Κάταγμα, ἀκτῆ=παραθαλάσσιον, Ἄττικῆ (ἀντὶ Ἄκτικῆ), ναυαγός=ὁ παθῶν ναυάγιον, каработсаκисμένος.

Σημ. Ὁ ἐνερ. ἄορ. ἔγινεν ἐκ τοῦ η-Fäg-σα (ῥήματά τινα, τῶν ὁποίων τὸ θέμα ἤρχιζε ἀπὸ F ἐλάμβανον συλλαβικὴν αὖξησιν η) ἠᾱξα (καὶ κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τῶν ἐπαλλήλων φωνηέντων) ἔᾱξα. Ὁ παρακμ. β' ἔχει κανονικὸν ἀναδιπλασιασμὸν Fe-Fäg-a—ἔᾱγα.

Ἄγνοῶ (ἄγνοέω) (θ. ἄγνοε-), παρατ. ἡγνόουν, μέλ. ἄγνοήσω, ἄορ. ἡγνόησα, παρκμ. ἡγνόηκα. Παθ. ἄγνοοῦμαι, παρατ. ἡγνοοῦμην, μέλ. μέσ. μὲ σημ. παθ. ἄγνοήσομαι, ἄορ. παθ. ἡγνοήθην, παρακμ. ἡγνόημαι

Παράγ. Ἄγνοια.

Σημ. Ἐκ τοῦ στερητ. α καὶ τοῦ θ. γνο- τοῦ ῥ γιννώσκω.

Ἄγοράζω, ἀμετῶ.=διατρίβω εἰς τὴν ἀγοράν, μεταθτ. ὠνοῦμαι, ἀγοράζω τι. Ὡς μεταθτ. παρατ. ἡγόραζον, μέλ. [ἀγοράσω] καὶ ὠνήσομαι, ἄορ. ἡγόρασα, παρκμ. ἡγόρακα. Μέσ. ἀγοράζομαι (τι), ἄορ. μέσ. ἡγορασάμην. Παθ. παρατ. ἡγοραζόμην, ἄορ. παθ. ἡγορασθην, παρκμ. ἡγόρασαι.

Παράγ. Ἄγόρασμα, ἀγόρασις, ἀγορασία, ἀγοραστής.

Σημ. Τὸ ῥ παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγορά.

Ἄγορεύω=ὀμιλῶ ἐν συνελύσει, δημηγορῶ (θ. ἀγορευ-, ἐρ, ὄε, ἐπ-), παρατ. ἡγόρευον, μέλ. -ἔρω, ἄορ. -εἶπον παρακμ. -εἶρηκα, ὑπερσ. -εἰρήκειν. Παρ. ἀγορεύομαι, παρατ. ἡγορευόμην, μέλ. μέσ. μὲ παθ. σημ. ἀγορεύσομαι, μέλ. παθ. -ῆθησομαι, ἄορ. παθ. -ἔρηθην, παρακμ. -εἶρημαι, ὑπερσ. -εἰρήμην.

Παράγ. Ἄναγόρευσις, ἀνάορησις=ἀναγόρευσις, πρόσρησις, πρόσρημα, ἀπόρητος=μυστικός, προσρητέος, προσαγορευτέος.

Σημ. Τὸ ῥ παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγορά=συνέλευσις. Σύνθετα : ἀναγορεύω=ἀνακηρύττω δημοσίᾳ, ἀπαγορεύω ὡς μεταβατ. =δὲν ἐπιτρέπω, ὡς ἀμεταβ.=κουράζομαι.

Ἄγω=πνίγω, σφίγγω τὸν λαϊμόν (θ. ἀγγ-). Παθ. ἄγχομαι. Μέσ. ἀπάγχομαι, παρατ. ἀπηγχόμην, ἄορ. μέσ. ἀπηγξάμην.

Παράγ. Ἄγχόνη.

Ἄγω=ὀδηγῶ (θ. ἀγ-), παρατ. ἤγον, μέλ. ἄξω, ἄορ. ῥ' ἤγαγον, παρακμ. -ἤχα. Μέσ. καὶ παθ. ἄγομαι, παρατ. ἠγόμεν, μέλ. μέσ. καὶ με παθ. σημ. ἄξομαι, ἄορ. ῥ' μέσ. ἠγαγόμεν, μέλ. παθ. ἀχθήσομαι, ἄορ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἤχθην, παρακ. ἤγμαι, ὑπερσ. ἠγμην.

Παράγ. Ἄγωγῆ, ἀγωγός, ἀγωγεύς, ἀγώγιμος, ἀγυιά, ἀγών, ἄξων, ἄξιος, παιδαγωγός, λοχᾶγός, ὀδηγός, στρατηγός, ἐπαικτός, ἐπείσαικτος, εἰσαικτέον κλπ.

Σημ. Ὁ ἐνεργ. καὶ μέσ. ἄορ. ῥ' ἔχουν ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμόν. Σύνθετα : κατάγω=ἐπαναφέρω εἰς τὴν πατρίδα ἐκ τῆς ἐξορίας, ἀνάγομαι=ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἀποπλέω, κατάγομαι=ἔρχομαι ἀπὸ τοῦ πελάγους εἰς τὸν λιμένα, καταπλέω.

Ἄγωνίζομαι, ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἠγωνιζόμην, μέλ. μέσ. ἀγωνιοῦμαι, ἄορ. μέσ. ἠγωνισάμην, παρακμ. ἠγώνισμαι, ὑπερσ. ἠγωνίσμην. Παθ. ἄορ. ἠγωνίσθην, παρακμ. τὰ ἠγωνισμένα.

Παράγ. Ἄγωνίσις, ἀγώνισμα, ἀγωνιστής. ἀγωνιστικός, ἀναταγώνιστος, ἀγωνιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγὼν κατ' ἀναλογίαν τῶν ὀδοντοφωλογήκτων ῥήμ. εἰς -ίζω π. χ. ἐλπίζω (θ. ἐλπιδ). Σύνθετα : διαγωνίζομαι=ἀγωνίζομαι (πρὸς τινα) ἀμιλλώμενος, συναγωνίζομαι=συμπολεμῶ.

Ἄδικῶ (ἀδικέω), παρατ. ἠδίκουν, μέλ. ἀδικήσω, ἄορ. ἠδίκησα, παρακμ. ἠδίκημα, ὑπερσ. ἠδικήκειν. Παθ. ἀδικοῦμαι, παρατ. ἠδικούμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. ἀδικήσομαι, ἄορ. παθ. ἠδικήθην, παρακμ. ἠδίκημαι, ὑπερσ. ἠδικήμην.

Παράγ. Ἄδικημα, εὐαδίκητος=ὁ εὐκόλως ἀδικούμενος, ἀδικητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄδικος (συνθ. ἐκ τοῦ στερητ. ἄ και τοῦ οὐσ. δίκη), ἐκ τοῦ ὁποίου και τὸ οὐσ. ἀδικία.

Ἄδω=ψάλλω, τραγουδῶ, κελαδῶ, παρατ. ἤδον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ἕσομαι, ἄρ. ἦσα. Παθ. ἕδομαι, ἄρ. παθ. ἦσθην.

Παράγ. ᾠδὴ (ἐκ τοῦ ἀοιδὴ κατὰ συναίρεσιν), ᾠδεῖον, ᾠσμα, ἀηδών, ᾠστέον, ἔπωδός.

Σημ. Τὸ ῥ. γίνεται κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ ποιητ. αἰίδω (ἀεδ-ιω), ἐκ τοῦ ὁποίου και τὸ οὐσ. [ἀοιδῆ] και τὸ ἐπιθ. [ἀοιδιμος].

Ἄθροίζω=συναθροίζω, παρατ. ἤθροισον, μέλ. ἄθροίσω, ἄρ. ἤθροισα, παρκμ. ἤθροικα, ὑπερσ. ἤθροικειν. Μέσ. και παθ. ἄθροίζομαι, παρατ. ἤθροίζομην, ἄρ. μέσ. ἤθροισάμην, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. ἄθροισθήσομαι, ἄρ. παθ. με μέσ. σημ. ἤθροισθην, παρακμ. ἤθροισμαι, ὑπερσ. -ἤθροισμην.

Παράγ. ἄθροισις, ἄθροισμα, ἄθροιστέον.

Σημ. Τὸ ῥῆμα γίνεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄθροός, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἄθροιστ. α και τοῦ οὐσ. θροῦς (θροός)=θόρυβος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀγωνίζομαι).

Ἄθυμῶ (ἄθυμέω)=λυποῦμαι, φοβοῦμαι, παρατ. ἠθύμουν, ἄρ. ἠθύμησα.

Παράγ. Ἄθυμητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄθυμος (συνθ. ἐκ τοῦ στερητ. ἄ και τοῦ οὐσ. θυμός=ψυχή), ἐκ τοῦ ὁποίου και τὸ οὐσ. ἀθυμία.

Αἰδοῦμαι (αἰδέομαι)=ἐντρέπομαι, σέβομαι (θ. αἰδεσ-), ἀποθ. παθ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἠδοῦμην, μέλ. μέσ. αἰδέσομαι, ἄρ. μέσ. ἠδεσάμην=συνεχώρησα, ἄρ. παθ. με σημ. ἐνεργ. ἠδέσθην, παρκμ. ἠδεσμαι.

Παράγ. Αἰδώς, αἰδήμων, [αἰδέσιμος=σεδάσιμος], αἰσχος (ἐκ τοῦ αἰδχος).

Σημ. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κερ. κε', § 2, β'.

Αἰκίζομαι =κακοποιῶ, ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., ἀόρ. μέσ. ἠκισάμην, ἀόρ. παθ. ἠκίσθην.

Παράγ. Αἰκισμὸς=κἀκώσεις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. αἰκία=ἀπρέπεια, κἀκώσεις, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ στερητ. ᾧ καὶ τοῦ ῥ. εἴκω (θ. ἰκ-) =ὁμοιωῶ (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀγωνίζομαι).

Αἰνίττομαι ὁμιλῶ αἰνιγματωδῶς, ἀλληγορικῶς (θ. αἰνιγ-, αἰνιττ-) ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. ἠνιτιτόμην, ἀόρ. μέσ. ἠνιξάμην, ἀόρ. παθ. ἠνίχθην.

Παράγ. Αἰνίγμα, αἰνιγματώδης, αἰνιγμός.

Αἰρῶ (αἰρέω)=συλλαμβάνω, κυριεύω (θ. αἴρε-, εἰλ-), παρατ. ἤρουν, μέλ. αἰρήσω, ἀόρ. εἶλον (ὑποτ. εἶλω, εὐκτ. εἶλοιμι, προστ. εἶλε, ἀπρμφ. εἰλεῖν, μτχ. εἰλών), πκρκμ. ἤρηκα, ὑπερ. ἤρήκειν, μέλ. τετ. ἤρηκῶς ἔσομαι. Μέσ. αἰροῦμαι (μὲ σημ. ἐνεργ.)=ἐκλέγω, προτιμῶ, παρατ. ἤρούμην, μέλ. μέσ. αἰρήσομαι, ἀόρ. μέσ. εἰλόμην, παρκμ. ἤρημαι, ὑπερσ. ἤρήμην. Παθ. τοῦ μέσ. αἰροῦμαι εἶναι αἰροῦμαι=ἐκλέγομαι, παρατ. ἤρούμην, μέλ. παθ. αἰρεθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἤρέθην, παρκμ. ἤρημαι, ὑπερσ. ἤρήμην, μέλ. τετ. ἤρήσομαι ἢ ἤρημένος ἔσομαι.

Παράγ. Αἴρεσις, ἐξαίρεσις κλπ., αἰρετός, διαιρετός, ἐξαίρετος=ὁ ἐξηρημένος, ὁ ἐκλεκτός, [ἐξαίρετός=ὁ δυνάμενος νὰ ἐξαίρεθῇ], αὐθαίρετος=ὁ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκλεχθεὶς, αἰρετέος, ἀφαιρετέος κλπ.

Σημ. Ὁ ἐνεργ. καὶ μέσ. ἀόρ. δ' λαμβάνουν συλλαβικὴν αὐξήσιν, ἢ ὁποία μετὰ τοῦ ε τοῦ θέματος συναιρεῖται εἰς εἰ' ε-Fελ-ον, εἶλον (ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, α'). Τὸ τελικὸν βραχὺ φωνήεν ε τοῦ ῥήμ. θέμ. αἴρε- δὲν ἐκτείνεται εἰς τὸν παθ. μέλ., παθ. ἀόρ. καὶ εἰς τὰ παράγωγα. Παθητικὸν τοῦ ἀπλοῦ αἰρῶ εἶναι κατὰ σημασίαν τὸ ῥ. ἀλίσκομαι=συλλαμβάνομαι, κυριεύομαι.

Αἶρω=σηκώνω, ὑψώνω (θ. ἄρ), παρατ. ἤρον, μέλ. ἄρῶ, ἀόρ. ἤρα (ὑποτ. ἄρω, εὐκτ. ἄραιμι, προσκτ ἄρον, ἀπρμφ. ἄραι, μτχ. ἄρας, ἄρασα, ἄραν), παρκμ. ἤρηκα, ὑπερσ. ἤρκειν. Μέσ. καὶ παθ. αἶρομαι, παρατ. ἤρούμην, μέλ. μέσ. ἀροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἤράμην (τι=ἤρά τι ἐπ' ἑμαυτοῦ, ἐφορτώθην), ἀόρ. παθ. καὶ μὲ μέσ.

σημ. ἤρθην (ἤρθην με μέσ. σημ. = ἤρα ἐμαυτόν, ἐσηκώθην), παρκμ. ἤρομαι, ὕπερσ. ἤρομην.

Παράγ. ἄρσις, ἄρδην, [ἀνάρτης = ἐπαναστάτης].

Σημ. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ θέμ. τοῦ ἐνεστ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 1, γ'), περί δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐνεργ. καὶ μέσ. ἄορ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 5.

Αἰσθάνομαι = διὰ τῶν αἰσθήσεων λαμβάνω γνώσιν, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, (θ. αἰσθ, αἰσθε-, αἰσθιαν-), ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἤσθιανόμην, μέλ. μέσ. αἰσθήσομαι, ἄορ. β' μέσ. ἤσθόμην, παρακμ. ἤσθημαι.

Παράγ. Αἰσθησις, [αἰσθημα], αἰσθητής, αἰσθητικός, αἰσθητήριον, αἰσθητός, ἀναίσθητος, εὐαίσθητος.

Αἰσχύνω = ἐντροπιάζω (θ. αἰσχύν-), παρατ. -ἤσχυνον, μέλ. αἰσχύνω, ἄορ. ἤσχυνα. Μέσ. αἰσχύνομαι, παρατ. ἤσχινόμην, μέλ. μέσ. αἰσχυνοῦμαι, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. -αἰσχυνθήσομαι, ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. ἤσχύνθην.

Παράγ. Ἄναισχυντος, αἰσχυντέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. αἰσχος, ἐκ τοῦ ὀποίου καὶ τὸ οὖσ. αἰσχύνη.

Αἰτῶ (αἰτέω) = ζητῶ (γὰ λάβω), παρατ. ἤτουν, μέλ. αἰτήσω, ἄορ. ἤτησα. Μέσ. αἰτοῦμαι, παρατ. ἤτούμην, μέλ. μέσ. αἰτήσομαι, ἄορ. μέσ. ἤτησάμην, Παθ. -αἰτοῦμαι, παρατ. ἤτούμην, ἄορ. παθ. ἤτήθην, παρακμ. ἤτημαι.

Παράγ. Αἰτησις, ἀπαίτησις, αἴτημα, ἐπαίτης, αἰτητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. αἰτῶ = ζητῶ γὰ λάβω, τὸ δὲ ζητῶ = ἐρευνῶ γὰ εὔρω.

Αἰτιῶμαι (αἰτιάομαι) = κατηγορῶ, ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἤιῶμην, μέλ. μέσ. αἰτιάσομαι, ἄορ. μέσ. ἤιῡσάμην, ἄορ. παθ. με σημ. παθ. ἤιῡάθην, παρκμ. με σημ. παθ. ἤτιῶμαι, ὕπερσ. με σημ. ἐνεργ. ἤτιῶμην.

Παράγ. Αἰτίαισις = κατηγορία, αἰτιατέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. αἰτία = κατηγορία. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κε' § 1, α'.

Ἀκμάζω—εἶμαι εἰς ἀκμήν, εἶμαι ἀκμαῖος, παρατ. ἤκμαζον, ἀόρ. ἤκμασα, παρκμ. ἤκμακα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀκμή, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπίθ. ἀκμαῖος.

Ἀκολουθῶ (ἀκολουθέω), παρ. ἠκολούθουν, μέλ. ἀκολουθήσω, ἀόρ. ἠκολούθησα, παρκμ. ἠκολούθηκα.

Παράγ. Ἀκολουθητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀκόλουθος, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἀθροιστικοῦ ἀ καὶ τοῦ ποιητ. οὖσ. κέλευθος=ἑδός.

Ἀκοντίζω—ρίπτω τὸ ἀκόντιον, κτυπῶ διὰ τοῦ ἀκοντίου, παρατ. ἠκοντίζον, μέλ. ἀκοντιῶ, ἀόρ. ἠκόντισα. Παθ. ἀκοντίζομαι, παρατ. ἠκοντιζόμην, μέλ. παθ. -ἀκοντισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠκοντίσθην.

Παράγ. Ἀκόντισις, ἀκόντισμα, ἀκοντισμός, ἀκοντιστής.

Σημ. Τὸ ῥ παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀκόντιον (ὑποκοριστικὸν τοῦ ἄκων, —οντος=ἀκόντιον) κατ' ἀναλογίαν τῶν ὀδοντοφω-
λήκτων ῥημ. εἰς ἴζω· π. χ. ἐλπίζω (θ. ἐλπιδ-).

Ἀκουῖμαι (ἀκέομαι)—θεραπεύω, διορθώνω (θ. ἀκεσ -), ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., μέλ. μέσ. ἀκοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἠκεσάμην.

Παράγ. Ἀκεστής, ἀκεστικός, ἀκεστός, ἀνήκεστος=ἀθερά-
πευτος.

Ἀκούω (θ. ἀκουσ-, ἀκο-), παρατ. ἠκουον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ἀκούσομαι, ἀόρ. ἠκουσα, παρκμ. ἀκήκου, ὑπερσ. ἠκηκόειν. Παθ. ἀκούομαι, μέλ. παθ. ἀκουσθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠκούσθην

Παράγ. Ἀκοή, ἀκουσμα, ὑπήκοος, ἀκουστός, ἀνήκουστος, [ἀκουστικός], ἀκουστέος.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19. Τὸ εὖ ἀκούω=ἐπαινοῦμαι εἶναι παθ. τοῦ εὖ λέγω=ἐπαινῶ, τὸ δὲ κακῶς ἀκούω=κακολογοῦμαι εἶναι παθ. τοῦ κακῶς λέγω=κακολογῶ.

Ἀκριβῶ (ἀκριβῶω)—ἀκριβῶς γνωρίζω, ἀόρ. ἠκρίβωσα.

Μέσ. και παθ. ἀκριβοῦμαι, παρατ. ἠκριβοῦμην, ἀόρ. μέσ. ἠκριβωσάμην, ἀόρ. παθ. ἠκριβώθην, παρκμ. ἠκριβωμαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβής.

Ἀκροβολίζομαι = μακρόθεν μάχομαι, ἀρχίζω τὴν συμπλοκήν, ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἠκροβολιζόμην, ἀόρ. μέσ. ἠκροβολησάμην.

Παράγ. Ἀκροβόλις, ἀκροβολισμός, ἀκροβολιστής.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκροβόλος, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος και τοῦ ῥ. βάλλω (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀγωνίζομαι).

Ἀκροῶμαι (ἀκροάομαι) = ἀκούω μετὰ προσοχῆς (θ. ἀκροα-), ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἠκροώμην, μέλ. μέσ. ἀκροᾶσομαι, ἀόρ. μέσ. ἠκροᾶσάμην.

Παράγ. Ἀκροάσις, ἀκρόαμα, ἀκροατής, ἀκροατήριον, ἀκροατέον.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κέ', § 1, σημ.

Ἀλαλάζω = φωνάζω ἀλαλά, κραυγάζω, (θ. ἀλαλαῖγ-), παρατ. ἠλάλαῖζον, ἀόρ. ἠλάλαῖξα.

Παράγ. Ἀλαλαγή, [ἀλαλαγμός].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιφωνήματος ἀλαλά. Ἐκ τῶν εἰς -ζω ληγόντων ῥημ. ἔχουσιν τὸ δίχρονον τῆς παραληγουσῆς μακρὸν τὰ ῥ. ἀλαλάζω, κρᾶζω και ὀλολύζω.

Ἀλγῶ (ἀλγέω) = πονῶ, παρατ. ἤλγουν, μέλ. ἀλγίσω, ἀόρ. ἤλγησα.

Παράγ. Ἀλγηδὼν = πόνος (σωματικός).

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἄλγος = λύπη.

— **Ἀλείφω** (θ. ἀλειφ-, ἀλιφ), παρατ. ἤλειφον, μέλ. -ἀλείφω, ἀόρ. ἤλειψα, παρακ. ἠλήλιφα. Μέσ. και παθ. ἀλείφομαι, παρατ. ἠλειφόμεν, μέλ. μέσ. ἀλείφομαι, ἀόρ. μέσ. ἠλειψάμην, μέλ. παθ. ἀλειφθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠλείφθην, παρακμ. ἀλήλιμμα.

Παράγ. Ἀλοιφή, ἐπάλειψις, ἄλειμμα, [ἀλείπτης,] ἀνεξάλειπτος, εὐεξάλειπτος, ἐξάλειπτέον.

Σημ. Ὁ παρκμ. λαμβάνει ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμόν.

Ἄλέξω = ἀπομακρύνω, ἀποκρούω. Μέσ. ἀλέξομαι = ἀποκρούω ἀπὸ ἑαυτοῦ, ἀμύνομαι, μέλ. μέσ. ἀλέξομαι, ἀόρ. μέσ. ἠλεξάμην.

Παράγ. Ἄλεξητήρ, ἀλεξητήριον.

Ἄλισκομαι = συλλαμβάνομαι, κυριεύομαι, (θ. ἄλ-, ἄλω-, ἄλο-, ἄλισκ-), ἀποθ., παρατ. ἠλισκόμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. ἄλώσομαι, ἀόρ. 6' ἐνεργ. με σημ. παθ. ἐάλων ἢ ἦλων (ὑποτ. ἄλῶ, -ῶς, -ῶ κλπ., εὐκτ. ἀλοΐην, -οΐης, -οΐη κλπ., προστκ. ἐλλείπει. ἀπρμφ. ἄλῶναι, μτχ. ἀλούς, ἀλοῦσα, ἄλόν), παρκμ. ἐνεργ. με παθ. σημ. ἐάλωκα ἢ ἦλωκα, ὑπερσ. ἠλώκειν.

Παράγ. Ἄλωσις, ἀλώσιμος, ἄλωτός, εὐάλωτος, δυσάλωτος, αἰχιμάλωτος.

Σημ. Τὸ ῥ. κατὰ σημασίαν εἶναι παθητ. τοῦ ῥ. αἰθῶ. Περὶ τῆς ἀντιθέσεως καὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ' § 12, δ' (ἢ Φἄλ-ων—ἐάλων (ἰδὲ σημ. εἰς τὸ ῥ. ἄγνυμι), Φε-Φαλω κα—ἐάλωκα).

Ἄλλάττω = ἀλλάζω (θ. ἀλλάγ-) παρ. ἠλλαττον, μέλ. ἀλλάξω, ἀόρ. ἠλλάξα. παρκμ. ἠλλαχα. Μέσ. καὶ παθ. ἀλλάττομαι παρατ. ἠλλαττόμην, μέλ. μέσ. ἀλλάξομαι, ἀόρ. μέσ. ἠλλαξάμην, μέλ. 6' παθ. με μέσ. σημ. -ἀλλαγῆσομαι, ἀόρ. παθ. -ἠλλάχθην, ἀόρ. β' παθ. καὶ με μέσ. σημ. -ἠλλάγην, παρκμ. ἠλλάγμαι, ὑπερσ. ἠλλάγμην.

Παράγ. Ἄλλαγή, ἀπαλλαγή κτλ., μετάλλαξις, διαλλακτής, ἀδιάλλακτος, ἀνταλλακτέον, ἀπαλλακτέον, ἐναλλάξ, ἐπαλλάξ.

Ἄλλομαι = πηδῶ (θ. ἄλ-), ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἠλλόμην, μέλ. μέσ. ἄλοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἠλάμην.

Παράγ. Ἄλμα, [ἄλτηρες].

Σημ. Περὶ τοῦ ἀορ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 5.

Ἄλλοτριῶ (ἀλλοτριῶ) = ἀποξενώνω, μέλ. ἀλλοτριῶσω, παρκμ. ἠλλοτριῶκα. Μέσ. ἀλλοτριοῦμαι, ἀόρ. παθ. ἠλλοτριώθην.

Παράγ. Ἄλλοτριῶσις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλλότριος (ἐκ τοῦ ἄλλος) = ξένος.

Ἄμαρτιάνω = σφάλλομαι, ἀποτυγχάνω (θ. ἄμαρτ-, ἄμαρτε-, ἄμμορταν-), παρατ. ἠμάρτανον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ἄμαρ-

τήσομαι, *ἀόρ.* ὁ ἥμαρτον, *παρκμ.* ἡμάρτηκα, *ὑπερσ.* ἡμαρτήκειν, *Παθ.* ἁμαρτάνεται=γίνεται σφάλμα, *παρατ.* ἡμαρτάνετο, *ἀόρ.* παθ. ἡμαρτήθη, *παρκμ.* ἡμάρτηται, *ὑπερσ.* ἡμάρτητο.

Παράγ. Ἐμαρτήμα, ἁμαρτία, ἀναμάρτητος, ἔξαμαρτητέον.

Ἄμειβω=ἀλλάσσω (θ. ἀμειβ-), *ἀόρ.* ἤμειψα. *Μέσ.* ἀμείβομαι, *παρατ.* -ἤμειβόμεν, *μέσ.* ἀόρ. ἤμειψάμην, *ἀόρ.* παθ. με μέσ. σημ. ἀπημείφθην=ἀπεκρινάμην.

Παράγ. Ἄμοιβή.

Ἄμελῶ (ἀμελέω)=εἶμαι ἀμελής, *παρατ.* ἡμέλουν, μέλ ἀμελήσω, *ἀόρ.* ἡμέλησα, *παρακμ.* ἡμέληκα. *Πάθ.* ἀμελοῦμαι, *παρατ.* ἡμελούμην, μέλ. παθ. ἀμεληθήσομαι, *ἀόρ.* παθ. ἡμελήθην, *παρκμ.* ἡμέλημαι.

Παράγ. Ἄμελητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμελής (ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὐσ. ἀμέλεια), τοῦτο δὲ σύνθετον ἐκ τοῦ στερητικοῦ ἀ καὶ τοῦ ἀπροσώπου ῥήμ. μέλει.

Ἄμιλλῶμαι (ἀμιλλάομαι)=συνερίζομαι, φιλοτιμοῦμαι, ἀποθ. παθ. με σημ. ἐνεργ., *παρατ.* ἡμιλλώμην, μέλ. μέσ. ἀμιλλήσομαι, *ἀόρ.* παθ. ὡς μέσ. ἡμιλλήθην.

Παράγ. Ἄμιλλητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμιλλα (ἐκ τοῦ ἄμα).

Ἄμπέχω=ἐνδύω. *Μέσ.* ἀμπέχομαι, *παρατ.* ἡμπειχόμεν.

Παράγ. Ἄμπεχόνη.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἀμφί καὶ τοῦ ῥ. ἔχω. Αὐξάνεται δὲ συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προθέσεως καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν.

Ἄμύνω=ἀπομακρύνω κακόν τι, ὑπερασπίζω, βοηθῶ, (θ. ἀμύν-), *παρατ.* ἡμῦνον, μέλ. ἀμυνῶ, *ἀόρ.* ἡμῦνα. *Μέσ.* ἀμύνομαι, *παρατ.* ἡμυνόμεν, μέλ. μέσ. ἀμυνοῦμαι, *ἀόρ.* μέσ. ἡμυνάμην.

Παράγ. Ἄμυνα, [ἀμύντωρ), ἀμυντήριος, ἀμυντικός, ἀμυντέον.

Σημ. Ἄμύνω (τινί)=βοηθῶ, ἀμύνομαί τινα=ἀποκρούω τινά.

Ἀμφιέννυμι (ἀμφί, ἔννυμι) = ἐνδύω (θ. ἔσ-, ἔννυ· (ἐκ τοῦ ἔσνυ)), παρατ. -ἡμφιέννυν, ἀόρ. ἡμφίεσα. Μέσ. ἀμφιέννυμαι, μέλ. μέσ. ἀμφιέσομαι, παρκμ. ἡμφίεσμαι.

Παράγ. Ἐσθής, ἱμάτιον [ἀμφίεσις].

Σημ. Περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 14, α'. Τὸ παράγ. οὐσ. ἔσθής δὲν φυλάττει τὸ πνεῦμα τοῦ θ. ἔσ-, (πρόβλ. ἔχνος (ἐκ τοῦ ῥ. -ἴκνοῦμαι), ὄψον (ἐκ τοῦ ῥ. ἔψω)).

Ἀμφισβητῶ (ἀμφισβητέω) = διφωνῶ, φιλονικῶ, παρατ. ἡμφεσβήτουν, μέλ. ἀμφισβητήσω, ἀόρ. ἡμφεσβήτησα, παρκμ. ἡμφεσβήτηκα. Παθ. ἀμφισβητοῦμαι, μέλ. μέσ. με παθ. σγμ. ἀμφισβητήσομαι, ἀόρ. παθ. ἡμφεσβητήθην.

Παράγ. Ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφισβητητικός, ἀμφισβήτητος, ἀναμφισβήτητος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῆς ποιητ. προθέσεως ἀμφίς = χωριστὰ καὶ τοῦ θέμ. βη- (τοῦ ἀόρ. ἔβην). Περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 14, β'.

Ἀναγκάζω (ἐμαλδν) παρατ. ἡνάγκαζον, μέλ. ἀναγκάσω, ἀόρ. ἡνάγκασα, παρκμ. ἡνάγκακα, ὑπερσ. ἡναγκάκειν. Πάθ. ἀναγκάζομαι, παρατ. ἡναγκαζόμην, μέλ. παθ. ἀναγκασθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἡναγκάσθην, παρκμ. ἡνάγκασμαι.

Παράγ. Ἀναγκαστός (ἐκ τούτου ἀναγκαστικός), ἀναγκαστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνάγκη (ἰδὲ τὴν σγμ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Ἀναλίσκω ἢ ἀναλῶ (ἀναλόω) = δαπανῶ (θ. ἀναλ-, ἀναλο-, ἀναλισκ), παρατ. ἀνήλισκον ἢ ἀνήλουν, μέλ. ἀναλώσω, ἀόρ. ἀνήλωσα, παρκμ. ἀνήλωκα, ὑπερσ. ἀνηλώκειν. Μέσ. καὶ παθ. ἀναλίσκομαι, παρατ. ἀνηλίσκόμεν ἢ ἀνηλούμεν, μέλ. παθ. ἀναλωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἀνηλώθην, παρκμ. ἀνήλωμαι, ὑπερσ. ἀνηλώμην.

Παράγ. Ἀνάλωσις, ἀνάλωμα, [παρανάλωμα = τὸ ἀνωφελῶς δαπανηθέν], ἀναλωτής, ἀναλωτέος.

Σημ. Τὸ δισύνθετον ῥ. καταναλίσκω αὐξάνεται καὶ ἀναδιπλασιάζεται ὡς ἐξῆς; ἀόρ. κατηνάλωσα, ἀόρ. παθ. κατηναλώθην, παρακ. παθ. κατηνάλωμαι.

Ἀνατέλλω μετέτ. = κάμνω γὰ φυτρώσῃ, ἀμτέ. = ὑψοῦμαι (θ. τελ.), παρατ. ἀνέτελλον, ἀόρ. ἀνέτειλα.

Παράγ. Ἀνατολή.

Ἀνδραποδίζω = καθιστῶ (τινα) δούλον, μέλ. ἀνδραποδιῶ, ἀόρ. ἠνδραποδίσα. Μέσ. καὶ παθ. ἀνδραποδίζομαι, ἀόρ. μέσ. ἠνδραποδισάμην, μέλ. παθ. ἀνδραποδισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠνδραποδίσθην, παρκμ. ἠνδραπόδισμαι.

Παράγ. Ἀνδραπόδισις, ἀνδραποδισμός, ἀνδραποδιστής.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἀνδράποδον = δούλος, τὸ ὅποιον ἐσχηματίσθη κατ' ἀναλογίαν τοῦ τετράποδον (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀγωνίζομαι).

Ἀνέχομαι (ἀνά, ἔχομαι) = ὑποφέρω, ὑπομένω, ἐπιτρέπω, παρατ. ἠνειχόμην, μέλ. μέσ. ἀνέξομαι, ἀόρ. ῥ' μέσ. ἠνεσχόμην.

Παράγ. Ἀνοχή, ἀνεκτός, ἀνασχετός.

Σημ. Περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 14, ῥ'.

Ἀνθῶ (ἀνθέω) = ἀνθίζω, παρατ. ἠνθουν, ἀόρ. ἠνθησα, παρκμ. ἠνθηκα.

Παράγ. Ἄνθη (θηλ.) = ἄνθησις, [ἄνθησις, ἔξάνθημα], ἀνθηρός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἄνθος.

Ἀνιῶ (ἀνιάω) = λυπῶ, παρατ. ἠνίων, μέλ. ἀνιάσω, ἀόρ. ἠνιάσα. Μέσ. ἀνιῶμαι, παρατ. ἠνιώμην, μέλ. μέσ. ἀνιάσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ σημ. ἠνιᾶθην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀνία = λύπη, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπίθ. ἀνιαρός. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κέ', § 1, α'.

Ἀνοίγω (ἀνά, οἶγω), ἢ **ἀνοίγνυμι** (θ. οἶγ-, οἶγνυ-), παρκμ. ἀνέωγον, μέλ. ἀνοίξω ἀόρ. ἀνέωξα, παρκμ. ἀνέωχα, Παθ. ἀνοίγομαι, παρατ. ἀνεωγόμην, μέλ. τετ. με παθ. σημ. ἀνεώξομαι, ἀόρ. παθ. ἀνεώχθην, παρκμ. ἀνέωγμαί, ὑπερσ. ἀνεώγμην.

Παράγ. Ἄνοιξις, [ἄνοιγμα, ἀνοικτός].

Σημ. Περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, ῥ'.

Ἄντιβολῶ (ἀντιβολέω)=*παρακαλῶ*, παρατ. ἡντεβόλουν, μέλ. ἀντιβολήσω, ἀόρ. ἡντεβόλησα.

Παράγ. Ἄντιβόλησις.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἀντι καὶ τοῦ ῥ. βάλλω μὴ μεσολαβοῦσης συνθέτου λέξεως, ἀυξάνεται δὲ συγχρόνως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προθέσεως καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν.

Ἄντιδικῶ (ἀντιδικέω)=*εἶμαι ἀντίδικος*, ἀντιλέγω, παρατ. ἡντεδίκουν, μέλ. ἀντιδικήσω, ἀόρ. ἡντεδίκησα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀντίδικος (τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἀντι καὶ τοῦ οὐσ. δίκη).

Ἄντλῶ (ἀντλέω)=*ἐξάγω ὕδωρ*, μέλ. -ἀντλήσω, ἀόρ. -ἦντλησα. Παθ. ἀντλοῦμαι, παρατ. ἡντλούμην, ἀόρ. παθ. ἡντλήθην.

Παράγ. [Ἄντλησις].

Ἄνυτῶ ἢ ἀνύω=*τελειώνω* (τι), κατορθώνω (θ. ἀνῦ-, ἀνῦτ), παρατ. ἦνυτον ἢ ἦνῦον, μέλ. ἀνῦσω, ἀόρ. ἦνῦσα, παρακμ. ἦνῦκα. Μέσ. καὶ παθ. ἀνύτομαι, ἀόρ. μέσ. ἦνῦσάμην, παρακμ. ἦνῦσμαι.

Παράγ. Ἄνυστός, ἀνήνυτος, ἀνύσιμος.

Σημ. Τὸ ῥ. ἀνύω ἔχει τὸ υ πανταχοῦ βραχὺ (ὡς καὶ τὰ ῥ. μεθύω καὶ πτύω).

Ἄξιῶ (ἄξιόω)=*κρίνω ἄξιον*, παρατ. ἡξιούν, μέλ. ἀξιόσω, ἀόρ. ἡξιόσω, παρακμ. ἡξιόκα. Παθ. ἀξιοῦμαι, παρατ. ἡξιούμην, μέλ. παθ. ἀξιώθισομαι, ἀόρ. παθ. ἡξιώθην, παρακμ. ἡξιόμαι, ὑπερσ. ἡξιώμην.

Παράγ. Ἄξιωσις, ἀξίωμα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄξιος.

Ἄπαντῶ (ἀπαντάω)=*ἔρχομαι εἰς ἀπάντησίν* (τινος), παρατ. ἀπήντων, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ἀπαντήσομαι, ἀόρ. ἀπήντησα, παρακμ. ἀπήντηκα.

Παράγ. Ἀπάντησις, ἀπάντημα, ἀπαντητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ποιητ. ῥ. ἀντάω ῶ.

Ἄπατῶ (ἀπατάω), παρατ. ἡπάτων, μέλ. ἀπατήσω, ἀόρ. ἡπάτησα, παρακμ. ἡπάτηκα. Παθ. ἀπατῶμαι, παρατ. ἡπατούμην,

μέλ. μέσ. μέ παθ. σημ. ἀπατήσομαι, μέλ. παθ. -ἀπατηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠπατήθην, παρκμ. ἠπάτημαι, ὑπερσ. -ἠπατήμην.

Παράγ. Εὐαπάτητος, δυσεξαπάτητος, ἔξαπατητέον, ἔξαπατητικός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀπάτη, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὰ ἀπατεῶν, ἀπατηλός.

Ἀπειλῶ (ἀπειλέω) = φοβερίζω, παρατ. ἠπείλουν, μέλ. ἀπειλήσω, ἀόρ. ἠπείλησα. Μέσ. ἀπειλοῦμαι, παρατ. -ἠπειλούμην, ἀόρ. μέσ. -ἠπειλησάμην. Παθ. ἀπειλοῦμαι, ἀόρ. παθ. ἠπειλήθην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀπειλή.

Ἀπεχθάνομαι = γίνομαι μισητός, μισοῦμαι (θ. ἐχθ-, ἐχθε-, ἐχθαν-) ἀποθ., παρατ. ἀπηχθανόμην, μέλ. μέσ. ἀπεχθήσομαι, ἀόρ. ῥ' μέσ. ἀπηχθόμην παρκμ. ἀπήχθημαι, ὑπερσ. ἀπηχθήμην.

Παράγ. Ἀπεχθής=μισητός, ἀπέχθεια=μίσος, φιλαπεχθήμων=δ ἐπιθυμῶν νὰ κάμνη ἐχθρούς, φίλερις.

Ἀπιστῶ (ἀπιστέω)=δὲν πιστεύω, παρατ. ἠπίστουν, μέλ. ἀπιστήσω, ἀόρ. ἠπίστησα, παρκμ. ἠπίστηκα, ὑπερσ. ἠπιστήκειν. Παθ. ἀπιστοῦμαι, παρατ. ἠπιστούμην, μέλ. μέσ. μέ σημ. παθ. ἀπιστήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠπιστήθην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπιστος, τὸ ὅποιον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ στερητ. ἀ καὶ τοῦ ἐπιθ. πιστός. Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπιστος παράγεται καὶ τὸ οὖσ. ἀπιστία.

Ἀποδημῶ (ἀποδημέω)= εἶμαι μακρὰν τῆς πατρίδος μου, ταξιδεύω, παρατ. ἀπεδήμουν, ἀόρ. ἀπεδήμησα, παρκμ. ἀποδεδήμηκα.

Παράγ. Ἀποδημητής, [ἀποδημητικός], φιλαπόδημος = ὁ ἀγαπῶν τὰ ταξίδια.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ποιητ. ἐπιθ. ἀπόδημος, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. ἀποδημία.

Ἀποδίδομαι = πωλῶ, ἀποθ. μέσ. μέ σημ. ἐνεργ., παρατ. ἀπεδιδόμην, μέλ. μέσ. ἀποδώσομαι, ἀόρ. ῥ' μέσ. ἀπεδόμην.

Σημ. Τὸ ῥ. πωλῶ σημαίνει κυρίως «ἔχω τι πρὸς πώλησιν καὶ

ζητῶ ἀγοραστήν», τὸ δὲ ἀποδίδομαι «δίδω τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἀγοραστήν καὶ λαμβάνω τὸ ἀντίτιμον».

Ἀπολαύω = καρποῦμαι, παρατ. ἀπέλαυον, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. ἀπολαύσομαι, ἀόρ. ἀπέλαυσα, παρκμ. ἀπολέλαυκα.

Παράγ. Ἀπόλαυσις [ἀπολαυστικός].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἀχρήστου ῥ. λαύω.

Ἀπολογοῦμαι (ἀπολογέομαι), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἀπελογούμην, μέλ. μέσ. ἀπολογήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἀπελογησάμην, ἀόρ. παθ. ἀπελογήθην = ἤθωθήν, παρκμ. ἀπολελόγημαι.

Παράγ. Ἀπολόγημα, [ἀπολογητής, ἀπολογητικός, ἀναπολόγητος], ἀπολογητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἀπόλογος (ἀπό, λέγω), ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ τὸ οὖσ. ἀπολογία.

Ἀπορῶ (ἀπορέω) = εὐρίσκομαι εἰς ἀπορίαν, παρατ. ἠπόρουν, μέλ. ἀπορήσω, ἀόρ. ἠπόρησα, παρκμ. ἠπόρηκα. Μέσ. καὶ παθ. ἀποροῦμαι, παρατ. ἠπορούμην, ἀόρ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἠπορήθην, παρκμ. -ἠπόρημαι.

Παράγ. Ἀπόρημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄπορος, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ στερητ. ἀ καὶ τοῦ οὖσ. πόρος = πέραμα.

Ἄπτω = ἀνάπτω, συνάπτω (θ. ἀφ-, ἀπτ-), παρατ. -ἠπτον, μέλ. -ἄψω, ἀόρ. ἠψα. Μέσ. ἄπτομαι = ἐγγίζω, παρατ. ἠπτόμην, μέλ. μέσ. ἄψομαι, ἀόρ. μέσ. ἠψάμην, ἀόρ. παθ. ἠψθην, παρκμ. ἠμαι.

Παράγ. Ἀφή, ἄψις, ἀψίς, ἄμμα, ἀπτός, περιάπτων (οὖσ. = φυλακτό), ἄπτέον.

Ἀργυρολογῶ (ἀργυρολογέω) = συνάζω χρήματα, παρατ. ἠργυρολόγουν, ἀόρ. ἠργυρολόγησα, παρκμ. ἠργυρολόγηκα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργυρολόγος (ἀργυρος, λέγω = συλλέγω), ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. ἀργυρολογία.

Ἄργω (ἀργέω) = εἶμαι ἀργός, μέλ. ἀργήσω, ἀόρ. ἤργησα.
Παθ. ἀργοῦμαι.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός (ἐκ τοῦ ἀ-εργός κατὰ συναίρεσιν), τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ στερητ. ἀ καὶ τοῦ οὖσ. ἔργον.

Ἄρδω = ποτίζω (θ. ἀρδ-), παρατ. ἤρδον. Παθ. ἄρδομαι.

Ἄρῃσκω (θ. ἀρε-, ἀρεσκ-), παρατ. ἤρεσκον, μέλ. ἀρέσω, ἀόρ. ἤρεσα. Μέσ. ἀρέσκομαι (τινί = εὐχαριστοῦμαι εἰς τι : ἀρέσκομαι τινα = ἐξευμενίζω τινά), παρατ. ἤρεσκόμεν, ἀόρ. μέσ. -ἤρεσάμην.

Παράγ. Ἄρεστός, δυσάρεστος.

Ἄρήγω = βοηθῶ (θ. ἀρηγ-), μέλ. ἀρήξω.

Παράγ. Ἄρωγί, ἀρωγός.

Ἄριστοποιοῦμαι (ἀριστοποιέομαι) = προγευματίζω, ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. ἤριστοποιούμην, μέλ. μέσ. ἀριστοποιήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἤριστοποιησάμην, ὑπερσ. ἤριστοποιήμην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἄριστον = γεῦμα καὶ τοῦ ῥ. ποιοῦμαι (ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24).

Ἄρκω (ἀρκέω) = εἶμαι ἀρκετός (θ. ἀρκεσ-), παρατ. ἤρκουν, μέλ. ἀρκέσω, ἀόρ. ἤρκεσα. Παθ. ἀρκεῖται.

Παράγ. Ἄρκούντως, αὐτάρκης = ὁ ἐπαρκῆς ἑαυτῷ, διαρκῆς, ὀλιγαρκῆς, [ἀρκετός].

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κέ', § 2, β'.

Ἄρμόττω ἢ ἀρμόζω = ἐφαρμόζω (θ. ἀρμογ-, ἀρμοδ-) παρατ. ἤρμοστον, μέλ. ἀρμόσω, ἀόρ. ἤρμοσα. Μέσ. καὶ παθητ. ἀρμόττομαι, ἀόρ. μέσ. ἤρμοσάμην, ἀόρ. παθ. ἤρμόσθην, παρκμ. ἤρμοσμαι.

Παράγ. [Ἐφαρμογή, συναρμογή, ἀρμόδιος], ἀνάρμοστος, εὐάρμοστος, συναρμοστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. γίνεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀρμός.

Ἄρνοῦμαι (ἀρνέομαι), ἀποθ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ.

ἡρνούμην, μέλ. μέσ. ἀρνήσομαι, ἀόρ. παθ. με σημ. ἐνεργ. ἡρνήθη, παρκμ. ἡρνημαι, ὑπερσ. ἡρνήμην.

Παράγ. Ἄρνησις, ἔξαρνος=ὁ ἀρνούμενος, [ἰρνητικός, ἀρνητέον].

Ἄρπάζω (θ. ἀρπαγ-, ἀρπαδ-), παρατ. ἡρπαζον, μέλ. ἀρπάσω, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ἀρπάσομαι, ἀόρ. ἡρπάσα, παρκμ. ἡρπακα, ὑπερσ. ἡρπάκειν. Παθ. ἀρπάζομαι, παρατ. ἡρπαζόμεν, μέλ. παθ. ἀρπασθήσομαι, ἀόρ.παθ. ἡρπάσθην, παρκμ. ἡρπάσμαι, ὑπερσ. ἡρπάσμην.

Παράγ. Ἄρπαγή, ἀρπασμός, ἀρπασμα, ἀνάρπαστος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀρπαξ.

Ἄρρωστῶ (ἀρρωστέω)=εἶμαι ἄρρωστος, παρατ. ἡρρώστουν, ἀόρ. ἡρρώστησα.

Παράγ. Ἄρρωστήμα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄρρωστος (ἀστερητ., ῥώννυμι), ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. ἄρρωστία.

Ἄρτύω=συναρμόζω, διευθετῶ (θ. ἀρτῦ-), πάντοτε σύνθετον π.χ. ἐξαρτύω, παρατ. ἐξήρτυον. Μέσ. καὶ παθ. ἐξαρτύομαι, παρατ. ἐξηρτυόμην, μέλ. μέσ. ἐξαρτύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐξηρτυσάμην, ἀόρ. παθ. ἐξηρτύθην, παρκμ. ἐξήρτυμαι, ὑπερσ. ἐξηρτύμην.

Παράγ. [Ἐξάρτυσις, ἐξάρτυμα].

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει τὸ υ πανταχοῦ μακρόν.

Ἄρτῶ (ἀρτάω)=ἐξαρτῶ, κρεμῶ, ὁ ἐνεστ. πάντοτε σύνθετος, μέλ. ἀρτήσω, ἀόρ. ἤρτησα. Μέσ. καὶ παθ. ἀρτῶμαι, μέλ. μέσ. ἀρτήσομαι, ἀόρ. μέσ. -ἤρτησάμην, παρκμ. ἤρτημαι, ὑπερσ. -ἤρτήμην.

Παράγ. [Ἀνάρτησις, ἐξάρτησις, προσάρτησις, ἐξάρτημα, παράρτημα].

Ἄρῦτῶ=ἀντλῶ (θ. ἀρυ-, ἀρυσ-), ἀόρ. ἤρῦσα. Μέσ. ἀρῦτομαι, μέσ. ἀόρ. ἤρυσάμην.

Παράγ. [Ἄρυσις, ἀρυστήρ ἢ ἀρυτήρ].

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει τὸ υ πάνταχοῦ βραχύ.

Ἄρχω = κάμνω ἀρχήν, ἐξουσιάζω, παρατ. ἤρχον, μέλ. ἄρξω, ἄρ. ἤρξα. Μέσ. ἄρχομαι = ἀρχίζω, παρατ. ἤρχομην, μέλ. μέσ. ἄρξομαι, ἄρ. μέσ. ἤρξάμην, παρκμ. ἤρχμαι. Παθ. ἄρχομαι = ἐξουσιάζομαι, παρατ. ἤρχομην, μέλ. μέσ. με σημ. παθ. ἄρξομαι, ἄρ. παθ. ἤρχθην, παρκμ. -ἤρχμαι, ὑπερσ. -ἤρχμην.

Παράγ. Ἄρχή, ἀρχικός, [ἐναρξίς], γυμνασιάρχης κλπ., ταξί-
αρχος κλπ.

Ἄρῶ (ἀρώ) = ἀροτριῶ, ὀργώνω (θ. ἀρο-), ἄρ. ἤροσα. Παθ.
ἀροῦμαι.

Παράγ. [Ἄροσις, ἀρούσιμος, ἀροτήρ, ἄροτρον].

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ.
κεφ. κέ', § 2, γ'.

Ἄρῶμαι (ἀράσομαι) = εὐχομαι, καταρῶμαι, παρατ. -ἤρῶ-
μην, μέλ. μέσ. -ἀράσομαι, ἄρ. μέσ. ἤρασάμην, παρκμ. ἤρῶμαι

Παράγ. Ἐπάρατος, κατάρατος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἀρά. Περὶ τοῦ σχηματι-
σμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κέ', § 1.

Ἄσεβῶ (ἀσεβέω) = εἶμαι ἀσεβής, παρατ. ἤσεβουν, ἄρ. ἤσέ-
βησα, παρκμ. ἤσεβηκα, ὑπερσ. ἤσεβήκειν. Παθ. ἀσεβοῦμαι, ἄρ.
παθ. ἤσεβήθην, παρκμ. ἤσεβήται.

Παράγ. Ἀσέβημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσεβής (ἀ στε-
ρητ., σέβω = σέδομαι), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ.
ἀσέβεια.

Ἄσθενῶ (ἀσθενέω) = εἶμαι ἀσθενής, παρατ. ἤσθενουν, ἄρ.
ἤσθένησα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσθενής (ἀ στε-
ρητ., σθένος = δύναμις), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ.
ἀσθένεια.

Ἄσθενῶ (ἀσθενώ) = κάμνω τι ἀσθενές, μέλ. ἀσθενώσω.

Σημ. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀσθενῶ (ἀσθενέω),

Ἄσκῶ (ἀσκέω) = γυμνάζω (θ. ἀσκε-), παρατ. ἤσκουν, μέλ.
ἀσκήσω, ἄρ. ἤσκησα, παρκμ. ἤσκηκα, ὑπερσ. ἤσκήκειν. Παθ.

ἀσκοῦμαι, παρατ. ἡσκοῦμην, ἀόρ. παθ. ἡσκήθην, παρκμ. ἡσκημαί.

Παράγ. Ἐσκησις, ἄσκημα, ἀσκητής, ἀσκητικός, ἀσκητός, ἀνάσκητος, ἀσκητέος.

Ἄσμενος = χαίρων, μετοχή ἐκ θέμ. ἀδ., ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ποιητ. ῥ. ἀνδάνω.

Ἄσπάζομαι = χαίρειζω, φιλῶ, ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. ἡσπάζομην, μέλ. μέσ. ἀσπάζομαι, ἀόρ. μέσ. ἡσπασάμην.

Παράγ. Ἄσπασμός, ἀσπαστός, ἀσπαστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. γίνεται ἐκ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄ καὶ τοῦ ῥ. σπῶ (σπάω) = ἔλκω.

Ἄτιμάζω = ὑδρίζω, παρατ. ἡτίμαζον, μέλ. ἀτιμάσω, ἀόρ. ἡτίμασα, παρκμ. ἡτίμακα. Παθ. ἀτιμάζομαι, ἀόρ. ἡτιμάσθην, παρκμ. ἡτίμασμαι.

Παράγ. Ἄτιμαστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄτιμος (ἄ στερητ., τιμή) (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Ἄτιμῶ (ἀτιμῶ) = κάμνω τινὰ ἄτιμον, στερῶ τῶν πολιτικῶν δικαιοματίων, μέλ. ἀτιμῶσω, ἀόρ. ἡτίμωσα, παρκμ. ἡτίμωκα. Παθ. ἀτιμοῦμαι, μέλ. παθ. ἀτιμωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἡτιμώθην, παρκμ. ἡτίμωμαι, μέλ. τετελ. ἡτιμώσομαι.

Παράγ. Ἄτιμωτέον.

Σημ. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀτιμάζω.

Ἄττικίζω = ὁμιλῶ τὴν ἀττικὴν διάλεκτον, φρονῶ τὰ τῶν Ἄθηναίων, παρατ. ἡττικίζον, ἀόρ. ἡττικίσα.

Παράγ. Ἄττικισμός, (ἀττικιστής), ἀττικιστί.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. Ἄττικός (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Ἀυλίζομαι = μανδρίζομαι, διανυκτερεύω εἰς τὸ ὑπαιθρον, ἀποθ. μέσ., παρατ. ἡυλιζόμην, ἀόρ. μέσ. ἡυλισάμην, ἀόρ. παθ. μὲ μέσ. σημ. ἡυλίσθην.

Παράγ. [Ἀυλισμός].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. αὐλή (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀγωνίζομαι).

Αὐλῶ (αὐλέω) = παίζω τὸν αὐλόν, παρατ. ηῦλον, ἀόρ. ηῦλησα. Μέσ. καὶ παθ. αὐλοῦμαι, παρατ. ηῦλουμένην.

Παράγ. Αὐλησις, αὐλημα, αὐλητής (θγλ. αὐλητοίς, -ίδος).

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. αὐλός.

Αὐξῶ ἢ αὐξάνω, μῑτῑ. καὶ ἀμῑτῑ. (θ. αὐξ-, αὐξε-, αὐξαν), παρατ. ηῦξον, μέλ. αὐξήσω, ἀόρ. ηῦξησα, παρακμ. ηῦξηκα. Μέσ. καὶ παθ. αὐξομαι ἢ αὐξάνομαι, παρατ. ηῦξόμενην ἢ ηῦξανόμην, μέλ. μέσ. καὶ με παθ. σημ. αὐξήσομαι, μέλ. παθ. αὐξηθήσομαι, ἀόρ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ηῦξήθην, παρκμ. ηῦξημαι, ὑπερσ. ηῦξήμην.

Παράγ. Αὐξησις, [αὐξητός, ἀναύμητος, αὐμητέον].

Αὐτομολῶ (αὐτομολέω) = λιποτακτῶ, παρατ. ηῦτομόλουν, ἀόρ. ηῦτομόλησα, ὑπερσ. ηῦτομολήκειν.

Παράγ. [Αὐτομόλησις].

Σημ. τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. αὐτόμολος (ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. αὐτομολίον), συνθέτου ἐκ τῆς ἀντων. αὐτός καὶ τοῦ ἀορ. ἔμολον (τοῦ ποιητ. ῥ. βλώσκω = ἔρχομαι).

Ἀφανίζω = κάμνω τι ἀφανές, καταστρέφω, παρατ. ἠφάνιζον, μέλ. ἀφανιῶ, ἀόρ. ἠφάνισα, παρκμ. ἠφάνισκα. Μέσ. καὶ παθ. ἀφανίζομαι, παρατ. ἠφανιζόμενην, ἀόρ. παθ. ἠφανίσθην, παρκμ. παθ. ἠφάνισμαι, ὑπερσ. ἠφανίσμην.

Παράγ. Ἀφανισσις, ἀφανιστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀφανής, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ στερητ. ἀ καὶ τοῦ ῥ. φαίνομαι (ἰδέ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀγωνίζομαι).

Ἀφιννοῦμαι (ἀφιννέομαι), ἰδέ τὸ ῥ. ἱκνοῦμαι.

Ἀχθομαι = δυσαρεστοῦμαι, λυποῦμαι (θ. ἀχθ-, ἀχθεσ-) ἀποθ., παρατ. ἠχθόμην, μέλ. μέσ. ἀχθέσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἠχθέσθην.

Παράγ. Ἀχθηδών.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ἄχθος = βάρος.

Β

Βαδίζω, παρατ. ἐβαδίζον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. βαδιοῦμαι, ἀόρ. ἐβαδίσα.

Παράγ. Βάδισις, βάδισμα, βαδισμός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. βάδοσ=βάδισις, ὁδὸς (ἐκ τοῦ ῥ. βαίνω, θ. βα) κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς -ίζω ὁδοντοφωονολήκτων ῥημ. (π. χ. ἐλπίζω, θ. ἐλπιδ-).

Βαθύνω=κάννω τι βαθύ, μέλ. βαθυνῶ, ἀόρ. ἐβάθυνα.

Παράγ. [Βάθυνσις].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς.

Βαίνω = βαδίζω, πορεύομαι (θ. βα-, βη-, βαν-, βαιν-), παρατ. ἔβαινον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. -βήσομαι, ἀόρ. β' -ἔβην, (ὕπ. βῶ, εὐκτ. βαιήν, προστ. βῆθι, ἀπρμφ. βῆναι, μτχ. βάς), παρκμ. βέβηκα, ὑπερσ. ἐβεβήκειν. Παθ. βαινομαι, ἀόρ. παθ. -ἐβᾶθην, παρκμ. βέβᾶμαι.

Παράγ. Βάσις, ἀνάβασις κλπ., βῆμα, βωμός, ἀναβάτης, διαβήτης, βακτηρία, βάθρον, βαθμός, ἀποβάθρα, ἄβατος, διαβατός, δύσβατος, εὐδιάβατος, διαβατέος, βάδην.

Σημ. Τὸ β' ἐνικ. πρόσ. τῆς προστ. σχηματίζουσιν εἰς -θι οἱ ἀόριστοι ἔβην, ἔγων (τοῦ ῥ. γιγνώσκω) καὶ ἔστην.

Βάλλω=ρίπτω, κτυπῶ (θ. βελ-, βαλ-, βλη-), παρατ. ἔβαλλον, μέλ. βαλῶ, ἀόρ. β' ἔβαλον, παρκμ. βέβληκα, ὑπερσ. ἐβεβλήκειν, Μέσ. καὶ παθ. βάλλομαι, παρατ. ἐβαλλόμεν, μέλ. μέσ. -βαλοῦμαι, ἀόρ. ὁ' μέσ. ἐβαλόμην, μέλ. παθ. βληθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐβλήθην, παρκμ. βέβλημαι, ὑπερσ. ἐβεβλήμην.

Παράγ. Βέλος, βελόνη, βολή, [βολίς, ὑποβολεύς, βλήμα, βλητικός], ἀπόβλητος, ἀνυπέρβλητος, ἀποβλητέος, μεταβλητέον κλπ.

Σημ. Ἡ εὐκτ. τοῦ παθ. παρκμ. ἐκφέρεται καὶ μονολεκτικῶς βεβλήμην, -ῆο, -ῆτο κλπ. (πρβλ. τοὺς παρκμ. κέκτημαι καὶ μέμνημαι). Τὸ ῥ. βάλλω, ἔταν μὲν σημαίνει κτυπῶ, ἔχει παθ. τὸ

βάλλομαι, όταν δὲ σημαίνει ὄϊπτο κάτω, ἔχει παθητ. τὸ ῥ. πίπτο. Ἰδὲ καὶ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. παῖω.

Βάπτω—βυθίζω, βάψω (θ. βαφ-, βαπτ-), ἄορ. ἐβίψα. Παθ. βάπτομαι, ἄορ. ῥ' παθ. ἐβάψην.

Παράγ. Βαφή, βάμμα, βαφεύς, βαπτός, βαπτίζω (θαμιστ.).

Βαρύνω—κάμνω τι βαρύνω, δίδω βάρος (θ. βαρυν-, βαρε). Παθ. βαρύνομαι, παρατ. ἐβαρυνόμην, ἄορ. παθ. ἐβαρύνθη, παρκμ. βεβάρημαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρύς.

Βασανίζω—δοκιμάζω, βασανίζω, παρατ. ἐβασάνισον, μέλ. βασανίω, ἄορ. ἐβασάνισα. Παθ. βασανίζομαι, ἄορ. παθ. ἐβασανίσθη, παρκμ. βεβασάνισμαι.

Παράγ. Βασανιστής, [βασανισμός], βασανιστήριο, ἀβασάνιστος, βασανιστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. βάσανος (θηλ.)=ἡ λυδία λίθος, διὰ τῆς ὁποίας δοκιμάζουσι τὸν χρυσὸν (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Βασιλεύω—εἶμι βασιλεύς, παρατ. ἐβασίλευον, μέλ. βασιλεύσω, ἄορ. ἐβασίλευσα. Παθ. βασιλεύομαι.

Παράγ. Βασιλεία, ἀβασίλευτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλεύς.

Βεβαιῶ (βεβαιῶ)—βεβαιώνω, παρατ. ἐβεβαίουν, μέλ. βεβαιώσω, ἄορ. ἐβεβαίωσα. Μέσ. βεβαιούμαι, μέλ. μέσ. βεβαιώσομαι, ἄορ. μέσ. ἐβεβαιώσαμην, ἄορ. παθ. ἐβεβαιώθη.

Παράγ. Βεβαίωσις, [βεβαιωτικός].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. βέβαιος, τὸ ὅποιο ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ θέμ. βα· (τοῦ ῥ. βαίνω) δι' ἀναδιπλασιασμοῦ.

Βιάζομαι—στενοχωρῶ, στενοχωροῦμαι, ἀποθ. μὲ μέσ. καὶ παθ. σημ. Μέσ. βιάζομαι, παρατ. ἐβιάζομην, μέλ. μέσ. βιάσομαι, ἄορ. μέσ. ἐβιάσαμην, παρκμ. βεβιάσμαι. Παθ. βιάζομαι, παρατ. ἐβιάζομην, ἄορ. παθ. ἐβιάσθη, παρκμ. βεβιάσμαι.

Παράγ. [Βιασμός], βιαστικός.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. βία (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ρ. γυμνάζω).

Βιβάζω (θ. βαδ-, βιβαδ-), παρατ. ἐβίβαζον, μέλ. συνηρ. βιβῶ (-ᾶς, -ᾶ κλπ.), ἀόρ. ἐβίβᾶσα. Μέσ. καὶ παθ. -βιβάζομαι, μέλ. μέσ. συνηρ. -βιβῶμαι, (-ᾶ -ᾶται κλπ.), ἀόρ. μέσ. -ἐβίβασάμην.

Παράγ. [Προβιβασμός, ὑποβιβασμός], ἀναβιβαστέον, καταβιβαστέος.

[Βιβρώσκη]—τρώγω (θ. βορ-, βρω-, βιβρώσκ-), παρκμ. βέβρωκα. Παθ. παρκμ. βέβρωμαι.

Παράγ. Βορά, βρωῖσις, βρωμα=φαγητόν, βρωτός, ἡμίβρωτος=μισοφαγωμένος.

Βιοτεύω=ζῶ, μέλ. βιοτεύσω.

Παράγ. Βιοτεία=τρόπος πορισμοῦ τῶν πρὸς τὸ ζῆν.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. βιοτή=βίος.

[Βιῶ (βιῶ)]=ζῶ (ἐκ τοῦ οὐσ. βίος), ἰδὲ τὸ ρ. ζῶ.

Βιώσκομαι (θ. βιο-, βιωσκ), πάντοτε σύνθετον μετὰ τῆς προθ. ἀνά, ἀναβιώσκομαι=ἐπαναφέρω εἰς τὴν ζωὴν, παρατ. ἀνεβιωσκόμην, ἀόρ. μέσ. ἀνεβιωσάμην.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. βίος.

Βλακεύω=εἶμαι ὀκνηρός, ἀμελῶ, ἀόρ. ἐβλάκευσα.

Παράγ. Βλακεία.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. βλάξ, τὸ ὁποῖον γίνεται ἐκ τοῦ θέμ. μαλακ (μαλακός), μαλακς, κατὰ συγκοπὴν μιᾶς καὶ μετὰ τὴν ἐπένηθσιν τοῦ εὐφωνικοῦ β καὶ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἀρктиκοῦ συμφώνου βλάξ.

Βλάπτω= (θ. βλαβ-, βλαπτ), παρατ. ἐβλαπτον, μέλ. βλάψω, ἀόρ. ἐβλάψα, παρκμ. βέβλαφα. Παθ. βλάπτομαι, παρατ. ἐβλαπτόμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. βλάψομαι, μέλ. ε' παθ. βλαβήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐβλάβηθην, ἀόρ. ε' παθ. ἐβλάβην, παρκμ. βέβλάμμαι.

Παράγ. Βλάβη, βλάβις, [βλαπτικός].

Βλαστάνω (θ. βλαστ-, βλαστε-, βλασταν-), *ἀόρ.* β' ἔβλαστον, *ὕπερσ.* -ἔβλαστήκειν.

Παράγ. [Βλάστησις].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. βλαστός.

Βλασφημῶ (βλασφημέω)=ὀδρίζω, *παρατ.* ἔβλασφήμουν, *ἀόρ.* ἔβλασφήμησα, *παρκμ.* βεβλασφήμηκα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. βλάσφημος (βλάπτω, φήμη), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. βλασφημία.

Βλέπω=ρίπτω τὰ δλέμματα (θ. βλεπ-), *παρατ.* ἔβλεπον, *μέλ.* μέσ. μὲ *σημ.* ἐνεργ. βλέπομαι, *ἀόρ.* ἔβλεψα.

Παράγ. [Βλέψις], βλέμμα, βλέφαρον, περίβλεπτος, βλεπτέος.

[**Βλώσκω**]=ἔρχομαι, πορεύομαι, *ἀόρ.* β' ἔμολον.

Παράγ. Ἀυτόμολος, ἀντιμολία (=δίκη, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ οἱ δύο ἀντίδικοι παρουσιάζονται).

Σημ. Θέμ. μολ-, μλο- καὶ κατ' ἐπένησιν τοῦ εὐφωνικοῦ β, ἀποδολὴν τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου μ καὶ πρόσληψιν τοῦ προσφύματος -σκ -βλωσκ.

Βοηθῶ (βοηθέω), *παρατ.* ἐβοήθουν, *μέλ.* βοηθήσω, *ἀόρ.* ἐβοήθησα, *παρκμ.* βεβοήθηκα, *ὕπερσ.* ἐβεβοηθήκειν. *Παθ.* *παρκμ.* βεβοήθηται.

Παράγ. [Βοήθημα, ἀβοήθητος], βοηθητικός, βοηθητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῶν λέξεων βοῆ θέω=μετὰ βοῆς τρέχω, ὡς καὶ τὸ ὄνομα βοηθός (ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24).

Βόσκω (θ. βο-, βοσκ-, βοσκε-). *Μέσ.* καὶ *παθ.* βόσκομαι.

Παράγ. Βόσκημα, βοτός, εὐβοτός.

Βουλεύω=εἶμαι βουλευτής, σκέπτομαι, *παρατ.* ἐβούλευον, *μέλ.* βουλεύσω, *ἀόρ.* ἐβούλευσα, *παρκμ.* βεβούλευκα, *ὕπερσ.* -ἔβουλεύκειν. *Μέσ.* βουλεύομαι, *παρατ.* ἐβουλεύομην, *μέλ.* μέσ. βουλεύσομαι, *ἀόρ.* μέσ. ἐβουλεύσάμην, *παρκμ.* βεβούλευμαι. *Παθ.*

βουλεύομαι, παρατ. -ἐβουλευόμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. -βουλεύσομαι, άόρ. παθ. ἐβουλεύθην, παρκμ. βεβούλευμαι.

Παράγ. Βούλευσις, βούλευμα, βουλευτής, βουλευτικός, βουλευτήριον, άπροβούλευτος, βουλευτέον.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. βουλή=θέλησις, γνώμη.

Βούλομαι=ἐπιθυμῶ (θ. βουλ-, βουλε-), άποθ. παθ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἐβουλόμην ἢ ἠβουλόμην, μέλ. μέσ. βουλήσομαι, άόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐβουλήθην, παρκμ. βεβούλημαι.

Παράγ. Βουλή, βούλησις, βούλημα, βουλευτός, άβούλητος.

Σημ. Τὸ β' ἐνικ. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. γράφεται πάντοτε διὰ τοῦ ει (οὐχί διὰ τοῦ η) βούλει.

Βοῶ (βοᾶω)=φωνάζω, παρατ. ἐβῶν, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. βοήσομαι, άόρ. ἐβόησα. Μέσ. -βοῶμαι, παρκμ. -βεβόημαι.

Παράγ. Περιβόητος, [διαβόητος].

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. βοή.

Βραβεύω=δίδω βραβεῖον, μέλ. βραβεύσω. Παθ. βραβεύομαι, άόρ. παθ. ἐβραβεύθην.

Παράγ. Βραβευτής.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. βραβεύς=βραβευτής.

Βραδύνω=ἀργοπορῶ, μόνον ὁ ἐνεστώς, τὰ ἄλλα δὲ ἀναπληροῦνται ἐκ τοῦ συνωύμνου ρ. μέλλω.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. βρουδύς.

Βρέχω (θ. βρεχ.), άόρ. ἐβρεξα. Παθ. βρέχομαι, άόρ. παθ. ἐβρέχθην.

Παράγ. Βρεῖξις, βροχή, ἄβροχος, διάβροχος, [ἀδιάβροχος].

Γ

Γελῶ (γελᾶω) (θ. γελᾶσ-), παρατ. ἐγέλων, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. γελᾶσομαι, άόρ. ἐγέλασα. Παθ. γελῶμαι, άόρ. παθ. ἐγελᾶσθην.

Παράγ. Καταγέλαστος.

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει τὸ θεμ. φωνῆεν α πανταχοῦ βραχὺ (ιδεῖ γραμματ. κεφ. κέ', § 2, α').

Γεμίζω—κάμνω τι γεμίτον, ἀόρ. ἐγέμιψα. Μέσ. γεμίζομαι, Παθ. ἀόρ. ἐγεμίσθην, παρκμ. γεγέμιψμαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ γέμω (ιδεῖ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Γέμω—εἶμαι γεμίτος (θ.γεμ-), παρατ. ἔγεμον.

Γεννώ (γεννάω) (θ. γεννα-), παρατ. ἐγέννων, μέλ. γεννήσω, ἀόρ. ἐγέννησα, παρκμ. γεγέννηκα. Μέσ. ἀόρ. ἐγεννησάμην. Παθ. γεννώμαι, παρατ. ἐγεννώμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. γεννήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐγεννήθην, παρκμ. γεγέννημαι.

Παράγ. Γέννησις, γέννημα, γεννήτης, γεννητός, ἀγέννητος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ποιητ. οὖσ. γέννα=γένος, γενεά· λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ ἀνδρός, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ ῥ. τίκτω.

Γεραίρω—βραβεύω, τιμῶ, παρατ. ἐγέραιρον, μέλ. γεραῖω. Παθ. γεραίρομαι.

Παράγ. [Γεραρός=μεγαλοπρεπής].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. γέρας=(τιμητικόν) δῶρον.

Γεύω—δίδω γεῦμα (θ. γευσ-). Μέσ. γεύομαι, μέλ. μέσ. γεύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐγευσάμην, παρκμ. γέγευμαι, ὑπερσ. ἐγεγεύμην.

Παράγ. [Γεῦσις, γεῦμα], ἄγευστος, γευστέον.

Γεωργῶ (γεωργέω)—καλλιεργῶ τὴν γῆν, παρατ. ἐγεῶργον, μέλ. γεωργήσω, ἀόρ. ἐγεώργησα. Παθ. γεωργοῦμαι.

Παράγ. Γεώργημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὄνομ. γεωργός, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. γεωργία.

Γηράσκω καὶ γηρῶ (γηράω) (τοῦ ὁποίου μόνον τὸ ἀπαρμ. γηρᾶν καὶ ἡ μτχ. -γηρῶν) (θ. γηρα-, γηρασκ-), μέλ. γηράσω, μέλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. γηράσομαι, ἀόρ. ἐγήρῃσα, ἀόρ. ῥ' [ἐγήραν] μόνον κατ' ἀπαρμφ. γηρᾶναι, παρκμ. γεγήρακα.

Παράγ. Ἀγήρατος=ὁ μὴ γηράσκων.

Σημ. Ἐκ τοῦ οὖσ. γήρας παράγεται τὸ β. γηρῶ (-άω) καὶ ἔκ τούτου τὸ γηράσκω. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ β. ἴδὲ γραμματ. κερ. κέ', § 1.

Γίνομαι=γίνομαι (θ. γεν-, γν-, γιγν-, γενε-), παρατ. ἐγιγνόμην, μέλ. μέσ. γενήσομαι, ἀόρ. β' μέσ. ἐγενόμην, παρκμ. γέγονα, παρκμ. μέσ. γεγένημαι, ὑπερσ. ἐγεγόνειν, ὑπερσ. μέσ. ἐγεγενήμην, μέλ. τετ. γεγονῶς ἔσομαι ἢ γεγενημένος ἔσομαι.

Παράγ. Γένος, γενεά, γόνος, γονεὺς, γένεσις, γενέθλιος, ἀγένητος.

Γλίχομαι=ἐπιθυμῶ (θ. γλιτ-, γλιτ-σκ, γλιχ), ἀποθ. με ἐνεργ. σημ., παρατ. ἐγλιχόμην.

Γλύφω=σκαλίζω. κοιλαίνω (λίθους, ξύλα, μέταλλα), (θ. γλυφ-), παρκμ. παθ. ἔγλυμμαι.

Παράγ. Γλύπτῃς, γλυπτός.

Γινώσκω=γνωρίζω, κρίνω, ἀποφασίζω (θ. γνω-, γι-γνωσκ-), παρατ. ἐγίγνωσκον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. γνώσομαι, ἀόρ. β' ἔγνω, παρκμ. ἔγνωκα, ὑπερσ. ἔγνώκειν, μέλ. τετ. ἔγνωκῶς ἔσομαι. Παθ. γινώσκομαι, παρατ. ἐγινωσκόμην, μέλ. παθ. γνωσθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐγνώσθην, παρκμ. ἔγνωσμαι, ὑπερσ. -ἐγνώσμην.

Παράγ. Γνώσις, γνώμη, γνώμων, [γνωμικός, γνώστης], γνωστός, ἄγνωστος, συγγνωστός=συγχωρητέος.

Γνωρίζω=κάμνω γνωστόν, γίνομαι γνώριμος μέ τινα ἢ μέ τι, παρατ. ἐγνώριζον, μέλ. γνωριῶ, ἀόρ. ἐγνώρισα, παρκμ. ἐγνώρικα. Παθ. γνωρίζομαι, μέλ. παθ. γνωρισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐγνωρίσθην, παρκμ. ἐγνώρισμα, ὑπερσ. ἐγνωρίσμην.

Παράγ. Γνώρισις, γνώρισμα, γνωριστής.

Γοητεύω=μαγεύω, ἀπατῶ, ἀόρ. -ἐγοήτευσα. Παθ. γοητεύομαι, ἀόρ. ἐγοητεύθην, παρκμ. γεγοήτευμαι.

Παράγ. Γοητεία, γοήτευμα, δυσγοήτετος.

Σημ. Τὸ β. παράγεται ἔκ τοῦ ὀνόμ. γόης, γεν. γόητος=μάγος, πλάνος.

Γράφω (θ. γράφω-), παρατ. ἔγραφον, μέλ. γράψω, ἄορ. ἔγραψα, παρκμ. γέγραφα, ὑπερσ. ἔγεγράφειν. Μέσ. καὶ παθ. γράφομαι, παρατ. ἐγραφόμην, μέλ. μέσ. γράψομαι, ἄορ. μέσ. ἐγραψάμην, μέλ. 6' παθ. γραφήσομαι, ἄορ. 6' παθ. ἐγράφη, παρκμ. γέγραμμαι, ὑπερσ. ἔγεγράμμην, μέλ. τετ. -γεγράφομαι.

Παράγ. Γραφή, γραφεύς, γραφίς, γραφικός, [γραφεῖον], ἄγραφος, γράμμα, γραμμὴ, γραμματεῖον, γραμματεὺς, γραπτός, γραπτέος.

Γρύζω = γρυλίζω, μουγκρίζω, ἄορ. ἔγρυξα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιφωνήτος γρύ, ἔχει δὲ τὸ υ μακρόν.

Γυμνάζω, παρατ. ἐγύμαζον, ἄορ. ἐγύμασα. Μέσ. καὶ παθ. γυμνάζομαι, παρατ. ἐγυμναζόμην, μέλ. μέσ. γυμνάσομαι, ἄορ. μέσ. ἐγυμνασάμην, ἄορ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐγυμνάσθην, παρκμ. γεγύμασμαι.

Παράγ. Γυμνασία, [γύμνασις, γύμνασμα], γυμνάσιον, γυμναστής, [γυμναστήριον], ἀγύμναστος, γυμναστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυμνός κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς -αζω ὄδοντοφωολήκτων ῥημ. (π. χ. φράζω, θ. φραδ-).

Γυμνασιαρχῶ (γυμνασιαρχέω), παρατ. ἐγυμνασιάρχουν, ἄορ. ἐγυμνασιάρχησα, παρκμ. γεγυμνασιάρχηκα. Μέσ. καὶ παθ. γυμνασιαρχοῦμαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. γυμνασίαρχος (καὶ γυμνασιάρχης = ἄρχων τοῦ γυμνασίου (= γυμναστηρίου), ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὐσ. γυμνασιαρχία.

[Γυμνῶ (γυμνώ)] = γυμνῶνω. Μέσ. γυμνοῦμαι, ἄορ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐγυμνώθην.

Παράγ. Γύμνωσις, γυμνωτέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυμνός, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὐσ. γυμνότης καὶ τὸ ἐπιθ. γυμνικός.

Δ

Δάκνω = δαγκάνω (θ. δακ-, δηκ-, δακν-), παρατ. ἔδακνον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. δήξομαι, ἄορ. ε' ἔδακον. Μέσ. καὶ παθ. δάκνομαι, ἄορ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐδήχθην, παρκμ. δέδηγμαί.

Παράγ. Δῆγμα.

Δακρῦω = δακρῦζω, κλαίω, παρατ. ἔδάκρουν, μέλ. δακρῦσω, ἄορ. ἔδάκρῦσα. Παθ. παρκμ. δεδάκρῦμαι.

Παράγ. Ἀδάκρυτος.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ποιητ. οὖσ. δάκρυ.

Δαμάζω = ἡμερώνω, ἄορ. μέσ. -ἔδαμασάμην, ἄορ. παθ. ἔδαμάσθην.

Παράγ. Ἀδάμαστος.

Δανείζω, μέλ. δανείσω, ἄορ. [ἔδάνεισα, παρκμ. δεδάνεικα, ὑπερσ. ἔδεδανείκειν. Μέσ. δανείζομαι, παρατ. ἔδανειζόμεν, μέλ. μέσ. δανείσομαι, ἄορ. μέσ. ἔδανεισάμην, ἄορ. παθ. ἔδανείσθην, παρκμ. με μέσ. καὶ παθ. σημ. δεδάνεισμαι.

Παράγ. Δάνεισμα, [δανεισμός], δανειστής.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δάνος, γεν. -ους (θ. δανεισ-) = δάνειον, (ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. δάνειον)· (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ρ. βαδίζω).

Δαπανῶ (**δαπανᾶω**) = ἐξοδεύω, παρατ. ἔδαπάνων, μέλ. δαπανήσω, ἄορ. ἔδαπάνησα, παρκμ. δεδαπάνηκα. Μέσ. καὶ παθ. δαπανῶμαι, παρατ. ἔδαπανώμην, ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἔδαπανήθην, παρκμ. δεδαπάνημαι.

Παράγ. Δαπάνημα.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δαπάνη.

Δαρθάνω = κοιμῶμαι (θ. δαρθ-, δαρθς-, δαρθαν-), πάντοτε σύνθετον· καταδαρθάνω, ἄορ. ε' κατέδαρθον, παρκμ. καταδεδάρθηκα.

Δέδοικα ἢ **δέδια** = φοβοῦμαι (θ. δι-, δει-), εἶναι παρκμ. με σημ. ἐνεστώτος· δέδοικα ἢ δέδια, δέδοικας, δέδοικε ἢ δέδιε, δέδιμεν,

δέδωκε, δεδίασι' ὑποτ. δεδίη, δεδίωσι' εὐκτ. καὶ προστ. ἄχρηστοι' ἀπρμφ. δεδοικέναι ἢ δεδιέναι' μτχ. δεδοικῶς ἢ δεδιῶς, δεδοικυῖα, δεδιός' ὑπερσ. μέ σημ. παρατ. ἐδεδοίκειν ἢ ἐδεδίειν, ἐδεδίεις, ἐδεδοίκει ἢ ἐδεδίει, ἐδεδοίκεσαν ἢ ἐδέδισαν, μέλ. μέσ. δείσομαι, ἀόρ. ἔδεισα.

Παράγ. Δέος=φόβος, δεῖμα=φόβος, ἀδειής=ἄφοβος, ἀδεῶς=ἄφόβως, ἄδεια=ἄφοβία, ἀσφάλεια, δειλός, δεινός.

Δείκνυμι ἢ δεικνύω (θ. δεικ-, δεικνυ-), παρατ. ἐδείκνυν ἢ ἐδείκνυον, μέλ. δείξω, ἀόρ. ἔδειξα, παρκμ. -δέδειχα. Μέσ. καὶ παθ. δείκνυμαι, παρατ. ἐδεικνύμην, μέλ. μέσ. δείξομαι, ἀόρ. μέσ. -ἐδειξάμην, μέλ. παθ. δειχθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐδείχθην, παρκμ. δέδειγμαί, ὑπερσ. -ἐδεδείγμην.

Παράγ. Δεῖξις, δεῖγμα, [δείκτης], ἀναπόδεικτος, δυσασπόδεικτος, δεικτέον.

Δειλιῶ (δειλιάω)=εἶμαι δειλός, πάντοτε σύνθετον ἀποδειλιῶ=δὲν τολμῶ, μέλ. ἀποδειλιάσω, ἀόρ. ἀπεδειλίασα, παρκμ. ἀποδεδειλίακα.

Παράγ. Ἀποδειλιάτεον

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. δειλία, ὑπερ ἐκ τοῦ ἐπιθ. δειλός. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. κέ', § 1.

Δειπνίζω=κάμνω δεῖπνον (εἷς τινα), φιλοξενῶ, παρατ. ἐδείπνιζον, ἀόρ. ἐδείπνισα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. δεῖπνον (ἴδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

[Δειπνοποιῶ (δειπνοποιέω)], παρατ. ἐδειπνοποιοῦν. Μέσ. δειπνοποιοῦμαι=δειπνῶ, παρατ. ἐδειπνοποιοῦμην, ἀόρ. μέσ. ἐδειπνοποιήσαμην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. δειπνοποιός, τὸ ὅποιον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ οὐσ. δεῖπνον καὶ τοῦ ῥ. ποιῶ.

Δεκάζω=διαφθείρω διὰ δώρων, ἀόρ. ἐδέκασα. Παθ. παρατ. ἐδεκαζόμην, παρκμ. δεδέκασμαι.

Παράγ. [Δεκασμός, ἀδέκαστος].

Σημ. Ὡς παθ. τοῦ ῥ. δεκάζω λαμβάνεται τὸ ῥ. δωροδοκῶ=διαφθεῖραι διὰ δώρων.

Δεξιόμαι (δεξιόμοι) = χαιρετίζω πιάνων τὴν δεξιάν τινος, ὑποδέχομαι, ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἐδεξιούμην, μέλ. μέσ. δεξιώσομαι, ἄορ. μέσ. ἐδεξιωσάμην.

Παράγ. [Δεξίωσις].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. δεξιός.

Δέρω = γδέρνω (θ. δερ-, ἄορ. -ἔδειρα. Παθ. ἄορ. 6' -ἐδάρην.

Παράγ. Δέρας, δορά, δέρμα, νεόδαρτος = δ νεωστὶ ἐκδαρεῖς.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἄορ. παθ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 13 α'.

Δεσμεύω = δένω, ἄορ. ἐδέσμευσα. Παθ. παρκμ. δεδέσμευμαι

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δεσμός.

Δεσπόζω = εἶμαι ἢ γίνομαι κύριος (τινός), παρατ. ἐδέσποζον, ἄορ. ἐδέσποσα. Παθ. δεσπόζομαι.

Παράγ. Ἀδέσποτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. δεσπότης = κύριος.

Δέχομαι = λαμβάνω τὸ διδόμενον (θ. δεκ-, δεχ-), ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἐδεχόμην, μέλ. μέσ. δέξομαι, ἄορ. μέσ. ἐδεξάμην, παρκμ. δέδεγμαί. Παθ. ἄορ. εἰσεδέχθην = ἔγινα δεκτός, ὑπερσ. -ἐδεδέγμην = εἶχον γίνεαι δεκτός.

Παράγ. Δοχή, ὑποδοχή κλπ., [ἀνάδοχος], διάδοχος, δοχεῖον, [δέκτης], δοκός, δεξιός, [δεκτός], παραδεκτέος κλπ.

Σημ. Τὰ σύνθετα, τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι τὸ ῥ. δέχομαι, τὸ δὲ πρῶτον συνθετικὸν πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ λόγου πλὴν προθέσεως, ἔχουσι κ' δωροδόκος, πανδοκεὺς — ἀλλὰ ἀποδοχή, διάδοχος.

Δέω = ἀπέχω, ἔχω ἀνάγκην (θ. δε, δεε-), παρατ. ἔδειον, μέλ. δεήσω, ἄορ. ἐδέησα. Συνήθως ἀπρόσωπον· δεῖ (ὑποτ. δέη, εὐκτ. δέοι, ἀπρμφ. δεῖν, μτχ. δέον καὶ δεῖν), παρατ. ἔδει, μέλ. δεήσει, ἄορ. ἐδέησε, παρκμ. δεδέηκε. Μέσ. δέομαι, δέει, δεῖται κλπ. = ἔχω ἀνάγκην, παρακαλῶ, παρατ. ἐδεόμην, μέλ. μέσ. δεήσομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐδεήθην, παρκμ. δεδέημαι.

Παράγ. Δέησις, ἐνδεής = στερούμενος, ἀδέητος = ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην τινός.

Σημ. Περί τῆς συναϊρέσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 11. Τὸ δ' ἔνικ. πρὸς. τοῦ ἔνεστ. τῆς ὀριστ. τῆς μέσ. φωνῆς δὲν συναϊρεῖται, γράφεται δὲ πάντοτε διὰ τοῦ ει (οὐχὶ διὰ τοῦ η)· δέει.

Δημεύω—κάμνω τι δημόσιον, *ἀόρ.* ἐδήμευσα. Παθ. δημεύομαι, *ἀόρ.* παθ. ἐδημεύθην, παρκμ. δεδήμευμαι.

Παράγ. Δήμευσις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δῆμος.

Δημηγορῶ (δημηγορέω)—ὁμιλῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου, παρατ. ἐδημηγόρουν, μέλ. δημηγορήσω, *ἀόρ.* ἐδημηγόρησα, παρκμ. δεδημηγόρηκα. Παθ. παρατ. ἐδημηγορεῖτο, παρκμ. δεδημηγόρημαι (μόνον κατὰ μετοχὴν).

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. δημηγόρος (=δ ἀγορεύων πρὸς τὸν δῆμον), τὸ ὅποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. δῆμος καὶ τοῦ ῥ. ἀγορεύω. Ἐκ τοῦ δημηγόρος παράγεται καὶ τὸ οὖσ. δημηγορία.

Δημιουργῶ (δημιουργέω)—κατασκευάζω, *ἀόρ.* ἐδημιούρησα. Παθ. δημιουροῦμαι, *ἀόρ.* παθ. ἐδημιουργήθην, παρκμ. δεδημιούρημαι.

Παράγ. [Δημιούρημα].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. δημιουργός, (ἐκ τοῦ ἐπιθ. δῆμος=δημόσιος καὶ τοῦ οὖσ. ἔργον), ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ τὸ οὖσ. δημιουργία.

Δημοκρατοῦμαι (δημοκρατέομαι)—κυβερνώμαι δημοκρατικῶς, παρατ. ἐδημοκρατούμην, μέλ. μέσ. δημοκρατήσομαι.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. δῆμος καὶ τοῦ ῥ. κρατῶ (ἰδὲ γραμμ. κεφ. λδ', § 24), ἐκ τῶν ὁποίων καὶ τὸ οὖσ. δημοκρατία.

Δηῶ (δηῶ)—λεηλατῶ, παρατ. ἐδήουν, μέλ. δηώσω, *ἀόρ.* ἐδήωσα. Παθ. δηοῦμαι,

Παράγ. Ἀδήωτος.

Διαιτῶ (διαιτάω)—εἶμαι διαιτητής (=κριτής), παρατ. ἐδιήτων, μέλ. διαιτήσω, *ἀόρ.* ἐδιήτησα, παρκμ. δεδιήτηκα, ὑπερσ.

-ἐδεδιητήκειν. Μέσ. διαιτῶμαι=ζῶ κατά τινα τρόπον, παρατ. ἐδιητώμην, μέλ. μέσ. διαιτήσομαι, ἄορ. μέσ. -ἐδιητησάμην, ἄορ. παθ. καὶ μέ. μέσ. σημ. ἐδιητήθην, παρκμ. δεδιητήμαι

Παράγ. Διαίτημα, διαιτητής, [διαιτητικός], διαιτητήριον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. διαίτα=τρόπος ζωῆς, νομισθὲν δὲ σύνθετον ἔλαβε διπλὴν αὔξησιν καὶ διπλοῦν ἀναδιπλασιασμόν.

Διακονῶ (διακονέω)=ὀπηρετῶ, μέλ. διακονήσω. Παθ. διακονοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐδιακονήθην, παρκμ. δεδιακόνημαι.

Παράγ. Διακόνησις, διακόνημα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. διάκονος=ὀπηρετής.

Διαλέγω=καθαρίζω, συνάγω (θ. λεγ-), μέλ. διαλέξω, ἄορ. διέλεξα. Μέσ. διαλέγομαι=συνομιλῶ, παρατ. διελεγόμην, μέλ. μέσ. διαλέξομαι, μέλ. παθ. ὡς μέσ. διαλεχθήσομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. διελέχθην, παρκμ. διείλεγμαί, ὑπερσ. διειλέγμην.

Παράγ. Διάλεξις, διάλογος, [διαλογή], διάλεκτος, διαλεκτικός, διαλεκτέον.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμμ. κεφ. ιθ', § 16.

Διανοοῦμαι (διανοέομαι)=σκέπτομαι, ἀποθ., παρατ. διενοοῦμην, μέλ. μέσ. διανοήσομαι, μέλ. παθ. ὡς μέσ. διανοηθήσομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. διενοήθην, παρκμ. διανενόημαι, ὑπερσ. διενενοήμην

Παράγ. Διανόησις, διανόημα, ἀδιανόητος.

Διαχειρίζω=ἔχω ἀνὰ χεῖρας, διευθύνω, παρατ. διεχειρίζον, ἄορ. διεχειρίζοσα, παρκμ. διεκεχειρίκα. Μέσ. καὶ παθ. διαχειρίζομαι, παρατ. διεχειριζόμην.

Παράγ. Διαχειρίσις, [διαχειριστής].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῶν λέξεων διὰ χεῖρὸς ἢ διὰ χειρῶν (ἔχω) γίνεται δὲ ἐξ αὐτῶν ἀμέσως, χωρὶς δηλ. γὰ ὑπάρχει διάμεσον σύνθετον. Ἴδὲ καὶ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω.

Διδάσκω (θ. διδαχ-, διδασκ-), παρατ. ἐδίδασκον, μέλ. διδάξω, ἄορ. ἐδιδάξα, παρκμ. δεδίδαχα. Μέσ. καὶ παθ. διδάσκο-

μαι, μέλ. μέσ. διδάξομαι, *ἀόρ.* μέσ. ἐδίδαξάμην, *ἀόρ.* παθ. ἐδιδάχθην, *παρκμ.* δεδιδάγμαι.

Παράγ. Διδαχή, δίδαγμα, διδακτός, ἀδίδακτος, [διδακτικός, διδακτήριον, δίδακτρα], διδακτέον, διδάσκαλος, διδασκαλεῖον, διδασκάλιον=*(πρᾶγμα)* διδασκόμενον [ἐν τῷ πληθ. διδασκάλια=*δίδακτρα*].

Διδράσκω=δραπετεύω (θ. *δρᾶ-*, *διδρασκ-*), πάντοτε σύνθετον· ἀποδιδράσκω, *παρατ.* ἀπεδιδράσκον, μέλ. μέσ. μὲ *σημ.* ἐνεργ. ἀποδράσομαι, *ἀόρ.* ἑ' ἀπέδρᾶν, *ᾰς*, *ᾱ* (ὑποτ. ἀποδρῶ, *-ᾱς*, *-ᾱ* κλπ., εὐκτ. ἀποδραΐην, *-ης*, *-η* κλπ., ἀπαρμφ. ἀποδρᾶναι, *μτχ.* ἀποδράς), *παρκμ.* ἀποδέδρᾶκα, ὑπερσ. ἀπεδεδράκειν.

Παράγ. Ἀπόδρασις, δρασμὸς=δραπέτευσις, δραπέτης=δραπετεύσας, ἄδραστος = ἄφρευκτος, [ἀναπόδραστος = ἀναπόφρευκτος].

Δίδωμι=δίδω (θ. *δο-*, *δω-*, *διδω-*), *παρατ.* ἐδίδουν, μέλ. δώσω, *ἀόρ.* ἔδωκα, *παρκμ.* δέδωκα, ὑπερσ. ἐδεδώκειν ἢ δεδωδὼς ἦν, μέλ. τετελ. δεδωκῶς ἔσομαι. *Παθ.* δίδομαι, *παρατ.* ἐδιδόμην, μέλ. μέσ. δώσομαι, *ἀόρ.* μέσ. ἑ' ἐδόμην, μέλ. *παθ.* δοθήσομαι, *ἀόρ.* *παθ.* ἐδόθην, *παρκμ.* δέδομαι, ὑπερσ. ἐδεδόμην. Τὴν κλίσιν τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἴδὲ εἰς γραμματικὴν κεφ. κς'.

Παράγ. Δόσις, διάδοσις, κλπ. προδότης, δοτήρ, δῶρον, ἔκδοτος, δοτέον, παραδοτέον κλπ.

Δικάζω, *παρατ.* ἐδίκαζον, μέλ. δικάσω, *ἀόρ.* ἐδίκασα. Μέσ. καὶ *παθ.* δικάζομαι, *παρατ.* ἐδικαζόμην, μέλ. μέσ. δικάσομαι, *ἀόρ.* μέσ. ἐδικασάμην, *ἀόρ.* *παθ.* ἐδικάσθην, *παρκμ.* δεδικάσμαι, ὑπερσ. ἐδεδικάσμην.

Παράγ. Δικαστής, δικαστήριον, δικαστικός, ἀδικαστος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δίκη, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπίθ. δίκαιος (ἴδὲ τὴν *σημ.* εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Διόρθω (**διορθῶ**)=διορθῶνω, μέλ. διορθώσω, *ἀόρ.* διώρθωσα, *παρκμ.* διώρθωκα. Μέσ. διορθοῦμαι, *παρατ.* διορθοῦμην, μέλ. μέσ. διορθώσομαι, *ἀόρ.* μέσ. διορθωσάμην.

Παράγ. Ἄδιόρθωτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὀρθός.

Διψῶ (διψήω), μέλ. διψήσω, ἄορ. ἐδίψησα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δίψα. Περὶ τῆς συναίρεσως αὐτοῦ ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 9.

Διώκω, παρατ. ἐδιώκον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. διώξομαι, ἄορ. ἐδίωξα, παρκμ. δεδίωχα. Παθ. διώκομαι, παρατ. ἐδιωκόμην, ἄορ. παθ. ἐδιώχθην.

Παράγ. Δίωξις, δίωγμα, [διωγμός, διώκτης], διωκτέος.

Σημ. Ὡς δικανικὸς ὅρος τὸ ῥ. διώκω σημαίνει «κατηγοροῦ ἐνώπιον δικαστηρίου» καὶ ἔχει ὡς παθητ. τὸ ῥ. φεύγω=κατηγοροῦμαι ἐνώπιον δικαστηρίου· ἔθεν ὁ διώκων=ὁ κατήγορος, ὁ φεύγων=ὁ κατηγορούμενος.

Δοκιμάζω=ἐξετάζω, ἐγκρίνω, παρατ. ἐδοκίμαζον, μέλ. -δοκιμάσω, ἄορ. ἐδοκίμασα, παρκμ. -δεδοκίμακα. Παθ. δοκιμάζομαι, παρατ. ἐδοκιμαζόμην, μέλ. παθ. δοκιμασθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐδοκιμάσθην, παρκμ. δεδοκίμασμαι.

Παράγ. Δοκιμασία, δοκιμαστής, ἀδοκίμαστος, δοκιμαστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. δόκιμος (ἐκ τοῦ δοκῶ).

Δοκῶ (δοκέω)=νομίζω (θ. δοκ-, δοκε-), παρατ. ἐδόκουν, μέλ. δόξω, ἄορ. ἔδοξα. Συνήθως ἀπρόσωπον· δοκεῖ=φαίνεται εὐλογον. Παθ. δοκοῦμαι=νομίζομαι, ἄορ. παθ. ἐδόχθην, παρκμ. δέδοκται, ὑπερσ. ἐδέδοκτο.

Παράγ. Δόξα, ἄδοξος, ἔνδοξος, δόκησις, δόγμα, δόκιμος, ἀδόκητος=ἀπροσδόκητος.

Δοξάζω=φρονῶ, δοξάζω, παρατ. ἐδόξαζον, μέλ. δοξάσω, ἄορ. ἐδόξασα. Παθ. δοξάζομαι, παρατ. ἐδοξαζόμην, μέλ. παθ. δοξασθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐδοξάσθην, παρκμ. δεδόξασμαι.

Παράγ. Δόξασμα, δοξαστής, δοξαστικός, δοξαστός, ἀδόξαστος, [δοξασία].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δόξα.

Δουλώ (δουλόω)=κάνω (τινὰ) δούλον, μέλ. δουλώσω,

ἀόρ. ἐδούλωσα. Μέσ. και παθ. δουλοῦμαι, παρατ. ἐδουλούμην, μέλ. μέσ. δουλώσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐδουλωσάμην, ἀόρ. παθ. ἐδουλώθην, παρκμ. δεδούλωμαι.

Παράγ. Δουλώσις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δοῦλος (ἐκ τοῦ ῥ. δέω — δῶ).

Δρῶ (δράω)—πράττω (θ. δρα-), παρατ. ἔδρων, μέλ. δράσω, ἀόρ. ἔδρῶσα, παρκμ. δέδρῶκα. Παθ. δρῶμαι, παρατ. ἔδρώμην, ἀόρ. παθ. ἐδρῶσθην, παρκμ. δέδρῶμαι.

Παράγ. [Δραῖσις], δραῖμα, [δραστής], δραστικός, δραστήριος, δραστέον.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κερ. κε', § 18 καὶ § 5.

Δύναμαι (θ. δυνᾶ-, δυνῶσ), ἀποθ. παθ., δύνασαι, δύναται κλπ., ὑποτ.δύνωμαι, δύνη, δύνηται κλπ., εὐκτ. δυναίμην, δύναιο, δύναιτο κλπ., προστ. δυνάσθω, ἀπρμφ. δύνασθαι, μτχ. δυνάμενος, παρατ. ἐδυνάμην, ἐδύνω, ἐδύνατο κλπ. ἢ ἡδυνάμην κλπ., μέλ. μέσ. δυνήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐδυνήθην ἢ ἡδυνήθην ἢ ἐδυνᾶσθην, παρκμ. δεδύνημαι.

Παράγ. Δύναμις, δυνάστης, δυνατός, ἀδύνατος.

Σημ. Τὸ ῥ. κλίνεται κατὰ τὸ ἴσταμαι. Ἡ ὑποτ. καὶ εὐκτ. τοῦ ἐνεστ. τονίζονται κατὰ τὰ βαρύτερα. Εἰς τὸ ε' ἐν. πρόσ. τοῦ παρατ. τὸ σ τῆς καταλήξεως σο ἀποβάλλεται, τὸ δὲ αο συναιρεῖται εἰς ω.

Δυναστεύω (=εἶμαι δυνάστης, ἡγεμών, τύραννος), παρατ. ἐδυναστεύον, ἀόρ. ἐδυναστευσα. Παθ. δυναστεύομαι.

Παράγ. Δυναστεία.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δυνάστης (ἐκ τοῦ ῥ. δύναμαι).

Δυστυχῶ (δυστυχέω)—εἶμαι δυστυχῆς, παρατ. ἐδυστίχουν, μέλ. δυστυχῆσω, ἀόρ. ἐδυστύχησα, παρκμ. δεδυστύχηκα. Παθ. ἀόρ. μόνον εἰς τὴν ὑποτ. δυστυχηθῆ—γίγη δυστυχῆς, καὶ εἰς τὴν μετοχ. τὰ δυστυχηθέντα—τὰ δυστυχήματα.

Παράγ. Δυστύχημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. δυστυχῆς (ἐκ τοῦ δυς καὶ τύχη).

Δυσχεραίνω μετ.—κάνω τι δύσκολον, ἀμβτ.—ἀγανακτῶ (θ. δυσχερῶν), παρατ. ἐδυσχεραίνον, μέλ. δυσχεραίνῶ, ἀόρ. ἐδυσχερῶνα. Παθ. δυσχεραίνομαι.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κερ. κγ'. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. δυσχερῆς (δυσ-, χεῖρ)—δύσκολος, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. δυσχέρεια—δυσκολία.

Δύω—βυθίζω (θ. δῦ-, δῦ, δύν-), παρατ. ἔδῶν, μέλ. δύσω, ἀόρ. ἔδῶσα, παρκμ. δέδῶκα. Μέσ. δύομαι ἢ δύνω, παρατ. ἐδυόμην, μέλ. μέσ. δύσομαι, ἀόρ. ῥ' ἐνεργ. με μέσ. σημ. ἔδῶν, ἔδῶς, ἔδῶ κλπ. (ὑποτ. δύω, δύης, δύη κλπ., εὐκτ. -δῦοι, προστ. ἐλλείπει, ἀπαρμφ. δῦναι, μετχ. δύς, δῶσα, δύν), παρκμ. ἐνεργ. με μέσ. σημ. δέδῶκα, ὑπερσ. ἐνεργ. με μέσ. σημ. -ἔδεδῶκεν. Παθ. δύομαι, παρατ. -ἐδυόμην, ἀόρ. παθ. ἐδῶθην, παρκμ. δέδῶμαι.

Παράγ. Δύσις, ἔνδυσις, ἔνδυμα [δύτης, δυτικός], ἄδυτος, ἀποδυτέον.

Σημ Ὁ θεμ. χαρακτηρ υ εἶναι βραχὺς ἐν τῷ ἐνεργ. μετθ. παρκμ. καὶ τῷ παθ. ἀόρ. καὶ παρακμ.

Δῶ (δέω)—δένω, δεσμεύω (θ. δε-, δεσ-), παρατ. ἔδουν, μέλ. δήσω, ἀόρ. ἔδησα, παρκμ. δέδεκα, ὑπερσ. ἐδεδέκεν. Μέσ. καὶ παθ. -δοῦμαι, παρατ. ἐδούμην, ἀόρ. μέσ. -ἐδησάμην, μέλ. παθ. δεθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐδέθην, παρκμ. δέδεμαι, ὑπερσ. ἐδεδέμην, μέλ. τετ. δεδήσομαι.

Παράγ. Δέσις, [δέμα, δέσμη, δεσμός] δεσμός, δεσμώτης, ὑπόδημα, δοῦλος, δεσπότης, ἄδετος, ἀνυπόδητος, δετέος.

Σημ. Τὸ ῥ. ἂν καὶ δισύλλαβον συναιρεῖται κατ' ἐξαίρεσιν πανταχοῦ.

Δωροδοκῶ (δωροδοκέω)—διαφθείρομαι διὰ δώρων, παρατ. ἐδωροδόκουν, μέλ. δωροδοκήσω, ἀόρ. ἐδωροδόκησα, παρακμ. δεδωροδόκηκα.

Παράγ. Δωροδόκημα, ἄδωροδόκητος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. δωροδόκος,

(δῶρον, δέχομαι), ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ τὸ οὖσ. δωροδοκία.
Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. δεκάζω.

Δωροῦμαι (δωρέομαι)—προσφέρω δῶρον, δωρίζω, ἀποθ., παρατ. ἐδωρούμην, μέλ. μέσ. δωρήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐδωρησάμην, παρακμ. δεδώρημαι. Παθ. ἀόρ. ἐδωρήθην, παρακμ. παθ. δεδώρημαι.

Παράγ. Δώρημα, [δωρητής].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. δῶρον.

Ε

Ἐγγυῶ (ἐγγυάω)—δίδω ἐνέχυρον, ἀρραβωνίζω, παρατ. ἤγγυων, ἀόρ. ἤγγύησα, παρκμ. ἤγγύηκα, ὑπερσ. ἤγγυήκειν. Μέσ. ἐγγυῶμαι=γίνομαι ἐγγυητής, μνηστεύομαι, παρατ. ἤγγυώμην, μέλ. μέσ. ἐγγυήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἤγγυησάμην, παρκμ. ἤγγύημαι, ὑπερσ. ἤγγυήμην. Παθ. -ἐγγυῶμαι, ἀόρ. παθ. ἤγγυήθην, παρκμ. -ἤγγύημαι.

Παράγ. Ἐγγύησις, ἐγγυητής, ἐγγυητός, [ἐχέγγυος=ἀξιόπιστος].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἐγγύη=ἐγγύησις, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ οὖσ. γυῖον =χείρ. Περὶ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ' § 14, α'.

Ἐγείρω—ἐξυπνῶ (τινα), σηκώνω (θ. ἐγερ-, ἐγρ-), παρατ. ἤγειρον, μέλ. ἐγερῶ, ἀόρ. ἤγειρα, παρκμ. ῥ' ἐγορήγορα (=εἶμαι ξυπνητός, ἀγρυπνῶ), ὑπερσ. ἐγορήγορεῖν. Μέσ. καὶ παθ. ἐγείρομαι, παρατ. ἤγειρόμην, ἀόρ. ῥ' μέσ. ἤγρόμην, ἀόρ. παθ. ἤγέρθην.

Παράγ. Ἐγερεσις, [ἐγερετήριον, ἐγερετόν].

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ παρκμ. ἐγορήγορα ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19, σημ.

Ἐγκωμιάζω—ἐπαινῶ, παρατ. ἐνεκωμιάζον, μέλ. ἐγκωμιάσω, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ἐγκωμιάσομαι, ἀόρ. ἐνεκωμίχσα, παρκμ. ἐγκεκωμιάκα. Παθ. ἐγκωμιάσομαι, παρκμ. ἐγκεκωμιάσμαι.

Παράγ. [Ἐγκωμιαστής, ἐγκωμιαστικός], ἀνεγκωμιάστος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἐγκώμιον, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ οὖσ. κῶμος=ἄσμα

φαλλόμενον εἰς ἐπινίκιον πομπήν. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω.

Ἐγχειρίζω—δίδω (τι) εἰς χεῖράς (τινος), παρατ. ἐνεχειρίζον, μέλ. ἐγχειριῶ, ἀόρ. ἐνεχειρίζουσα, παρκμ. ἐγχεχειρίκα. Μέσ. ἀόρ. ἐνεχειρισάμην. Παθ. ἀόρ. ἐνεχειρίσθην.

Παράγ. [Ἐγχειρίσις, ἐγχειρισμός, ἐγχειριστής].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῶν λέξεων ἐν χειρὶ ἢ ἐν χερσὶ (τίθημι) (ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24 καὶ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Ἐγχειρῶ (ἐγχειρέω)—ἐπιχειρῶ, χειρουργῶ, παρατ. ἐνεχειρῶ, μέλ. ἐγχειρήσω, ἀόρ. ἐνεχειρήσα, παρκμ. ἐγχεχειρήκα, ὑπερσ. ἐνεκεχειρήκειν.

Παράγ. Ἐγχειρήσις, [ἐγχειρητής], ἐγχειρητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ οὐσ. χεῖρ (ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24).

Ἐξομαι, πάντοτε σύνθετον, καθέξομαι—βάλλω τὸν ἑαυτὸν μου νὰ καθίσῃ, κάθημαι (θ. ἐδ), ἀποθ., παρατ. μὲ σημ. ἀόρ. ἐκαθεζόμην—ἐκάθισα, μέλ. μέσ. συνηρ. καθεδοῦμαι.

Παράγ. Ἐδρα, ἐνέδρα, καθέδρα, ἔδος=νάος, ἀγαλμα, ἐδώλιον=κάθισμα, ἐστία.

Ἐθέλω ἢ θέλω (θ. θελ-, θελε-, ἔθειλ-, ἔθειλε-), παρατ. ἤθελον, μέλ. ἔθειλήσω ἢ θελήσω, ἀόρ. ἤθελῃσα, παρκμ. ἤθέληκα, ὑπερσ. ἤθειλήκειν.

Παράγ. Ἐθειλοντής, ἔθειλούσιος, ἔθειλοντί=ἐκουσίως, [θέλησις, θέλημα].

Ἐθίζω—συνηθίζω τινὰ (θ. ἐθ), παρατ. εἶθιζον, μέλ. ἐθιῶ, ἀόρ. εἶθίσα, παρκμ. εἶθικα. Μέσ. καὶ παθ. ἐθίζομαι, ἀόρ. παθ. καὶ μέσ. σημ. εἶθίσθην, παρκμ. εἶθίσμαι, ὑπερσ. εἶθίσμην.

Παράγ. Ἐθισμα, [ἐθισμός], ἐθιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἔθος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω). Περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12 α' καὶ σημ. 2. (θ. σFεθ-).

[Ἐθω] (θ. ἐθ.), ὁ ἐνεστὼς ἄχρηστος. Ὡς ἐνεστὼς χρησιμεύει

ὁ παρχμ. εἴωθα (σε σΦωθα)=συνηθίζω, ὡς παρατ. δὲ ὁ ὑπερσ. εἴωθειν.

Παράγ. Εἰωθότως=κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.

Εἰκάζω=παρομοιάζω, συμπεραίνω (θ. εἰκαδ), παρατ. ἤκαζον, μέλ. μέσ. μὲ σγμ. ἐνεργ. -εἰκάσομαι, ἀόρ. ἤκασα. Παθ. εἰκάζομαι, παρατ. ἤκαζόμην, ἀόρ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σγμ. ἤκασθην, παρχμ. ἤκασμαι, ὑπερσ. -ἤκασμην

Παράγ. Εἰκασία, εἰκαστής, εἰκαστικός, ἀπεικασμα=ὁμοίωμα, ἀπεικαστέον.

[Εἶκω]=ὁμοιωῶ (θ. ἱκ-, εἶκ-). Ὁ ἐνεστώσ ἐῖναι ἄχρηστος παρατ. μὲ σγμ. ἐνεστ. ἔοικα=ὁμοιάζω (γ' πληθ. εἰόκασι ἢ εἴξασι, ὑποτ. εἰόκω, εὐκτ. εἰόκοιμι, προστ. ἐλλείπει, ἀπρμφ. εἰκέναι, μτχ. εἰκώς, εἰκυῖα, εἰκός), ὑπερσ. μὲ σγμ. παρατ. ἐφύκειν.

Παράγ. Εἰκών, εἰκότως=πρεπόντως, εὐλόγως.

Σγμ. Περὶ τῆς ἀδείξεως τοῦ ὑπερσ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, δ'. Ἐοικα ἐκ τοῦ ΦεΦοικα, ἐφύκειν ἐκ τοῦ ἦοίκειν κατ' ἀντιμεταχώρησιν.

Εἶκω=ὑποχωρῶ (θ. εἶκ-), παρατ. εἶκον, μέλ. εἴξω, ἀόρ. εἴξα, ἀόρ. δ' εἴκαθον.

Παράγ. Ὑπεικτέον.

Εἴμαρται, ἰδὲ τὸ ρ. μείρομαι.

Εἰμί, ἰδὲ γραμματ. κεφ. κη', § 1.

Παράγ. Οὐσία, ἐσθλὸς=ἀγαθός, ἔτυμος=ἀληθής, ὄντως, συνεστέον=δεῖ συνεῖναι.

Εἶμι, ἰδὲ τὸ ρ. ἔρχομαι καὶ γραμματ. κεφ. κη', § 2.

Εἰργνύω ἢ **εἰργνυμι**=ἐμποδίζω τὴν ἐξοδον, ἐγκλείω (θ. εἶργ- εἰργνυ-), ἀόρ. εἶρξα. Παθ. εἰργνυμαι, ἀόρ. παθ. εἶρχθην, παρχμ. εἶργμαι.

Παράγ. Εἰρκτή, ὄρκος.

Εἶργω=ἐμποδίζω τὴν εἴσοδον, ἀποκλείω (θ. εἶργ-), παρατ. εἶργον, μέλ. εἶρξω, ἀόρ. εἶρξα. Παθ. εἶργομαι, παρατ. εἶργόμην,

μέλ. μέσ. με παθ. σημ. εἶρομαι, ἄορ. παθ. εἶροθην, παρκμ. —εἶρομαι.

Παράγ. Ἄροτος=ἀπερίφρακτος.

Εἶωθα, ἰδὲ τὸ ῥ. ἔθω.

Ἐκκλησιάζω=συνέρχομαι εἰς συνέλευσιν, παρατ. ἔξεκλησίαζον ἢ ἡκκλησίαζον, μέλ. ἐκκλησιάσω, ἄορ. ἔξεκλησιάσα ἢ ἡκκλησιάσα.

Παράγ. Ἐκκλησιαστής, ἐκκλησιαστικός.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἐκκλησία, τὸ ὁποῖον παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐκκλητος=ἐκλελεγμένος καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ῥ. ἐκκαλῶ (έω)=καλῶ ἔξω (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω). Περὶ τῆς ἀυξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 14, γ'.

Ἐκὼν, ἐκοῦσα, ἐκὼν=θέλων, μετοχὴ ἐκ θέμ. Γεκ-.

Παράγ. Ἐκούσιος.

Σημ. Ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ ἐκὼν μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄ ἔγινε τὸ ἄκων (ἄέκων), ἄκουσα, ἄκων.

Ἐλατιῶ (ἐλατιῶω)=ἐλαττώνω, ἄορ. ἡλάτιωσα. Μέσ. καὶ παθ. ἐλατιοῦμαι, παρατ. ἡλατιούμην, μέλ. μέσ. ἐλατιῶσομαι, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. ἐλατιωθήσομαι, ἄορ. παθ. ἡλατιώθην.

Παράγ. Ἐλάτιωσις, ἐλάτιωμα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐλάττων κατὰ συγκοπήν (ἀντὶ ἐλατιονόω-ῶ).

Ἐλαύνω=βάλλω εἰς κίνησιν, καταδιώκω, προχωρῶ ἔφιππος ἢ ἐφ' ἀμάξης (θ. ἐλα(σ), -ἐλανυ-, ἐλαυν- (κατὰ μετάθεσιν), παρατ. ἡλαννον, μέλ. συνηρ. ἐλῶ, ἐλᾶς, ἐλᾶ κλπ., ἄορ. ἡλᾶσα, παρκμ. -ἐλήλακα. Παθ. ἐλαύνομαι, παρατ. ἡλαννόμην, ἄορ. μέσ. ἡλασάμην, ἄορ. παθ. -ἡλάθην, παρκμ. ἐλήλάμαι.

Παράγ. Ἐλασις, προέλασις κλπ. [ἐλασμα, ἐλάτης, ἐλατήριος], ὀνηλάτης σφυρήλατος, ἐλατέον.

Σημ. Τὸ ῥ. φυλάττει τὸ τελικὸν φωνῆεν α τοῦ θέμ. εἰς ὅλους τοὺς χρόνους βραχύ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τῶν παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19.

Ἐλέγχω=ἐξελέγχω, ἐπιπλήττω, κατηγορῶ (θ. ἐλεγχ-), παρατ. ἡλεγχον, μέλ. ἐλέγξω, ἄορ. ἡλεγξα. Παθ. ἐλέγχομαι,

παρατ. ἤλεγχομην, μέλ. παθ. ἐλεγχθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἤλεγχθην, παρκμ. ἐλήλεγμαι, ὑπερσ. ἐληλέγμην.

Παράγ. Ἐλεγχος, [ἐλεγκίς, ἐλεγκτής, ἐλεγκτικός, ἐλεγκτήρ, ἐλεγκτός, ἀνεξέλεγκτος, ἐλεγκτέον.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιαμοῦ τοῦ παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19.

Ἐλελιζω = φωνάζω ἐλελεῦ, ἀόρ. ἠλέλιξα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιφωνήματος ἐλελεῦ.

Ἐλεῶ (ἐλεέω) = εὐσπλαγχνίζομαι, παρατ. ἠλέουν, μέλ. ἐλεήσω, ἀόρ. ἠλέησα. Παθ. ἐλεοῦμαι, παρατ. ἠλεοῦμην, μέλ. παθ. ἐλεηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠλεήθην.

Παράγ. Ἐλεήμων, ἀνελέητος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἔλεος (ἀρσ.).

Ἐλίττω = τυλίσσω, στρέφω (θ. ἐλικ-), ἀόρ. εἴλιξα. Μέσ. καὶ παθ. ἐλίττομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. -εἰλίχθην, παρκμ. -εἴλιγμαί.

Παράγ. Ἐλιγμός, [ἐλικτός].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἔλιξ, γεν. ἔλικος (θηλ.). Περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, α' (θ. Φελικ-).

Ἐλκω = σύρω (θ. ἐλκ-, ἐλκῦ-), παρατ. εἴλκων, μέλ. ἔλξω, ἀόρ. εἴλκῦσα, παρκμ. -εἴλκνκα. Μέσ. καὶ παθ. ἔλκομαι, παρατ. εἰλκόμεν, ἀόρ. μέσ. εἰλκυσάμην, ἀόρ. παθ. εἰλκῦσθην, παρκμ. εἴλκῦσμαι.

Παράγ. Ἐλξίς, ὀλκή, ὀλκάς = πλοῖον φορτηγόν, ἐλκτέον, ἀνελκυστέον.

Σημ. Περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12 α' (θ. σΦελκ-). Τὸ τελικὸν φωνῆεν υ τοῦ θέμ. ἐλκν- εἶναι πανταχοῦ βραχύ.

Ἐλπίζω (θ. ἐλπίδ-), παρατ. ἠλπιζον, ἀόρ. ἠλπῖσα. Παθ. ἐλπίζομαι.

Παράγ. Ἐλπιστός, ἀνέλπιστος, δυσέλπιστος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἐλπῖς.

Ἐμπεδῶ (ἐμπεδῶ) = στερεώνω, παρατ. ἡμπέδουν, μέλ. ἐμπεδῶσω, ἀόρ. ἡμπέδωσα.

Παράγ. [Ἐμπέδωσις].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἔμπεδος, τὸ ὅποσον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ οὐσ. πέδον = ἔδαφος. Τὸ ῥ. αὐξάνεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προθέσεως.

Ἐμποδίζω, παρατ. ἐνεπόδιζον, μέλ. ἐμποδιῶ. Παθ. ἐμποδίζομαι.

Παράγ. Ἐμπόδισμα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ ῥ. ποδίζω (ἐκ τοῦ οὐσ. ποῦς) = δένω τοὺς πόδας.

Ἐμπολῶ (ἐμπολάω) = ἀγοράζω καὶ πωλῶ, ἐμπορεύομαι. Εὐρίσκεται μόνον ὁ ἐνεστ. ἀπεμπολῶ καὶ ὁ ἀόρ. ἡμπόλησα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὐσ. ἐμπολή = ἐμπόρευμα.

Ἐμπορεύομαι, μέλ. μέσ. ἐμπορεύομαι, ἀόρ. μέσ. μετοχ. ἐμπορευσάμενος.

Παράγ. Ἐμπόρευμα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. ἔμπορος (ἐν, πόρος).

Ἐμῶ (ἐμέω) = ξερνῶ, παρατ. ἤμουν, ἀόρ. -ἤμεσα.

Παράγ. Ἐμετος, ἐμετικός.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κερ. κέ', § 2, 6'.

Ἐναντιοῦμαι (ἐναντιόομαι) = ἐναντιώνομαι, ἀποθ. παθ., παρατ. ἠναντιούμην, μέλ. μέσ. ἐναντιώσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σὴμ. ἠναντιώθην, παρκμ. ἠναντίωμαι.

Παράγ. Ἐναντίωσις, ἐναντίωμα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐναντίος, τὸ ὅποσον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀντίος. Περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κερ. ἰθ', § 14, α'.

Ἐνεδρεύω = χάμνω ἐνέδραν (= καρτέρι), παρατ. ἐνήδρευον, ἀόρ. ἐνήδρευσα. Παθ. ἐνεδρεύομαι, μέλ. μέσ. με σὴμ. παθ. ἐνεδρευσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐνηδρευσάμην, ἀόρ. παθ. ἐνηδρεύθην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἐνέδρα, τὸ ὅποιον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ οὖσ. ἔδρα.

Ἐνεχυράζω—λαμβάνω ἐνέχυρον, παρατ. ἦνεχύραζον, μέλ. ἐνεχυράσω, ἀόρ. ἦνεχύρασα. Παθ. ἀόρ. ἦνεχυράσθην.

Παράγ. Ἐνεχυρασία.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. ἐνέχυρον (ἐν, ἔχυρος=ὄχυρος, ἀσφαλής).

Ἐνθυμοῦμαι (ἐνθυμέομαι)—σκέπτομαι, ἀποθ.παθ., παρατ. ἐνεθυμούμην, μέλ. μέσ. ἐνθυμήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐνεθυμήθην, παρκμ. ἐντεθύμημαι, ὕπερσ. ἐνετεθυμήμην.

Παράγ. Ἐνθύμησις ἐνθύμημα, ἐνθυμητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τοῦ οὖσ. θυμός (ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24).

Ἐννοῶ (ἐννοέω)—σκέπτομαι, παρατ. ἐννόουν, ἀόρ. ἐνενόησα, παρκμ. ἐννενόηκα. Μέσ. ἐννοοῦμαι—σκέπτομαι, παρατ. ἐννεοοῦμην, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐννεοήθην.

Παράγ. Ἐννόησις—σκέψις, ἐννοητέον.

Ἐνοχλῶ (ἐνοχλέω), παρατ. ἦνώχλουν, μέλ. ἐνοχλήσω, ἀόρ. ἦνώχλησα, παρκμ. ἦνώχληκα. Παθ. ἐνοχλοῦμαι, παρατ. ἦνωχλούμην, παρκμ. -ἦνώχλημαι.

Παράγ. [Ἐνόχλησις, ἀνενόχλητος, ἐνοχλητέον].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθέσεως ἐν καὶ τοῦ ποιητ. ῥ. ὄχλω-ῶ (ἐκ τοῦ οὖσ. ὄχλος). Περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 14, β'.

Ἐντέλλομαι—παραγγέλλω (θ. τελ., ταλ.), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐνετελλόμην, ἀόρ. μέσ. ἐνετειλάμην, παρκμ. με σημ. παθ. ἐντέταμαι.

Παράγ. Ἐντολή, [ἐνταλμα].

Ἐξετάζω, παρατ. ἐξήταζον, μέλ. ἐξετάσω, μέλ. συνηρ. ἐξετῶ (πληθ. ἐξετῶμεν), ἀόρ. ἐξήτᾶσα, παρκμ. ἐξήτακα. Παθ. ἐξετάζομαι, παρατ. ἐξηταζόμην, μέλ. παθ. ἐξετασθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐξητάσθην, παρκμ. ἐξήτᾶμαι.

Παράγ Ἐξέτασις, ἐξετασμός, ἐξεταστής, ἀνεξέταστος, ἐξεταστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐκ καὶ τοῦ ῥ. ἐτάζω.

Ἔοικα, ἰδὲ τὸ ῥ. εἴλω—όμοιῶ.

Ἔορτάζω, παρατ. ἐώρταζον, ἀόρ. ἐώρτάσα.

Παράγ. Ἐόρτασις, [έορτασμός, έορταστής].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. έορτή (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω). Περὶ τῆς ἀυξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, β'. Ὁ παρατ. ἐώρταζον ἐκ τοῦ ἡόρταζον κατ' ἀντιμεταχώρησιν.

Ἐπαινῶ (ἐπαινέω) (θ. αἶνε-), παρατ. ἐπῆνουν, μέλ. ἐπαινέσω, μέσ. μέλ. με σημ. ἐνεργ. ἐπαινέσομαι, ἀόρ. ἐπῆνεσα, παρκμ. ἐπῆνεκα. Παθ. ἐπαινοῦμαι, παρατ. ἐπηνούμην, μέλ. παθ. ἐπαινεθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐπηνέθην, παρκμ. ἐπήνημαι, ὑπερσ. ἐπηνημένος ἦν.

Παράγ. Ἐπαινέτης, ἐπαινετός=ἄξιος ἐπαίγου, ἐπαινετός.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐπὶ καὶ τοῦ ῥ. αἶνέω ῶ, τὸ ὁποῖον παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. αἶνος. Ἰδὲ γραμματ. κεφ. κέ', § 3.

Ἐπανορθῶ (ἐπανορθόω), παρατ. ἐπηνόρθουν, μέλ. ἐπανορθώσω, ἀόρ. ἐπηνόρθωσα. Μέσ. καὶ παθ. ἐπανορθοῦμαι, παρατ. ἐπηνορθοίμην, μέλ. μέσ. ἐπανορθώσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπηνορθωσάμην, μέλ. παθ. ἐπανορθωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐπηνορθώθην, παρκμ. ἐπηνόρθωμαι.

Παράγ. Ἐπανόρθωσις, ἐπανόρθωμα, ἐπανορθωτέος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῶν προθ. ἐπί, ἀνὰ καὶ τοῦ ῥ. ὀρθῶ (ὄω), τὸ ὁποῖον παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὀρθός. Περὶ τῆς ἀυξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 14, β'.

Ἐπείγω=βιάζω, παρατ. ἤπειγον. Μέσ. ἐπείγομαι, παρατ. ἤπειγόμην, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἤπειχθην.

Παράγ. Ἐπεικτέον.

Ἐπιθυμῶ (ἐπιθυμέω), παρατ. ἐπεθύμουν, μέλ. ἐπιθυμήσω, ἀόρ. ἐπεθύμησα, παρκμ. ἐπιτεθύμηκα. Παθ. ἐπιθυμοῦμαι.

Παράγ. Ἐπιθύμημα, ἐπιθυμητής, ἐπιθυμητικός.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐπὶ καὶ τοῦ οὐσ. θυμὸς (ἐκ τοῦ ῥ. θυώ). Ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24.

Ἐπικουρῶ (ἐπικουρέω)—βοηθῶ, παρατ. ἐπεκούρουν, μέλ. ἐπικουρήσω, ἄορ. ἐπεκούρησα. Παθ. παρκμ. ἐπικεκούρημαι.

Παράγ. Ἐπικούρησις, ἐπικούρημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐπίκουρος, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐπὶ καὶ τοῦ ἐπιθ. [κοῦρος]= νέος.

Ἐπιμέλομαι ἢ ἐπιμελοῦμαι (ἐπιμελέομαι) (θ. μελ-, μελε), ἀποθ. παθ., παρατ. ἐπεμελόμην ἢ ἐπεμελούμην, μέλ. μέσ. ἐπιμελήσομαι, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. ἐπιμεληθήσομαι, ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. ἐπεμελήθην, παρκμ. ἐπιμεμέλημα. *ἐπιμελητήριον*

Παράγ. Ἐπιμέλημα, ἐπιμελητής, ἐπιμελητικός, ἐπιμελητέον.

Σημ. Τὸ ἐπιμέλομαι εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐπὶ καὶ τοῦ θέμ. μελ- τοῦ ῥ. μέλει, τὸ δὲ ἐπιμελοῦμαι εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐπιμελής (ἐπί, μέλει), ἐκ τοῦ ὁποῖου γίνεται καὶ τὸ οὐσ. ἐπιμέλεια.

Ἐπιορκῶ (ἐπιορκέω)—παραδαίνω τὸν ὄρκον, μέλ. ἐπιορκήσω, ἄορ. ἐπιώρκησα, παρκμ. ἐπιώρκηκα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐπίορκος, ἐκ τοῦ ὁποῖου παράγεται καὶ τὸ οὐσ. ἐπιορκία.

Ἐπίσταμαι—γνωρίζω, ἀποθ. παθ. με σημ. ἐνεργ. (ἐπίστασαι, ἐπίσταται κλπ. κατὰ τὸ ῥ. ἴσταμαι)· ὑποτ. ἐπίστωμαι, ἐπίστη, ἐπίστηται κλπ.· εὐκτ. ἐπισταίμην, ἐπίσταιο, ἐπίσταιτο κλπ.· προστκ. ἐπίστω, ἐπιστάσθω κλπ., παρατ. ἠπιστάμην, ἠπίσταιο, ἠπίσταιτο κλπ., μέλ. μέσ. ἐπιστήσομαι, ἄορ. παθ. ἠπιστήθην.

Παράγ. Ἐπιστήμη, ἐπιστήμων, ἐπιστητός.

Σημ. Τὸ ῥ. δὲν εἶναι σύνθετον. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. δύναμαι.

Ἐπιστατῶ (ἐπιστατέω)—εἶμαι ἐπιστάτης, παρατ. ἐπεστάτου, μέλ. ἐπιστατήσω, ἄορ. ἐπεστάτησα.

Παράγ. Ἐπιστατητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον γίνεται ἐκ τοῦ ῥ. ἐπίστημι.

Ἐπιτηδεύω = πράττω, παρατ. ἐπετήδευον, μέλ. ἐπιτηδεύσω, ἄορ. ἐπετήδευσα, παρκμ. ἐπιτετήδευκα. Παθ. ἐπιτηδεύομαι, παρκμ. ἐπιτετήδευμαι.

Παράγ. Ἐπιτήδευσις, ἐπιτήδευμα, ἐπιτηδευτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἐπίτηδες = ἐπὶ τούτῳ, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ τὸ ἐπίθ. ἐπιτήδειος.

Ἐπιτροπεύω = εἶμαι ἐπίτροπος, παρατ. ἐπετρόπευον, μέλ. ἐπιτροπεύσω, ἄορ. ἐπετρόπευσα. Παθ. ἐπιτροπεύομαι, ἄορ. παθ. ἐπετροπεύθην, παρκμ. ἐπιτετρόπευμαι.

Παράγ. Ἐπιτροπεΐα, ἐπιτρόπευσις, ἐπιτροπευτικός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐπίτροπος, τὸ ὁποῖον γίνεται ἐκ τοῦ ῥ. ἐπιτρέπω.

Ἐπιχειρῶ (ἐπιχειρέω) = βάλλω χέρι (εἰς τι), ἀρχίζω (τι), παρατ. ἐπεχείρουν, μέλ. ἐπιχειρήσω, ἄορ. ἐπεχείρησα, παρκμ. ἐπικεχείρηκα. Παθ. ἐπιχειροῦμαι, παρατ. ἐπεχειρούμην, ἄορ. παθ. ἐπεχειρήθην.

Παράγ. Ἐπιχείρησις, ἐπιχείρημα, ἐπιχειρητής, ἐπιχειρητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῆς προθ. ἐπὶ καὶ τοῦ οὖσ. χεῖρ (ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ' § 24).

Ἐπομαι = ἀκολουθῶ (θ. ἐπ. (σεπ-), σπ), ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. εἰπόμην, μέλ. μέσ. ἔπομαι, ἄορ. β' μέσ. ἐσπόμην, (ὕποτ. (πάντοτε σύνθετος) ἐπίσπωμα, εὐκτ. ἐπισποίμην, προστ. ἐπίσπου, ἀπρμ. ἐπισπέσθαι, μτχ. ἐπισπόμενος).

Σημ. Περὶ τῆς ἀυξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, α'.

Ἐπω (θ. (σεπ-), πάντοτε σύνθετον) περιέπω = περιπαισῶμαι, παρατ. περιεῖπον, μέλ. περιέψω. Παθ. περιέπομαι, παρατ. περιειπόμην.

Σημ. Τὸ ῥ. ἀυξάνει ὅπως καὶ τὸ ῥ. ἔπομαι.

Εργάζομαι, ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. εἰργα-

ζόμην. μέλ. μέσ. ἐργάσομαι, ἀόρ. μέσ. εἰργασάμην, παρκμ. εἴργασμαι, ὑπερσ. εἰργάσμην. Παθ. μέλ. -ἐργασθήσομαι, ἀόρ. παθ. εἰργάσθην, παρκμ. εἴργασμαι, μέλ. τετ. εἰργασμένος ἔσομαι.

Παράγ. Ἐργάτης, ἐργασία, ἐργάσιμος, ἐργατικός, ἐργαστήριον, ἐργάνη=ἐργάτις, ἐργαλεῖον, ὄργανον, εὐκατέρογαστος, κλπ. ἐργαστέον κλπ.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἔργον (Ἔργον). Ἴδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω. Περὶ τῆς ἀνξήσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κερ. ἰθ', § 12, α'.

Ἐρεθίζω, ἀόρ. ἠρέθισα, παρκμ. ἠρέθικα. Παθ. ἐρεθίζομαι, ὑπερσ. ἠρέθιστο.

Παράγ. [Ἐρεθισμός, ἐρεθιστικός] ἐρεθιστέον.

Ἐρείδω=στηρίζω, πάντοτε σύνθετον, παρατ. ἠρειδον, ἀόρ. ἠρεισα. Μέσ. -ἐρείδομαι, ἀόρ. μέσ. -ἠρεισάμην.

Παράγ. Ἐρεισμα=στήριγμα.

Ἐρευνῶ (ἐρευνᾶω)=ἀναζητῶ, ἐξετάζω, παρατ. -ἠρεύνων, ἀόρ, ἠρεύνησα. Μέσ. -ἐρευνῶμαι, μέλ. μέσ. ἐρευνήσομαι, ἀόρ. μέσ. -ἠρευνησάμην. Παθ. ἐρευνῶμαι.

Παράγ. Ἐρευνητής, ἐρευνητικός, ἀνερευνήτος κλπ., ἐρευνητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἔρευνα.

Ἐρίζω=φιλονικῶ, παρατ. ἠρίζον, ἀόρ. ἠρίσα.

Παράγ. [Ἐριστικός, ἀναμφήριστος=ἀδιαφιλονίκητος, ἀναμφίβολος].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἔρις (θ. ἐριδ).

Ἐρχομαι (θ. ἐρχ-, εἶ-, ἰ-, ἐλυθ-, ἐλθ-), ὑποτ. ἴω, ἴης, ἴη κλπ., εὐκτ. ἰοίην ἢ ἴοιμι, ἴοις, ἴοι κλπ., προστ. ἴθι, ἴτω κλπ., ἀπρμφ. ἰέναι, μτχ. ἰών, παρατ. ἦα ἢ ἦειν, ἦεις ἢ ἦεισθα, ἦει ἢ ἦειν κλπ., μέλ. εἶμι, εἶ, εἶσι κλπ., ἀόρ. ἦλθον, παρκμ. ἐλήλυθα, ὑπερσ. ἐληλύθειν.

Παράγ. Ὀδός, ἔπηλος, γεν. -υδος=ὁ ἄλλοθεν ἐλθών, νήηλος, γεν.-υδος=ὁ νεωστὶ ἐλθών, ἐλεύθερος, [προσήλυτος=ὁ προσελ-

θών), ἰταμὸς=θρασύς, ἐξίτηλος=ὁ ἐξερχόμενος, ὁ ἐξαλειφόμενος, ἰσθμός, εἰσιτήριον, ἐξιτήριον, ἀπρόσιτος, δυσπρόσιτος, ἀμαξιτός, ἰτέον.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19. Σύνηθ. : κατέρχομαι=ἐπανέρχομαι εἰς τὴν πατρίδα ἐκ τῆς ἐξορίας· τούτου ἐνεργ. εἶναι τὸ κατάγω=φέρω (ἐξόριστόν τινα) ὀπίσω (εἰς τὴν πατρίδα του). Εὐρίσκονται καὶ οἱ τύποι προσέρχονται, ὑπέρχεσθαι, ὑπερχόμενος, προσήρχοντο.

Ἐρῶ (ἐράω)=πολὺ ἀγαπῶ, (θ. ἐρα(σ), παρατ. ἦρων, ἀόρ. παθ. μὲ σημ. ἐνεργ. ἠρᾶσθην. Παθ. ἐρῶμαι.

Παράγ. Ἐραστής, ἐράσμιος, ἐραστός, ἀξιέραστος.

Ἐρωτῶ (ἐρωτάω) (θ. ἐρ-, ἐρε-, ἐρωτα·), παρατ. ἠρώτων, μέλ. ἐρωτήσω, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. ἐρήσομαι, ἀόρ. ἠρώτησα, ἀόρ. ῥ' μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. ἠρόμην, παρκμ. ἠρώτηκα. Παθ. ἐρωτῶμαι, ἀόρ. παθ. ἠρωτήθην, παρκμ. ἠρώτημαι.

Παράγ. Ἐρωτήσις, ἐρώτημα, [ἐρωτηματικός], ἐρωτητικός=ὁ ἀγαπῶν νὰ ἐρωτᾷ, ἀνερωτητέον.

Ἐσθίω=τρώγω (θ. ἐδ-, ἐδε-, ἐσθι-, φαγ-), παρατ. ἦσθιον, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. ἔδομαι, ἀόρ. ῥ' ἔφαγον, παρκμ. ἐδήδοκα. Παθ. παρκμ. -ἐδήδεσμαι.

Παράγ. Ἐδεσμα=φαγητόν, ἐδωδῆ=φαγητόν, ἐδώδιμος, νῆστις, γεν. -ιδος (νη εδ τις), ἐδεστός=φαγώσιμος, ἐδεστέον.

Σημ. Ὁ μέλ. ἔδομαι δὲν ἔχει τὸν χρονικὸν χαρακτήρα σ πρβλ. χέω, μέλ. χέω, χέομαι—πίνω, μέλ. πίομαι). Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τῶν παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19.

Ἐστιῶ (ἐστιάω)=φιλεύω, παρατ. εἰσίων, ἀόρ. εἰσιῖσα, παρκμ. εἰσιῖακα. Μέσ. ἐστιῶμαι=μετέχω ἐστιάσεως, παρατ. εἰσιῖωμην, μέλ. μέσ. ἐστιῖσομαι, ἀόρ. παθ. μὲ μέσ. σημ. εἰσιῖαθην, παρκμ. εἰσιῖαμαι. Παθ. ἐστιῖωμαι=φιλεύομαι.

Παράγ. Ἐστιῖσις, ἐστιῖατορ, [ἐστιῖατόριον].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἐστιά. Περὶ τῆς ἀυξήσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12 α' καὶ κεφ. κέ', § 1. Τὸ θέμα εἶχεν εἰς τὴν ἀρχὴν F.

Ἐτοιμάζω, παρατ. ἠτοίμαζον, μέλ. ἐτοιμάσω. Μέσ. ἐτοιμάζομαι, παρατ. ἠτοίμαζόμην, ἀόρ. μέσ. ἠτοιμασάμην, παρκμ. ἠτοιμάσμαι. Παθ. ἐτοιμάζομαι, ὑπερσ. ἠτοιμάσμην.

Παράγ. [Ἐτοιμασία].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἔτοιμος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Εὐδαιμονίζω = νομίζω (τινά) εὐτυχῆ, παρατ. ἠὐδαιμόνιζον, μέλ. εὐδαιμονιῶ, ἀόρ. ἠὐδαιμόνισα. Παθ. εὐδαιμονίζομαι.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. εὐδαίμων.

Εὐδαιμονῶ (εὐδαιμονέω) = εἶμαι εὐτυχῆς, παρατ. ἠὐδαιμόνου, μέλ. εὐδαιμονήσω, ἀόρ. ἠὐδαιμόνησα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. εὐδαίμων, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ τὸ οὐσ. εὐδαιμονία.

Εὐδοκίμῶ (εὐδοκίμέω) = ἔχω ὑπόληψιν, παρατ. ἠὐδοκίμων, μέλ. εὐδοκίμησω, ἀόρ. ἠὐδοκίμησα, παρκμ. ἠὐδοκίμηκα.

Παράγ. Εὐδοκίμησις.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. εὐδόκιμος, τὸ ὁποῖον γίνεται ἐκ τοῦ ῥ. εὐδοκῶ (-έω).

Εὐδῶ = κοιμῶμαι (θ. εὐδ-, εὐδε-), συνήθως σύνθετον, καθεύδω, παρατ. ἐκάθειυδον ἢ καθηῦδον, μέλ. καθευδήσω.

Παράγ. Καθειυδητέον.

Σημ. Περὶ τῆς ἀξίσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 14, γ'. Ἀφηρημένον οὐσ. τοῦ ῥ. εἶναι τὸ ὕπνος.

Εὐεργετῶ (εὐεργετέω), παρατ. εὐεργέτου, μέλ. εὐεργετήσω, ἀόρ. εὐεργέτησα ἢ εὐηργέτησα, παρκμ. εὐεργέτηκα ἢ εὐηργέτηκα, ὑπερσ. εὐεργετήκειν. Παθ. εὐεργετοῦμαι, ἀόρ. παθ. εὐεργετήθην, παρκμ. εὐεργέτημαι, ὑπερσ. εὐηργετήμην.

Παράγ. Εὐεργέτημα, εὐεργετητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθ. ἐκ τοῦ ὀνόμ. εὐεργέτης, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγονται καὶ τὸ οὐσ. εὐεργεσία καὶ τὸ ἐπιθ. εὐεργετικός.

Εὐλαβοῦμαι (εὐλαβέομαι) = σέβομαι, ἀποθ. παθ., παρατ.

ηὐλαβούμην, μέλ. μέσ. εὐλαβήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ηὐλαβήθην, παρκμ. -ηὐλάβημαι.

Παράγ. Εὐλαβητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. εὐλαβῆς (συνθέτου ἐκ τοῦ ἐπιρρ. εὖ καὶ τοῦ ῥ. λαμβάνω, θ. λαβ), ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ τὸ οὖσ. εὐλάβεια.

Εὐλογῶ (εὐλογέω)—ἐπαινῶ, παρατ. ηὐλόγουν, ἀόρ. ηὐλόγησα. Παθ. εὐλογοῦμαι, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. εὐλογήσομαι.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιρρ. εὖ καὶ τοῦ ῥ. λέγω (ἰδὲ γραμματικὴν κεφ. λδ', § 24).

Εὐρίσκω (θ. εὐρ, εὔρε-, εὐρισ-), παρατ. ηὔρισκον, μέλ. εὐρήσω, ἀόρ. ῥ' ηὔρον, παρκμ. ηὔρηκα, ὑπερσ. ηὔρηκώς ἦν. Μέσ. εὐρίσκομαί (τι)—ἐπιτυχάνω (τινός), παρατ. ηὔρισκόμην, μέλ. μέσ. εὐρήσομαι, ἀόρ. ῥ' μέσ. ηὔρομην, παρκμ. ηὔρημαι. Παθ. εὐρίσκομαι, παρατ. ηὔρισκόμην, μέλ. παθ. εὔρεθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠὔρεθην, παρκμ. ηὔρημαι, ὑπερσ. ηὔρήμην.

Παράγ. Εὔρεσις, εὔρημα, εὔρετής, [ἐφευρετής, [εὔρετήριον], εὔρετός, δυσεὔρετος, κλπ., εὔρετέον κλπ.

Εὐτύχῳ (εὐτυχέω), παρατ. ηὔτύχουν, ἀόρ. ηὔτυχησα, παρκμ. ηὔτύχηκα, ὑπερσ. ηὔτυχέειν. Παθ. παρκμ. ηὔτύχεται= μετ' εὐτυχίας ἔχει κατορθωθῆ.

Παράγ. Εὐτύχημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. εὐτυχῆς, τὸ ὅποιον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιρρ. εὖ καὶ τοῦ οὖσ. τύχη.

Εὐφραίνω—τέρπω (θ. εὐφρᾶν), παρατ. ηὔφραινον, ἀόρ. ηὔφρανα. Μέσ. εὐφραίνομαι, παρατ. ηὔφραινόμην, μέλ. μέσ. σηγηρ. εὐφρανοῦμαι, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. εὐφρανθήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ηὔφρανθην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. εὔφρων, τὸ ὅποιον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιρρ. εὖ καὶ τοῦ οὖσ. φρῆν.

Εὐχόμαι, ἀποθ. μέσ., παρατ. ηὔχόμην, μέλ. μέσ. εὔξομαι, ἀόρ. μέσ. ηὔξάμην. Παθ. παρκμ. ηὔγμαι.

Παράγ. Εὐκτός, εὐκταῖος—ἐπιθυμητός, εὐκτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. εὐχή.

Εὐωχῶ (εὐωχέω) = φιλεύω, παρατ. εὐώχουν. Μέσ. εὐωχοῦμαι, παρατ. εὐωχοῦμην, μέλ. μέσ. εὐωχήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. εὐωχήθην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιρρ. εὐ καὶ τοῦ ποιητ. οὖσ. ὀχή = τροφή.

Ἔχω (θ. σεχ-, σχ-, σχε-), παρατ. εἶχον, μέλ. ἔξω ἢ σχήσω, ἀόρ. ῥ' ἔσχον (ὅπ. σχῶ, σχῆς κλπ., εὐκτ. σχοίην, σχοίης κλπ. (ἀλλ' ἐν συνθέσει -σχοῖμι' π. χ. μετάσχοιμι, οἰς κλπ.), προστ. -σχές, σχέτω κλπ., ἀπρμ. σχεῖν, μτχ. σχών), παρκμ. ἔσχηκα. Μέσ. καὶ παθ. ἔχομαι, παρατ. εἰχόμεν, μέλ. μέσ. ἔξομαι ἢ σχήσομαι, ἀόρ. ῥ' μέσ. καὶ με παθ. σημ. ἔσχόμην, παρκμ. ἔσχημαι.

Παράγ. Ἔξις, σχέσις, σχῆμα, παροχή κλπ., ἀνοικωχί, μέτοχος, ἐξῆς, σχεδόν, ἀνεκτός κλπ., ἐκτέος, προσεκτέον κλπ., ἀνασχετέος, ἐπισχετέος, σύνθ: ἠνίοχος, νουνεχής, ὄαβδούχος.

Σημ. Περὶ τῆς ἀξήσεως τοῦ παρατατικοῦ ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12 α'.

Ἐψω = βράζω (θ. ἐπ-, ἐψ-, ἐψε-), μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ἐψήσομαι, ἀόρ. ἤψησα. Παθ. ἔψομαι.

Παράγ. Ἐψησις, ἔψημα, ὄψον, ἐψητός, ἐφθός, ὀπτός.

Σημ. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀμφιέννυμι.

Ἐῶ (ἐάω) = ἀφήνω (θ. (σ)εα-), παρατ. εἶων, μέλ. ἐᾶσω, ἀόρ. εἶασα, παρκμ. εἶακι. Παθ. ἐῶμαι, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. ἐᾶσομαι, ἀόρ. παθ. εἶάθην, παρκμ. εἶίμαι.

Παράγ. Ἐατέος.

Σημ. Περὶ τῆς ἀξήσεως τοῦ ῥ. καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων αὐτοῦ ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, α' καὶ κεφ. κέ', § 1.

Z

— **Ζεύγνυμι** = ζεύγω (θ. ζυγ-, ζευγ-, ζευγνυ-), παρατ. -εζεύγγνυν, *ἀόρ.* ἔζευξα. Μέσ. και παθ. -ζεύγγνυμαι, *ἀόρ.* μέσ. -εζευξάμην, *ἀόρ.* παθ. ἐζεύχθην, *ἀόρ.* 6' παθ. ἐζύγην, παρκμ. ἔζευγμαί.

Παράγ. Σύζευξις κλπ, ζεύγμα, ζυγός, ζεύγος.

Ζέω = βράζω (θ. ζεσ), ζεῖς, ζεῖ κλπ., *ἀόρ.* ἔζεσα.

Παράγ. Ζέσις, ζήλος. [ζεστός].

Σημ. Περὶ τῆς συναίρεσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κζ', § 9.

Ζηλῶ [ζηλόω] = ζηλεύω, μιμοῦμαι, παρατ. ἐζήλουν, μέλ. ζηλώσω, *ἀόρ.* ἐζήλωσα, παρκμ. ἐζηλωκα. Παθ. ζηλοῦμαι.

Παράγ. Ζήλωσις, ζήλωμα, ζηλωτής, ζηλωτέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ζήλος.

Ζημιῶ (ζημιόω) = ζημιώνω, τιμωρῶ σωματικῶς ἢ χρηματικῶς, παρατ. ἐζημίουν, μέλ. ζημιώσω, *ἀόρ.* ἐζημίωσα, παρκμ. ἐζημίωκα. Παθ. ζημιοῦμαι, παρατ. ἐζημιούμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. ζημιώσομαι, μέλ. παθ. ζημιωθήσομαι, *ἀόρ.* παθ. ἐζημιώθην, παρκμ. ἐζημιώμαι, ὑπερσ. ἐζημιώμην.

Παράγ. [Ζημιώσις], ζημίωμα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ζημία.

Ζητῶ (ζητέω) = ἐρευνῶ, παρατ. ἐζήτηουν, μέλ. ζητήσω, *ἀόρ.* ἐζήτησα, παρκμ. ἐζήτηκα. Παθ. ζητοῦμαι, παρατ. ἐζητούμην, *ἀόρ.* παθ. ἐζητήθην, παρκμ. ἐζήτημαι.

Παράγ. Ζήτησις, ζήτημα, ζητητής, ζητητικός, ἀζήτητος, ζητητέος.

Σημ. Αἰτῶ = ζητῶ γὰ λάθω, ζητῶ = ἐρευνῶ γὰ εὔρω.

Ζῶ (ζήω) (θ. ζη-, βιω-), παρατ. ἔζων, μέλ. ζήσω ἢ βιώσομαι, *ἀόρ.* 6' ἐβίωον (ὕπ. βιῶ, βιῶς, βιῶ κλπ., εὐκτ. βιώην, βιώης κλπ., προστ. ἐλλείπει, ἀπρμφ. βιώναι, μτχ. βιούς, οὔσα, -όν), παρκμ. βεβίωκα. Παθ. παρκμ. βεβιώται.

Παράγ. Ζωή, ζωδός = ζωντανός, ζῶον (ἐκ τοῦ ζῳίον), βιωτός, ἀβιώτος, βιωτέος.

Σημ. Περί τῆς συναιρέσεως τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 9, περί δὲ τοῦ ἀορ. 6' κεφ. κζ'.

Ζωγραφῶ (ζωγραφέω)—ζωγραφίζω, μέλ. ζωγραφήσω. Παθ. ζωγραφοῦμαι, παρκμ. ἐζωγράφημαι.

Παράγ. Ζωγράφημα, [ζωγράφησις].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ζωγράφος (ἐκ τοῦ ζωά—γράφω).

Ζωγρῶ (ζωγρέω)—συλλαμβάνω (τινὰ) ζωντανόν, αἰχμαλωτίζω, ἀορ. ἐζώγησα. Παθ. ἀορ. ἐζωγήθηην, παρκμ. ἐζωγημένος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ζωδς καὶ τοῦ ῥ. ἀγρεύω.

Ζώννυμι—ζώνω (θ. ζωσ-, ζωννυ-), ἀορ. -ἔζωσα. Μέσ. καὶ παθ. παρκμ. ἔζωμαι.

Παράγ. Ζῶμα, ζώνη, ζωστήρ, ἄζωστος.

Ζωπυρῶ (ζωπυρέω)—ζωπογινῶ. Μέσ. καὶ παθ. ἀναζωπυροῦμαι, παρατ. ἀνεζωπυρούμην, παρκμ. ἀνεζωπυρημένος.

Παράγ. Ζωπύρημα [ἀναζωπύρησις]

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὐσ. ζῶπυρον=ἀνθραξ ἀνημμένος κατάλληλος πρὸς ἔναυσιν τοῦ πυρός.

Η

Ἡβῶ (ἡβάω)—εἶμαι ἔφηθος, μέλ. -ἡβήσω, ἀορ. -ἡβησα, παρκμ. ἡβηκα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἡβη=ἡ ἡλικία τοῦ ἐφήθου.

Ἡγοῦμαι (ἡγέομαι)—ἄρχω, ὀδηγῶ, νομίζω, (θ. ἡγε-), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἡγούμην, μέλ. μέσ. ἡγήσομαι, ἀορ. μέσ. ἡγησάμην, παρκμ. -ἡγήμαι.

Παράγ. Διήγησις, ἐξήγησις, [διήγημα], ἐξηγητής, [καθηγητής], ἡγεμών, ἡγεμονία, [ἡγέτης, ἡγήτωρ], ἀδιήγητος κλπ., ἡγητέον.

Ἡδομαι—εὐχαριστοῦμαι (θ. ἡδ-), ἀποθ. παθ., παρατ. ἡδό-

μην, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. ἤσθησομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἤσθην.

Παράγ. Ἡδονή.

Ἦκω = ἔχω ἔλθει (θ. ἦκ-), παρατ. ἦκον = εἶχον ἔλθει, μέλ. ἦξω = θὰ ἔχω ἔλθει.

Ἡττώμαι (ἠττάομαι) = εἶμαι κατώτερος, νικῶμαι, ἀποθ., παρατ. ἠττώμην, μέλ. μέσ. με σημ. παθ. ἠττήσομαι, μέλ. παθ. ἠττηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠττήθην, παρκμ. ἠττημαι, ὕπερσ. ἠττήμην.

Παράγ. Ἀήττητος.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἦττα.

Θάλλω = ἀνθῶ, ἀκμάζω (θ. θαλ-), παρκμ. τέθηλα.

Παράγ. Θαλλὸς = βλαστός, θαλερός.

Θανατῶ (θανατώω) = θανατώνω, φονεύω, μέλ. θανατώσω, ἀόρ. ἐθανάτωσα Παθ. θανατοῦμαι, μέσ. μέλ. με σημ. παθ. θανατώσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθανατώθην.

Παράγ. Θανάτωσις.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. θάνατος.

Θάπτω (θ. θαπ, θαπτ-), παρατ. ἔθαπτον, μέλ. θάψω, ἀόρ. ἐθάψα. Παθ. θάπτομαι, παρατ. ἐθαπτόμην, μέλ. ὄ' παθ. ταφήσομαι, ἀόρ. ὄ' παθ. ἐτάφην, παρκμ. τεθάμμαι.

Παράγ. Ταφή, τάφος, ἄταφος.

Θαρρύνω ἢ θαρσύνω = δίδω θάρρος εἰς (τινα), παρατ. ἐθάροῦνον, ἢ ἐθάροσῦνον, ἀόρ. ἐθάροῦνα ἢ ἐθάροσῦνα.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. [θαρσύς], ἐκ τοῦ ὁποῖου κατὰ μετὰθεσιν γίνεται τὸ ἐπίθ. θρασύς.

Θαρρῶ (θαρρέω) ἢ θαρσῶ (θαρσέω) = ἔχω θάρρος, παρατ. ἐθάροῦον ἢ ἐθάροσῦνον, μέλ. θαρρήσω ἢ θαρσήσω, ἀόρ. ἐθάροῦσα ἢ ἐθάροσησα, παρκμ. τεθάροῦκα ἢ τεθάροσηκα.

Παράγ. Θάρρησις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. θάρσος, ἐκ τοῦ ὁποίου κατ' ἀφομοίωσιν τοῦ σ πρὸς τὸ ρ γίνεται τὸ οὐσ. θάρσος.

Θαυμάζω, παρατ. ἐθαύμαζον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. θαυμάσομαι, ἀόρ. ἐθαύμισα, παρκμ. τεθαύμακα. Παθ. θαυμάζομαι, παρατ. ἐθαυμαζόμεν, μέλ. παθ. θαυμασθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθαυμάσθην.

Παράγ. [Θαυμασμός, θαυμαστής, θαυμαστικός], θαυμαστός, ἀξιοθαύμαστος, θαυμαστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. θαῦμα (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Θέλω, ἰδὲ τὸ ῥ. ἐθέλω.

Θεραπεύω = περιποιῶμαι, ἰατρῶω, παρατ. ἐθεράπευον, μέλ. θεραπέυσω, ἀόρ. ἐθεράπευσα, παρκμ. τεθεράπευκα. Παθ. θεραπέυομαι, παρατ. ἐθεραπευόμεν, μέλ. μέσ. με σημ. παθ. θεραπέυσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθεραπεύθην, παρκμ. τεθεράπευμαι.

Παράγ. Θεράπευμα, θεραπεία, θεραπευτής, θεραπευτικός, θεραπευτός, ἀθεράπευτος, [δυσθεράπευτος], θεραπευτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὄνομ. θέραψ (γεν. -απος) ποιητ. τύπου τοῦ ὄνομ. θεράπων (ἐκ τοῦ ῥ. θέρομαι = θερμαίνομαι).

Θερίζω, μετθ. = θερίζω (καρπούς), ἀμετάθ. = διάγω τὸ θέρος, ἀόρ. ἐθέρῃσα. Παθ. παρκμ. τεθέρῃσμαι.

Παράγ. [Θερισμός], θεριστής.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. θέρος (ἐκ τοῦ ῥ. θέρομαι = θερμαίνομαι) (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Θερμαίνω = ζεσταίνω (θ. θερμᾶν·), ἀόρ. -ἐθέρμηνα. Παθ. θερμαίνομαι, παρατ. ἐθερμαινόμεν, ἀόρ. παθ. ἐθερμάνθην.

Παράγ. Θερμασία, [θέρμανσις, θερμαντικός].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. θερμός (ἐκ τοῦ ῥ. θέρομαι = θερμαίνομαι).

Θέω = τρέχω (θ. θευ-, θε-), θεῖς, θεῖ κλπ., παρατ. ἔθειον, ἔθεις, ἔθει κλπ., μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. -θεύσομαι.

Σημ. Περὶ τῆς συναίρεσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ κδ', § 11.

Θεῶμαι (θεάσομαι) = παρατηρῶ, ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐθεῶ-
μην, μέλ. μέσ. θεᾶσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐθεᾶσάμην, παρκμ. τεθεᾶ-
μαι, ὑπερσ. ἐτεθεᾶμην.

Παράγ. Θέαμα, θεατής, θέατρον, θεατός, ἀθέατος, ἀξιοθέα-
τος, θεατέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. θέα. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ
τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κε', § 1.

Θηρεύω = κυνηγῶ, παρατ. ἐθήρευον, μέλ. θηρεύσω, ἀόρ.
ἐθήρευσα, παρκμ. τεθήρευκα. Μέσ. καὶ παθ. θηρεύομαι, παρατ.
ἐθηρεύομην, μέλ. μέσ. θηρεύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐθηρεύσάμην,
ἀόρ. παθ. ἐθηρεύθην.

Παράγ. Θήρευσις, θηρευτής, θηρευτικός, ἀθήρευτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. θήρ, γεν. θηρός.

Θηρῶ (θηράω) = κυνηγῶ, παρατ. ἐθήρων, μέλ. θηράσω,
ἀόρ. ἐθήρῶσα, παρκμ. τεθήρῶκα.

Παράγ. Θηρατέος, [θήραμα].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. θήρ, γεν. θηρός.

[Θιγγάνω] = ἐγγίζω (θ. θιγ-, θιγγαν- (ἐκ τοῦ θινγαν-),
ἀόρ. ῥ' ἐθιγον (ὑποτ. θίγγης, μτχ. θιγών).

Παράγ. [Ἄθικτος, εὐθικτος].

Θλίβω = πιέζω (θ. θλιβ), ἀόρ. ἐθλίψα. Παθ. -θλίβομαι,
ἀόρ. παθ. ἐθλίφθην.

Παράγ. [Θλίψις, ἔκθλιψις].

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει πανταχοῦ τὸ ι μακρόν.

Θνήσκω = ἀποθνήσκω, φονεύομαι (θ. θαν-, θνα-, θνη-,
θνησκ- (ἐκ τοῦ θνησκ-), παρατ. ἔθνησκον, μέλ. μέσ. (μόνον
σύνθετος) ἀποθανοῦμαι, ἀόρ. ῥ' (μόνον σύνθ.) ἀπέθανον, παρκμ.
(μόνον ἀπλοῦς) τέθνηκα, τέθνηκε, τέθναμεν, τεθνάσι ἢ τεθνή-
κασι, ὑποτ. τεθνήκωσι, εὐκτ. τεθναίην, τεθναίῃ, τεθναῖεν ἢ τε-
θνηκῶς εἶην ἢ τεθνεῶς εἶην, προστ. τεθνάτω, ἀπρμ. τεθνηκέ-
ναι ἢ τεθνάσαι, μτχ. τεθνηκῶς ἢ τεθνεῶς (γεν. -ῶτος), τε-
θνεῶσα, τεθνηκός, ὑπερσ. ἐτεθνήκει, ἐτεθνήκεσαν ἢ ἐτέθνασαν,
μέλ. τετ. τεθνήξω ἢ τεθνηκῶς ἔσομαι.

Παράγ. Θάνατος, θανάσιμος, ἀθάνατος, θνητός, [θνητότης, θανατικός, θνησιμαῖος], ἀριθανής, ἡμιθνής.

Σημ. Μονολεκτικὸν μέλ. τετελ. ἐν τῇ ἐνεργ. φωνῇ σχηματίζουσι μόνον τὰ ῥ. θνήσκω καὶ ἴστημι (ἐστήξω). Ὡς ἐνεργ. τοῦ θνήσκω=φρονεῖσθαι εἶναι τὸ ῥ. κτείνω.

Θορυβῶ (θορυβέω)=κάμνω θόρυβον, παρατ. ἐθορύβουν, μέλ. θορυβήσω, ἀόρ. ἐθορύβησα. Παθ. θορυβοῦμαι, παρατ. ἐθορυβοῦμην, μέλ. παθ. θαρυβηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθορυβήθην, παρκμ. τεθορύβημαι, ὑπερσ. ἐτεθορυβήμην.

Παράγ. Ἀθορύβητος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. θόρυβος.

Θραύω=συντρίβω (θ. θραυ(σ)), ἀόρ. -ἐθραύσα. Παθ. θραύομαι, ἀόρ. παθ. -ἐθραύσθην, παρκμ. τεθραυμένος ἢ τεθραυσμένος.

Παράγ. Θραῦσις, θραῦμα, ἢ θραῦσμα, θραυστός, [ἄθραυστος, εὐθραυστος].

Θροῶ (θροέω)=κάμνω θόρυβον, ψιθυρίζω, πάντοτε σύνθετον μὲ τὴν πρόθ. διὰ παρατ. ἐθρόουν, ἀόρ. ἐθρόησα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. θρόος - θροῦς.

Θρυλῶ (θρυλέω)=ψιθυρίζω, διαφημίζω, παρατ. ἐθρύλουν, μέλ. θρυλήσω. Παθ. θρυλοῦμαι, παρκμ. τεθρύλημαι, ὑπερσ. -ἐτεθρυλήμην.

Παράγ. Πολυθρύλητος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. θρύλος.

Θυμοῦμαι (θυμέομαι)=ὀργίζομαι, θυμώνω, ἀποθ., ἀόρ. παθ. μὲ μέσ. σημ. ἐθυμώθην, παρκμ. τεθύμωμαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. θυμὸς (ἐκ τοῦ ῥ. θύω).

Θύω=θυσιάζω (θ. θύ-), παρατ. ἐθύον, μέλ. θύσω, ἀόρ. ἐθύσα, παρκμ. τέθυκα. Μέσ. θύομαι=κάμνω θυσίαν διὰ τοῦ ἐθρέως, παρατ. ἐθύομην, μέλ. μέσ. θύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐθύσάμην, παρκμ. τέθυμαι, ὑπερσ. ἐτεθύμην. Παθ. θύομαι, ἀόρ. παθ. ἐθύθην, παρκμ. τέθυμαι, ὑπερσ. ἐτεθύμην.

Παράγ. Θῦμα, θυμός, θύτης, θυσία, ἄθυτος, θυτέον.

I

Ίδρῦω = ἀνεγείρω (θ. ἰδρῦ), ἀόρ. ἰδρῦσα. Μέσ. ἰδρῦομαι, ἀόρ. μέσ. ἰδρυσάμην (τι), ἀόρ. παθ. μὲ μέσ. σημ. ἰδρῦσθην (= ἰδρῦσα ἑμαυτόν), παρκμ. ἰδρῦμαι. Παθ. παρκμ. ἰδρῦμαι.

Παράγ. Ἰδρῦσις, ἰδρῦμα, ἀνίδρῦτος.

Ίδρῶ (ιδρῶ) = ἰδρώνω (θ. ἰδρο-), ἀόρ. ἰδρωσα.

Παράγ. [Ἰδρωσις, ἰδρωμα].

Ίζω, μετθ = βάλλω τινά να καθίσση, ἀμετθ. = κάθημαι (θ. ἰδ-, ἰζ-), συνήθως σύνθετον, καθίζω, παρατ. ἐκάθιζον, μέλ. καθιῶ, ἀόρ. ἐκάθισα ἢ καθίσα. Μέσ. ἰζομαι, συνήθως σύνθ., καθίζομαι, παρατ. ἐκαθιζόμενην, μέλ. μέσ. καθιζήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐκαθισάμην.

Παράγ. Ἰζημα = κατακάθισμα.

Ίημι = ῥίπτω (θ. ἔ-, ἰε-), ἰδὲ γραμματ. κερ. κς'.

Παράγ. Ἄνεσις, ἄφρσις, σύνεσις κλπ., ἐφέτης, κάθετος, συνετὸς κλπ., ἀφετέον κλπ., ἀνέδην.

Ίκετεύω = παρακαλῶ (ὡς ἰκέτης), παρατ. ἰκέτευον, μέλ. ἰκετεύσω, ἀόρ. ἰκέτευσα.

Παράγ. Ἰκετεία.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. ἰκέτης (ἐκ τοῦ ῥ. ἰκνοῦμαι), ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ τὸ οὖσ. ἰκασία.

Ίκνοῦμαι (ικνέομαι) = ἔρχομαι, φθάνω, (θ. ἰκ-, ἰκνε-), ἀποθ. μέσ., πάντοτε σύνθετον, ἀφικνοῦμαι, παρατ. ἀφικνούμην, μέλ. μέσ. ἀφίξομαι, ἀόρ. δ' μέσ. ἀφικόμην (προστ. ἀφικοῦ), παρκμ. ἀφίγμαι, ὑπερσ. ἀφίγμην.

Παράγ. Ἀφίξις, ἰκέτης, ἴχνος, ἰκανός, προίξ (προ ἰκ-ς).

Σημ. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀμφιέννυμι.

Ίλάσχομαι = ἐξιλεώνω (θ. ἰλῆ-, ἰλασκ-), ἀποθ. μέσ. μὲ ἐνεργ. σημασίαν, παρατ. ἰλασκόμην, μέλ. μέσ. ἰλᾶσομαι, ἀόρ. μέσ. ἰλᾶσάμην. Παθ. ἀόρ. ἰλᾶσθην.

Ίστημι=στήνω (θ. στα-, στη-), παρατ. ἴστην, μέλ. στήσω, ἀόρ. ἔστησα, παρκμ. στήσας ἔχω, ὑπερσ. στήσας εἶχον, μέλ. τετελ. ἐστήξω. Μέσ. ἴσταμαι, παρατ. ἰστάμην, μέλ. στήσομαι, ἀόρ. ἐσθησάμην, ἀόρ. δ' ἐνεργ. με μέσ. σημ. ἔστην, παρκμ. ἐνεργ. με μέσ. σημ. ἔστηκα, ὑπερσ. ἐνεργ. με μέσ. σημ. ἐστήκειν ἢ εἰστήκειν. Παθ. ἴσταμαι, παρατ. ἰστάμην, μέλ. σταθήσομαι, ἀόρ. ἐστάθην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. στήσομαι, παρκμ. ἐνεργ. δ' με παθ. σημ. ἔστηκα, ὑπερσ. ἐνεργ. με παθ. σημ. ἐστήκειν ἢ εἰστήκειν.

Παράγ. Στάσις, διάστημα κλπ., ἐπιστάτης, στατήρ, στήμων, στήλη, στήθος, σταθμός, στάθμη, ἰστός, ἰστίον, σταθερός, ἀσταθής, ἀνάστατος κλπ., ἀποστατέον, συστάδην.

Ίσχυρίζομαι=ἐπιμένω, δισχυρίζομαι, ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἰσχυρίζομαι, μέλ. ἰσχυροῦμαι, ἀόρ. ἰσχυρισάμην.

Παράγ. Ίσχυριστέον.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἰσχυρός (ἐκ τοῦ ἰσχύς).

Ίσχύω=εἶμαι ἰσχυρός, παρατ. ἴσχυον, μέλ. ἰσχύσω, ἀόρ. ἴσχυσα, παρκμ. ἴσχυκα.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ἰσχύς.

Ίῶμαι (ιάσομαι)=ἰατρεύω (θ. ἰᾶ-), ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., μέλ. μέσ. ἰᾶσομαι, ἀόρ. μέσ. ἰᾶσάμην. Παθ. ἀόρ. ἰᾶθην.

Παράγ. Ίασις, ἴαμα, ἰατρός, ἰατός, ἀνιάτος.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ρ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κέ', § 1.

Κ

Καθαίρω=καθαρίζω (θ. καθῆρ-), μέλ. καθαρῶ, ἀόρ. ἐκάθηρα. Μέσ. καὶ παθ. καθαίρομαι, μέλ. μέσ. καθαροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐκαθηράμην, ἀόρ. παθ. ἐκαθάρθην, παρκμ. κακάθημαι.

Παράγ. Κάθασις, καθαρισμός, κάθασμα=τὸ μετὰ τὴν κάθαρσιν ἀπορριπτόμενον, ἢ ἀκαθαρσία, καθάρσιος=ὁ καθαρῶν, καθαρτής, καθαρτικός, [καθαρτήριος] ἀκάθατος.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. καθῆρός.

Καθέζομαι, ἰδὲ τὸ ῥ. ἕζομαι.

Καθεύδω, ἰδὲ τὸ ῥ. εὔδω.

Κάθημαι (θ. ἦσ-), ἀποθ., παρατ. ἑκαθήμην ἢ καθήμην.

Παράγ. Ὅουχος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. κατὰ καὶ τοῦ ποιητ. ῥ. ἦμαι. Λαμβάνεται δὲ ὡς παρκμ. τοῦ ῥ. καθέζομαι. Περὶ τῆς κλίσεως τοῦ ῥ. καὶ τῆς ἀντιθέσεως αὐτοῦ ἰδὲ γραμματ. κεφ. κη', § 8 καὶ κεφ. ιθ', § 14, γ'.

Καθίζω, ἰδὲ τὸ ῥ. ἵζω.

Καίνω=φρονεύω (θ. κεν-, καν-), συνήθως σύνθετον: κατακαίνω, παρατ. κατέκαινον, μέλ. κατακανῶ, ἀόρ. θ' κατέκανον, παρκμ. κατακέκονα, μέλ. τετ. κατακεκονῶς ἔσομαι.

Καίω ἢ **κάω** (ἀσυναίρέτως) (θ. καν-, κα-, και-), παρατ. ἔκαιον ἢ ἔκαον, μέλ. καύσω, ἀόρ. ἔκαισα, παρκμ. -κέκαινα. Παθ. καίομαι ἢ κάομαι, παρατ. ἐκαόμην, μέλ. παθ. -καυθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκαύθην, παρκμ. κέκαυμαι, ὑπερσ. -ἐκεκαύμην.

Παράγ. Καῦμα, καῦσις, καῦσιμος, [καύσιον, καυστικός, καυτήρ, καυτήριον], ἄκαυστος, πυρίκαυστος.

Καλύπτω=σχεπάζω (θ. καλυβ), παρατ. -ἐκάλυπτον, μέλ. -καλύψω, ἀόρ. ἐκάλυψα. Μέσ. -καλύπτομαι, ἀόρ. μέσ. -ἐκαλυψάμην, παρκμ. κεκάλυμαι, ὑπερσ. -ἐκεκαλύμην. Παθ. μέλ. -καλυφθήσομαι, παρκμ. κεκάλυμαι.

Παράγ. Καλύβη, [κάλυψις, κάλυμμα, καλυπτήριον], καλύπτρα, κάλυξ (θηλ.), [ἀκάλυπτος].

Καλῶ (**καλέω**)=προσκαλῶ, ὀνομάζω (θ. καλ-, κλα-, κλη-, καλε-), παρατ. ἐκάλουν, μέλ. συνηρ. καλῶ, ἀόρ. ἐκάλεσα, παρκμ. κέκληκα, ὑπερσ. -ἐκεκλήκειν. Μέσ. καὶ παθ. καλοῦμαι, παρατ. ἐκαλούμην, μέλ. μέσ. συνηρ. καλοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐκαλεσάμην, μέλ. παθ. κληθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκλήθην, παρκμ. κέκλημαι, ὑπερ. -ἐκεκλήμην, μέλ. τετ. κεκλήσομαι.

Παράγ. Κλήσις, πρόσκλησις κλπ., ἔγκλημα, κλητήρ, κλητός, ἄκλητος, αὐτόκλητος κλπ., κλητέος.

Κάμνω = κσιάζω, κουράζομαι, ασθενῶ (θ. καμ-, κμα-, κμη-
καμν-), παρατ. ἔκαμνον, μέλ. μέσ. καμοῦμαι, ἀόρ. ὄρ. ἔκαμον,
παρχμ. κέκμηκα, ὑπερσ. ἐκεκμήκειν.

Παράγ. Κάματος, ἀποκητέον.

Κάμπτω = λυγίζω (θ. καμπ-, καμπτ-), παρατ. -ἔκαμπτον,
ἀόρ. ἔκαμψα. Μέσ. καὶ παθ. κάμπτομαι, ἀόρ. παθ. ἐκάμφθην,
παρχμ. -κέκῆμαι.

Παράγ. Κάμψις, καμπή, καμπτήρ, καμπύλος, καμπτός,
ἄκαμπτος.

Καρπούμαι (καρπόομαι) = συνάζω τὸν καρπὸν, ἀπολαύω,
ἀποθ. μέσ., παρατ. ἔκαρπούμην, μέλ. μέσ. καρπώσομαι, ἀόρ.
μέσ. ἔκαρπωσάμην, παρχμ. κεκάρωμαι.

Παράγ. Κάρπωσις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. καρπός.

Κατηγορῶ (κατηγορέω), παρατ. κατηγοροῦν, μέλ. κατη-
γορήσω ἢ κατερῶ, ἀόρ. κατηγορήσα ἢ κατεῖπον, παρχμ. κατη-
γόρηκα ἢ κατεῖρηκα, ὑπερσ. κατηγορήκειν. Παθ. κατηγοροῦμαι,
παρατ. κατηγορούμην, μέλ. παθ. κατηγορηθήσομαι, ἀόρ. παθ.
κατηγορήθην, παρχμ. κατηγορήμαι.

Παράγ. Κατηγορήμα, εὐκατηγόρητος, κατηγορητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. κατήγορος, τὸ
ὁποῖον γίνεται ἐκ τοῦ ῥ. καταγορεύω.

Κεῖμαι = κίτομαι, εὐρίσκομαι, εἶμαι τεθειμένος, εἶμαι (θ.
κει-), ἀποθ., παρατ. ἐκείμην, μέλ. μέσ. κείσομαι.

Παράγ. Κόιτη, [κοιτίς, κοιτών], κειμήλιος, διακειτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. κεῖμαι λαμβάνεται καὶ ὡς παρχμ. παθ. τοῦ ῥ.
τίθημι καὶ τότε σημαίνει «εἶμαι τεθειμένος, εἶμαι βαλμένος». Ἐν
συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον πλὴν τοῦ ἀπαρχμ. Ἰδὲ γραμματ.
κεφ. κη', § 7.

Κεῖρω = κουρεύω, ἀποκόπτω (θ. κερ-, κερ-, μέλ. κερῶ, ἀόρ.
ἐκείρω. Μέσ. μέλ. -κεροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐκειράμην, παρχμ. κέ-
κάρμαι.

Παράγ. Κέρμα = τεμάχιον, κορμός, κόρη, κουρός, κουρεύς,

ἀκαρῆς=παρὰ πολὺ μικρὰ (κόμη) ἢ ὥστε νὰ καρῆ, βραχύς, ἀκαριαῖος.

Κελεύω=διατάσσω, παραγγέλλω (θ. κελευ-), παρατ. ἐκέλευον, μέλ. κελεύσω, ἀόρ. ἐκέλευσα, παρκμ. κεκέλευκα. Παθ. κελεύομαι, παρατ. ἐκελευόμην, ἀόρ. παθ. ἐκελεύσθην, παρκμ. κεκέλευσμαι.

Παράγ. Παρακέλευσις, κέλευμα, κελουστής, κελουστικός, ἀκέλευστος, κελουστέον.

Σημ. Τὸ σύνθ. παρακελεύομαι=παρακινῶ εἶναι ἀποθ. μέσ., παρατ. παρεκελευόμην, μέλ. μέσ. παρεκελεύσομαι, ἀόρ. μέσ. παρεκελευσάμην.

Κεράννυμι ἢ κεραννύω=ἀνακατώνω (θ. κερα-, κεραννου-, κρα-), ἀόρ. ἐκέρῳσα. Μέσ. καὶ παθ. κεράννυμαι, ἀόρ. μέσ. ἐκερασάμην, μέλ. παθ. κραθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκράθην ἢ ἐκεράσθην, παρκμ. κέκραμαι, ὑπερσ. ἐκεκράμην.

Παράγ. Κραῷσις, κραῖμα, κρατήρ, ἀκρατος, εὐκρατος, ἀκέραστος, συγκρατέον.

Σημ. Ὁ ἔνεστ. κεράννυμι σχηματίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα σ (π. χ. ζῶσ-νυμι). Ὁ ἔνεργ. καὶ μέσ. ἀόρ. φυλάττουσ τὸ α τοῦ θέμ, κεραισ- βραχὺ ἔνεκα τῆς ἀπλοποιήσεως τοῦ σσ. Τὸ θ. φων. τοῦ θ. κραῖ- ἐκτείνεται εἰς ᾱ καὶ οὐχὶ εἰς η, διότι προηγείται αὐτοῦ ρ.

Κερδαίνω=κερδίζω (θ. κερδ-, κερδε-, κερδαν-), παρατ. ἐκέρδαινον, μέλ. κερδανῶ, ἀόρ. ἐκέρδᾶνα, παρκμ. -κεκέρδηκα.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. κέρδος. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἀόρ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 5.

Κηδόμεαι=φροντίζω (θ. κηδ-), ἀποθ., παρατ. ἐκηδόμην.

Παράγ. Κῆδος, κηδεμών, κηδεστής=συγγενής.

Κηρύττω (θ. κηρυκ-), παρατ. ἐκήρυττον, μέλ. κηρύξω, ἀόρ. ἐκήρυξα, παρκμ. -κεκήρυχα. Παθ. κηρύττομαι, παρατ. ἐκηρυττό-

μην, *ἀόρ.* μέσ. ἐκηρουξάμην, μέλ. παθ. κηρουχθήσομαι, *ἀόρ.* παθ. ἐκηρούχθην, παρκμ. κεκήρουγμαί.

Παράγ. [Κήρουξις], κήρουγμα, ἀκήρουκτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. κήρουξ.

Κινῶ (κινέω) (θ. κι-, κινε-), παρατ. ἐκίνουν, μέλ. κινήσω, *ἀόρ.* ἐκίνησα, παρκμ. κεκίνηκα. Μέσ. καὶ παθ. κινούμαι, παρατ. μέσ. ἐκινούμην, μέλ. μέσ. καὶ μὲ παθ. σημ. κινήσομαι, μέλ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. κινήθησομαι, *ἀόρ.* παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐκινήθην, παρκμ. μέσ. καὶ παθ. κεκίνημαι.

Παράγ. Κίνησις, [κίνημα, κινήτης], κινήτικος, [κινήτηριος], ἀκίνητος, ἀεικίνητος, δυσκίνητος, εὐκίνητος, μετακίνητος, κινητέος.

Κίχρημι = δανείζω (θ. χρη-, κιχη-), *ἀόρ.* ἔχρησα. Μέσ. *ἀόρ.* ἐχρησάμην. Παθ. παρκμ. -κέχρημαι.

Παράγ. Χρήστης = δανειστής, ὀφειλέτης.

Κλαίω ἢ κλάω (ἀσυναιρέτως) (θ. κλαυ-, κλα-, κλαι-, κλαε-), παρατ. ἐκλαιον, μέλ. κλαήσω, μέλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. κλαύσομαι, *ἀόρ.* ἔκλαυσα. Μέσ. *ἀόρ.* -ἐκλαυσάμην.

Παράγ. Κλαῦμα, κλαυθμός, κλαυμονή = κλαυθμός, κλαυσίγελως = γέλωσ μετὰ δακρύων, [ἄκλαυ-τος].

Κλείω ἢ κλήω (θ. κλει- ἢ κλη-), παρατ. ἐκλειον ἢ ἐκληρον, μέλ. κλείσω ἢ κλήσω, *ἀόρ.* ἐκλεισα ἢ ἐκλησα. Μέσ. καὶ παθ. -κλείομαι ἢ κλήομαι, παρατ. -ἐκλειόμην ἢ -ἐκληόμην, *ἀόρ.* μέσ. -ἐκλησάμην, μέλ. παθ. -κλησθήσομαι, *ἀόρ.* παθ. ἐκλείσθην ἢ ἐκλήσθην. παρκμ. κέκλειμαι ἢ κέκλημαι, ὑπερσ. ἐκεκλείμην ἢ ἐκεκλήμην.

Παράγ. Κλείς ἢ κλής, κλείσις ἢ κλήσις, κλειῖθρον ἢ κληῖθρον, κλειστός ἢ κληστός.

Κλέπτω (θ. κλεπ-, κλεπτ-), παρατ. ἐκλεπτον, μέλ. κλέψω, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. κλέψομαι, *ἀόρ.* ἐκλεψα, παρκμ. κέκλοφα. Παθ. κλέπτομαι, *ἀόρ.* εἴ παθ. ἐκλάπην, παρκμ. κέκλεμμαι.

Παράγ. Κλέμμα, κλοπή, κλέπτης, κλοπεύς, κλώψ=κλέπτης.

Σημ. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἄορ. παθ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. κβ', § 10.

Κλίνω (θ. κλί-, κλῖν, κλῖν- (ἐκ τοῦ κλινῆ)), παρατ. ἔκλινον, μέλ. κλῖνῶ, ἄορ. ἔκλῖνα. Μέσ. κλίνομαι, παρατ. ἔκλινόμεν, μέλ. ῥ' παθ. μὲ μέσ. σημ. -κλῖνήσομαι, ἄορ. ῥ' παθ. μὲ μέσ. σημ. ἔκλῖνῃν, παρχμ. κέκλῖμαι.

Παράγ. Κλίσις, κλίμα, κλίμαξ, κλῖνη, [κλιτύς, ἀνάκλιτρον, κλιτός, ἄκλιτος, κλιτέον].

Σημ. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ παρχμ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 14.

Κλύζω = περιδρέχω (θ. κλύδ-), μέλ. -κλύσω, ἄορ. ἔκλυσα, παρχμ. -κέκλυκα. Μέσ. ἄορ. -ἐκλυσάμην, Παθ. -κλύζομαι, ἄορ. παθ. -ἐκλύσθην.

Παράγ. Κλύδων, κατακλυσμός.

Κνῶ (κνήω)=ξύω, κνής, κνή κλπ., μετχ. κνῶν, ἄορ. εὐκν. κνήσαις. Παθ. ἀπαρχμ. κνήσθαι, μετχ. κνώμενος.

Κοιμίζω=ἀποκοιμίζω, ἄορ. ἐκοίμισα. Παθ. κοιμίζομαι,

[**Κοιμῶ (κοιμάω)**] = ἀποκοιμίζω, ἄορ. ἐκοίμησα. Μέσ. κοιμῶμαι, παρατ. ἐκοιμάμην, ἄορ. παθ. μὲ μέσ. σημ. ἐκοιμήθην, παρχμ. -κεκοίμημαι.

Παράγ. Κοίμησις.

Κοινωνοῦμαι (κοινωνέομαι) = συνδιαλέγομαι, συσκέπτομαι, ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐκοινωνοῦμην, ἄορ. μέσ. ἐκοινωνογησάμην, ὑπερσ. ἐκεκοινολόγηντο.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. κοινὸς καὶ τοῦ ῥ. λέγω μὴ μεσολαδοῦντος συνθέτου ὀνόματος.

Κοινῶ (κοινῶ) = δημοσιεύω, ἀνακοινῶ, ἄορ. ἐκοίνωσα. Μέσ. κοινωνῶμαι, παρατ. ἐκοινούμην, μέσ. μέλ. κοινῶσομαι, μέσ.

ἀόρ. ἐκοινωσάμην, ἀόρ. παθ. ἐκοινώθην, παρχμ. κεκοινωμένος, ὑπερσ. -ἐκεκοινωνο.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. κοινός.

Κολάζω—τιμωρῶ, παρατ. ἐκόλαζον, μέλ. κολάσω, ἀόρ. ἐκόλασσα. Μέσ. καὶ παθ. κολάζομαι, μέλ. μέσ. κολάσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐκολασάμην, μέλ. παθ. κολασθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκολάσθην, παρχμ. κεκόλασμαι.

Παράγ. Κόλασμα, κόλασις [κολασμός], κολαστής, κολαστικός, κολαστήριον, ἀκόλαστος, κολαστέος.

Κολλῶ (κολλάω), παρατ. -ἐκόλλων, ἀόρ. ἐκόλλησα. Μέσ. -κολλῶμαι, παρχμ. -κεκολλημένος.

Κομίζω—φέρω (θ. κομιδ-), παρατ. ἐκόμιζον, μέλ. κομιῶ, ἀόρ. ἐκόμισα, παρχμ. κεκόμικα. Μέσ. κομίζομαι = κομίζω ἑμαυτόν, πορεύομαι ἢ κομίζω (τι) ἑμαυτῷ, λαμβάνω (τι), παρατ. ἐκομιζόμην, μέλ. μέσ. κομιῶμαι = κομιῶ ἑμαυτῷ, θὰ λάβω, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. κομισθήσομαι = κομιῶ ἑμαυτόν, θὰ πορευθῶ, ἀόρ. μέσ. ἐκομισάμην = ἐκόμισα ἑμαυτῷ, ἔλαβον, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐκομισθην = ἐκόμισα ἑμαυτόν, ἐπορεύθην, παρχμ. κεκόμισμαι, ὑπερσ. -ἐκεκομίσμην. Παθ. κομίζομαι = φέρομαι, παρατ. ἐκομιζόμην, μέλ. παθ. κομισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκομισθην, παρχμ. κεκόμισμαι.

Παράγ. Κομιδή, συγκομιδή, ἀνακομιδή, [κομιστής, κόμιστρα, τὰ = ἀμοιβή μεταφορᾶς], κομιστικός, ἀσυγκόμιστος, κομιστέον.

Κόπτω = κτυπῶ, κόπτω (θ. κοπ-, κοπτ-), παρατ. ἔκοπτον, μέλ. κόψω, ἀόρ. ἔκοψα, παρχμ. -κέκοφα. Μέσ. κόπτομαι = κτυπῶ τὸ στήθος ἢ τὴν κεφαλὴν ἕνεκα θλίψεως. Παθ. κόπτομαι, παρατ. ἐκοπτόμην, μέλ. 6' παθ. κοπήσομαι, ἀόρ. 6' παθ. ἐκόπην, παρχμ. κέκομαι, ὑπερσ. ἐκεκόμην.

Παράγ. Κόμμα, κόπος, κοπή, κοπέυς, κοπίς, κόπανον, κοπετός = θρῆγος με στήθοκτυπήματα.

Κορέννυμι=χορταίνω (θ. κορε(σ)-). Εὐχρηστος μόνον ὁ μέσ. παρκμ. κεκόρεσμαι.

Παράγ. Ἀκόρεστος.

Κράζω=φωνάζω δυνατὰ (θ. κρᾶγ-), ἄορ. ὅ' ἔκραγον, παρκμ. κέκρᾶγα, ὑπερσ. ἔκεκράγειν.

Παράγ. Κραυγή.

Σημ. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἀλαλάζω καὶ γραμματ. κεφ. κβ', § 15.

Κρεμάμαι=εἶμαι κρεμασμένος. Τὸ ῥ. λαμβάνεται ὡς παρκμ. τοῦ ῥ. κρεμάννυμαι καὶ εἶναι εὐχρηστος μόνον ἢ ὀριστ. αὐτοῦ κλινομένη κατὰ τὸ ῥ. ἴσταμαι καὶ ἡ μτχ. κρεμάμενος, παρατ. ἔκρεμάμην.

Κρεμάννυμι=κρεμῶ (θ. κρεμα(σ)-), ἄορ. ἔκρεμάσσα. Παθ. κρεμάννυμαι, ἄορ. παθ. ἔκρεμάσθην.

Παράγ. Κρεμαστός, [κρεμάθρα].

Κρίνω=διαχωρίζω, διακρίνω, δικάζω, ἀποφασίζω (θ. κρι-, κριν-), παρατ. ἔκρινον, μέλ. κρινῶ, ἄορ. ἔκρινᾶ, παρκμ. κέκρικα. Μέσ. καὶ παθ. κρίνομαι, παρατ. ἔκρινόμην, μέλ. μέσ. καὶ με παθ. σημ. κρινοῦμαι, ἄορ. μέσ. -ἐκρινάμην, μέλ. παθ. κριθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐκρίθην, παρκμ. κέκριμαι, ὑπερσ. -ἐκεκρίμην.

Παράγ. Κρίσις, κριτής, κριτήριο, κριτικός, ἀκριτος, κριτέον.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 14.

Κρούω=κτυπῶ (θ. κρουσ-), παρατ. ἔκρουον, ἄορ. ἔκρουσα, παρκμ. -κέκρουκα, ὑπερσ. -ἐκεκρούκειν. Μέσ. καὶ παθ. κρούομαι, παρατ. ἔκρουόμην, μέλ. μέσ. -κρούσομαι, ἄορ. μέσ. ἔκρουσάμην, ἄορ. παθ. -ἐκρούσθην, παρκμ. -κέκρουσται (μτχ. -κεκρουμένος (ἄνευ σ.)), ὑπερσ. -ἐκέκρουστο.

Παράγ. Ἀνακρουστέον, [κροῦσις, κροῦσμα, ἀποκρουστικός].

Κρύπτω (θ. κρυφ-, κρυβ-, κρυπτ-), παρατ. ἔκρυπτον, μέλ.

-κρύψω, *ἀόρ.* ἔκρυψα. *Μέσ.* καὶ παθ. κρύπτομαι, παρατ. ἔκρυπτόμην, *μέλ.* μέσ. -κρύψομαι, *ἀόρ.* μέσ. ἐκρυψάμην, *ἀόρ.* παθ. ἐκρύφθην, παρακμ. κέκρυμαι.

Παράγ. [Ἀπόκρυψις], κρύψω=κρυφίως, κρύφιος, κρύβδην =κρυφίως, κρυπτός, κρύπτη, [κρυπτίνδα=δ κρυφτός (ὄνομα παι- διας), κρυπτέον].

Κτείνω καὶ **ἀποκτείνω** καὶ **ἀποκτίννυμι** = φονεύω (θ. κτεν-, κτιν-, κιννυ-), παρατ. ἔκτεινον καὶ ἀπέκτεινον καὶ ἀπεκτίννυν, *μέλ.* κτενώ καὶ ἀποκτενώ, *ἀόρ.* ἔκτεινα καὶ ἀπέκτεινα, παρακμ. ἀπέκτονα, ὑπερσ. ἀπεκτόνειν. Παθ. παρατ. ἐκτεινόμεν,

Σημ. Ἴδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ β. θνήσκω.

Κτιζώ (θ. κτιδ-), παρατ. ἐκτιζον, *ἀόρ.* ἐκτίσα. Παθ. κτίζομαι, παρατ. ἐκτιζόμεν, *ἀόρ.* παθ. ἐκτίσθην.

Παράγ. Κτίσις, κτίσμα, [κτίστης], νεόκτιστος, ἀμφικτίονες.

Κτῶμαι (κτάομαι)=ἀποκτῶ (θ. κτα-), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐκτώμην, *μέλ.* μέσ. κτήσομαι, *ἀόρ.* μέσ. ἐκτησάμην, παρακμ. κέκτημαι, ὑπερσ. ἐκεκτήμην, *μέλ.* τετ. κεκτήσομαι. Παθ. *ἀόρ.* ἐκτῆθην.

Παράγ. Κτῆσις, κτῆμα, [κτῆτωρ], κτητός, ἐπίκτητος, κτητέον.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ' § 17. Ἡ ὑποτ. καὶ εὐκτ. τοῦ παρακμ. σχηματίζεται καὶ μονολεκτικῶς ὑποτ. κεκτῆται, κεκτῆσθε, εὐκτ. κεκτῆμην, κεκτῆτο, κεκτῆμεθα (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ β. βάλλω).

Κυλίνδω=κυλίω (θ. κυλινδ-, κυλινδε-), παρατ. ἐκύλινδον. *Μέσ.* κυλίνδομαι καὶ καλινδοῦμαι, παρατ. ἐκαλινδούμην, *ἀόρ.* παθ. -ἐκυλίσθην, παρακμ. παθ. κεκύλισμαι.

Παράγ. Κυλίνδησις (ἐκ θ. κυλινδε-), κυλίστρα, [κύλινδρος].

Κύπτω=σχύπτω (θ. κυβ-, κῦπτ-), *μέλ.* μέσ. με σημ. ἐνεργ. -κύβομαι, *ἀόρ.* ἐκῦψα, παρακμ. -κέκυφα.

Παράγ. Κυφός.

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει τὸ δίχρονον τῆς παραληγοῦσης μακρὸν (ὡς καὶ τὰ ῥ. πίπτω καὶ ῥίπτω).

1892
78

Κωλύω = ἐμποδίζω (θ. κωλύ-, παρατ. ἐκόλυον, μέλ. κωλύσω, *ἀόρ.* ἐκόλυσα, *παρκμ.* κεκόλυκα. *Παθ.* κωλύομαι, παρατ. ἐκωλύομαι, μέλ. μέσ. με σὴμ. παθ. κωλύσομαι, *ἀόρ.* παθ. ἐκωλύθη, *παρκμ.* κεκόλυμαι, μέλ. τετ. κεκωλύσομαι.

Παράγ. Κώλυσις, κώλυμα, κωλυτής, κωλυτικός ἀκόλυτος, κωλυτέον.

Λ

Λαγχάνω = λαμβάνω διὰ κλήρου (θ. ληχ-, λαχ-, λαγχαν-, ἐκ τοῦ λανχαν), παρατ. ἐλάγχανον, μέλ. μέσ. με σὴμ. ἐνεργ. λήξομαι, *ἀόρ.* β' ἔλαχον, *παρκμ.* εἴληχα, *ὕπερσ.* εἰλήχειν. *Παθ.* λαγγάνομαι, *ἀόρ.* παθ. ἐλήχθη, *παρκμ.* εἴληγμα.

Παράγ. Λῆξις = καθορισμός διὰ κλήρου, ληκτέος.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ρ. ἰδὲ γραμμ. κεφ. θ', § 16.

Λαμβάνω (θ. ληβ-, λαβ-, λαμβαν- (ἐκ τοῦ λανβαν-)), παρατ. ἐλάμβανον, μέλ. μέσ. με μέσ. ἐνεργ. λήψομαι, *ἀόρ.* β' ἔλαβον, *παρκμ.* εἴληφα, *ὕπερσ.* εἰλήφειν, μέλ. τετ. εἰληφῶς ἔσομαι. Μέσ. καὶ παθ. λαμβάνομαι, παρατ. -ἐλαμβανόμενη, *ἀόρ.* β' μέσ. ἐλαβόμην, μέλ. παθ. ληφθήσομαι, *ἀόρ.* παθ. ἐλήφθη, *παρκμ.* εἴλημμα, *ὕπερσ.* -εἰλήμην, μέλ. τετ. εἰλημμένος ἔσομαι.

Παράγ. Λῆψις, κατάληψις κλπ., λαβή, [λαβίς], λῆμμα, [παραλήπτως], ληπτός, εὔληπτος, καταληπτός, ληπτέον, συλλήβδην.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ρ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. θ', § 16.

Λανθάνω = διαφεύγω τὴν προσοχὴν (τινος) (θ. ληθ-, λαθ-, λανθαν-), παρατ. ἐλάνθανον, μέλ. λήσω, *ἀόρ.* β' ἔλαθον, *παρκμ.* λέληθα, *ὕπερσ.* ἐλελήθειν. Μέσ. ἐπιλανθάνομαι = λησιμονῶ, παρατ. ἐπελανθανόμενη, μέλ. μέσ. ἐπιλήσομαι, *ἀόρ.* β' μέσ. ἐπελαθόμην, *παρκμ.* ἐπιλέλημαι, *ὕπερσ.* ἐπελελήσμη.

Παράγ. Λήθη, ἐπιλήσιμον, λάθρα = κρυφίως, [λάθος], ἀλάθητος = ὃν οὐδὲν λανθάνει, λησιμοσύνη, ἄληστος = ἀλησμόνητος.

Λέγω = συλλέγω (θ. λεγ-, πάντοτε σύνθετον, π. χ. συλλέγω, παρατ. συνέλεγον, μέλ. συλλέξω, άόρ. συνέλεξα, παρκμ. συνείλοχα. Μέσ. και παθ. συλλέγομαι, παρατ. συνελεγόμην, μέσ. μέλ. συλλέξομαι, άόρ. μέσ. συνελεξάμην, μέλ. θ' παθ. συλλεγήσομαι, άόρ. παθ. συνελέχθην, άόρ. θ' παθ. και με μέσ. σημ. συνελέγην, παρκμ. συνείλεγμαι, ύπερσ. συνειλέγμην.

Παράγ. Συλλογή, έκλογή, κατάλογος, σύλλογος, λόχος, λογάς = εκλεκτός, επίλεκτος, εκλεκτός, εκλεκτέος.

Σημ. Περί του αναδιπλασιασμού του β. ιδε γραμματ. κεφ. ιθ', § 16.

Λέγω = λέγω (θ. λεγ-, έρ-, έρε-, ρε-, έπ-), παρατ. έλεγον, μέλ. λέξω ή έρω, άόρ. έλεξα ή είπα (όριστ. είπα, είπας, -είπατε, εϋκτ. είπαιμεν, προστ. είπόν, είπάτω, είπατε), άόρ. θ'. είπον (άνευ θ' πληθ. αναπληρουμένου υπό του είπα), παρκμ. είρηκα, ύπερσ. ειρήκειν. Παθ. λέγομαι, παρατ. ελεγόμην, μέλ. παθ. ρηθήσομαι ή λεχθήσομαι, άόρ. παθ. εροθήθην ή έλέχθην, παρκμ. είρημαι ή λέλεγμαι, ύπερσ. ειρήμην, μέλ. τετ. ειρήσομαι ή λελέξομαι.

Παράγ. Λέξις, λόγος, έπος, ρήσις, ρήμα, ρήτωρ, μυσιόλεκτος, λεκτέον, ρητός, άρορητος, άπόρορητος = μυστικός, διαρορήθην.

Σημ. Οί παρκμ. είρηκα και είρημαι έχουνσιν ως αναδιπλασιασμόν τὸ ει. Οί άόρ. είπα και είπον έχουνσιν αναδιπλασιασμόν (Fe Fπον και τρεπομένου του δευτέρου F εις ι είπον). Ο άόρ. είπα σχηματίζεται άνευ του χρονικού χαρακτήρος σ (ως και οι άόρ. ήνεγκα και έχεα). Ιδε την σημ. εις τὸ β. άκουώ.

Λείπω = αφήνω (θ. λιπ-, λειπ-), παρατ. έλειπον, μέλ. λείψω, άόρ. θ' έλιπον, παρκμ. θ' λέλοιπα, ύπερσ. θ' έλελοίπειν. Μέσ. και παθ. λείπομαι, παρατ. έλειπόμην, μέλ. μέσ. -λείψομαι, άόρ. θ' μέσ. -έλιπόμην, μέλ. παθ. και με μέσ. σημ. -λειφθήσομαι, άόρ. παθ. και με μέσ. σημ. ελείφθην, παρκμ. λείεμμαι, ύπερσ. -ελελείμμην, μέλ. τετ. λελείψομαι.

Παράγ. Έκλειψις, έλλειψις, έλλειμμα, διάλειμμα, λείψανον, λοιπός, έλλιπής, άδιάλειπτος, παραλειπτέον, λειψυδρία, λιποτάκτης κλπ.

Λήγω = τελειώνω (θ. ληγ-), παρατ. ἔληγον, μέλ. λήξω, ἀόρ. ἔληξα.

Παράγ. [Λῆξις, κατάληξις, ἀκατάληκτος].

Λήξομαι = ληστεύω (θ. ληιδ-), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἔληξόμην, ἀόρ. μέσ. ἔλησάμην.

Παράγ. Ληστής.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἰωνικ. λήις, γεν. -ίδος = λεία.

Ληστεύω, παρατ. ἐλήστευον. Παθ. ληστεύομαι, παρατ. ἔληστευόμην.

Παράγ. Ληστεία.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ληστής.

Λογίζομαι = λογαριάζω, συλλογίζομαι, ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐλογιζόμην, μέλ. μέσ. λογιόμην, ἀόρ. μέσ. ἐλογισάμην, ἀόρ. παθ. ἐλογίσθην, παρκμ. μέσ. καὶ παθ. λελόγισμαι.

Παράγ. Λογισμός, συλλογισμός κλπ., λογιστής, λογιστικός, λογιστήριο, ἀλόγιστος, ὑπολογιστέον κλπ.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. λόγος (ἴδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω)

Λοιδορῶ (λοιδορέω) = κακολογῶ, ὑβρίζω, παρατ. ἐλοιδόρουν, μέλ. λοιδορήσω, ἀόρ. ἐλοιδόρησα, παρκμ. λελοιδόρηκα. Μέσ. λοιδοροῦμαι = λοιδορῶ, παρατ. ἐλοιδορούμην, μέλ. μέσ. λοιδορήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐλοιδορησάμην, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐλοιδορήθην. Παθ. λοιδοροῦμαι, ἀόρ. παθ. ἐλοιδορήθην, παρκμ. λελοιδόρημαι.

Παράγ. Λοιδόρησις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. [λοίδορος] ἐξ οὗ καὶ τὸ οὖσ. λοιδορία), τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ μόνον ἐν συνθέσει· φιλολοίδορος.

Λούω (θ. λου-), Μέσ. λούται (ἀπαρμφ. λούσθαι, μετχ. λούμενος), παρατ. ἐλούντο, μέλ. μέσ. λούσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐλουσάμην, παρκμ. λέλουμαι.

Παράγ. Λουτρόν, λουτρών, [λουτήρ].

Σημ. Τὸ υ τοῦ θέμ. μεταξὺ δύο φωνηέντων ἀποβάλλεται καὶ τὰ φωνήεντα συναϊροῦνται· π. χ. λούται λό-εται, λούεται).

Λυμάνομαι = βλέπω (θ. λυμᾶν-), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐλυμάνομην, μέλ. μέσ. λυμανοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐλυμνήαμην, παρκμ. λελύμᾶσμαι. Παθ. λυμάνομαι, ἀόρ. παθ. -ἐλυμάνθη, παρκμ. λελύμᾶσμαι.

Παράγ. Λυμαντήρ.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. λύμη = βλάβη, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα λυμεῶν = καταστροφεύς.

Λυπῶ (λυπέω) = προξενῶ λύπην, ἐνοχλῶ, παρατ. ἐλύπουν, μέλ. λυπήσω, ἀόρ. ἐλύπησα, παρκμ. λελύπηκα. Μέσ. λυποῦμαι, παρατ. ἐλυπούμην, μέλ. μέσ. -λυπήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐλυπήθην, παρκμ. παθ. λελύπημαι.

Παράγ. Ἄλυπότης, λυπητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. λύπη, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπίθ. λυπηρός.

Λύω (θ. λυ-), παρατ. ἔλυον, μέλ. λύσω, ἀόρ. ἔλυσα, παρκμ. λέλυκα. Μέσ. καὶ παθ. λύομαι, παρατ. ἐλύομην, μέλ. μέσ. λύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐλύσαμην, μέλ. παθ. λύθήσομαι, ἀόρ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐλύθην, παρκμ. λέλυμαι, ὑπερσ. ἐλελύμην, μέλ. τετ. λελύσομαι.

Παράγ. Λύσις, [κατάλυμα], διαλύτης, λύτρον, λυτός, λυτέος,

Σημ. Ἴδὲ γραμματ. κεφ, κέ', § 3, 6'.

Λωβῶμαι (λωβάομαι) = βλέπω, ἀποθ. μέσ., μέλ. μέσ. λωβήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐλωβησάμην. Παθ. ἀόρ. ἐλωβήθην, παρκμ. λελώβημαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. λώβη = βλάβη.

Μ

Μαίνομαι = εἶμαι μανιώδης (θ. μαν-), ἀποθ. παθ., παρατ. ἐμαινόμην, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐμάνην.

Παράγ. Μανία, μάντις.

Σημ. Τοῦ ἐνεργ. εἶναι ἐν χρήσει μόνον ὁ ἀόρ. ἔμνηνα = εἰς μανίαν ἐνέβαλον.

Μακαρίζω = καλοτυχίζω, παρατ. ἐμακάριζον, μέλ. μακαριῶ, ἀόρ. ἐμακάρισα. Παθ. μακαρίζομαι, ἀόρ. παθ. ἐμακαρίσθην.

Παράγ. Μακαρισμός, μακαριστός, ἀξιομακάριστος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. μάκαρ = μακάριος (ιδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Μανθάνω (θ. μαθ-, μαθε-, μανθαν-), παρατ. ἐμάνθανον, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. μαθήσομαι, ἀόρ. ἑ' ἔμαθον, παρκμ. μεμάθηκα, ὑπερσ. ἐμεμαθήκειν. Παθ. μανθάνομαι.

Παράγ. Μάθησις, μάθημα, μαθητής, ἀμαθής, πολυμαθής, μαθητός, μαθητέον.

Σημ. Ἐκμανθάνω = ἐντελῶς μανθάνω, ἀπομανθάνω = λησμονῶ.

Μαντεύομαι = προφητεύω, ἐρωτῶ τὸ μαντεῖον, ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐμαντεύομην, μέλ. μέσ. μαντεύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐμαντευσάμην, παρκμ. μὲ παθ. σημ. μεμάντευμαι.

Παράγ. Μαντεία, μάντευμα, μαντεῖον, μαντευτός, μαντευτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. μάντις (ἐκ τοῦ ῥ. μάνομαι).

Μαραίνω (θ. μαρᾶν-), ἀόρ. ἐμάρᾶνα. Παθ. μαραίνομαι, παρατ. ἐμαραινόμεν.

Παράγ. [Μάρανσις, μαρασμός].

Μαρτύρομαι = ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα (θ. μαρτυρ-), ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. ἐμαρτυρόμην, ἀόρ. μέσ. ἐμαρτυράμην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. μάρτυς.

Μαστιγῶ (μαστιγῶ) = μαστιγώνω, παρατ. ἐμαστίγουν, μέλ. μαστιγῶσω, ἀόρ. ἐμαστίγωσα. Παθ. μαστιγοῦμαι, μέλ. μέσ. μὲ παθ. σημ. μαστιγῶσομαι, ἀόρ. παθ. ἐμαστιγώθην, παρκμ. -μεμαστίγωμαι.

Παράγ. [Μαστίγωσις].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀδσ. μάστιξ.

Μάττω = ζυμώνω, σπογγίζω (θ. μαγ-), ἀόρ. ἔμαῤα. Παθ. ἀόρ. -ἐμάγην, παρκμ. μέμαῤμαι.

Παράγ. Μᾶζα, μάγειρος, μάκτρα (θηλ.)=σκάφη ζυμώματος, χειρόμακτρον, ἔκμαγεῖον.

Μάχομαι (θ. μιχ-, μαχε-), ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. ἐμαχόμην, μέλ. μέσ. μαχοῦμαι, ἄορ. μέσ. ἐμαχεσάμην, παρκμ. μεμάχημαι,

Παράγ. Μάχη, μάχιμος, [μαχητής], μαχητικός, πρόμαχος, περιμάχητος.

Μεθύσκω=κάνω τινὰ νὰ μεθύσῃ (μτῷ.) (θ. μεθύ-, μεθύσκ-), ἄορ. ἐμέθυσσα. Μέσ. μεθύσκομαι ἢ μεθύω=εἶμαι μεθυσμένος (ἀμτῷ.), παρατ. ἐμεθυσκόμην, ἄορ. παθ.μὲ μέσ. σημ. ἐμεθύσθην.

Παράγ. Μεθυστικός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ποιητ. οὖσ. μέθυ (οὐδ.) = οἶνος. Τὸ μεθύω ἔχει τὸν θεματ. χαρακτήρα υ πανταχοῦ βραχύν (ὡς καὶ τὰ ῥ. ἀνῦω καὶ πτυῶ).

Μείνωμι ἢ -μειγνύω ἢ μίσγω =σμίγω (θ. μιγ-, μειγ-, μειγνυ, μισγ- (ἐκ τοῦ μιγσκ-), παρατ. ἐμείγνυν ἢ ἔμισγον, μέλ. -μείξω, ἄορ. ἔμειξα. Μέσ. καὶ παθ. μείγνυμαι ἢ -μίσομαι, παρατ. -ἐμειγνύμην, ἄορ. μέσ. ἐμειξάμην, μέλ. παθ. -μειχθήσομαι, ἄορ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐμείχθην, ἄορ. 6' παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐμίγην, παρκμ. μέμειγμαι.

Παράγ. Μείξις, [μείγμα], μίγξις, ἀμιγής, μεικτός, σύμμεικτος, μεικτέον, ἀναμίξι, [μείγδην].

[Μείρομαι] (θ. μερ-, μορ-, μαρ-). Ὁ ἐν χρήσει εἶναι μόνον ὁ παρκμ. εἵμαρται=εἶναι πεπρωμένον (μτχ. εἵμαρμένος, -η, -ον) καὶ ὁ ὑπερσ. εἵμαρτο.

Παράγ. Μέρος, μερίς, μοῖρα.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 16.

Μέλει=ὑπάρχει φροντίς (θ. μελ-, μελε-), ἀπρόσωπον, παρατ. ἔμελε, μέλ. μελήσει, ἄορ. ἐμέλησε, παρκμ. μεμέληκε, ὑπερσ. ἐμεμελήκει.

Παράγ. [Μέλησις, μέλημα], μελέτη, ἀμελής, ἐπιμελής, ἀμεταμέλητος, μελητέον.

Μέλλω=σκοπεύω, βραδύνω (θ. μελλ- (ἐκ τοῦ μελj-) μελλε-), παρατ. ἔμελλον ἢ ἤμελλον, μέλ. μελλήσω, ἀόρ. ἐμέλλησα. Παθ. μέλλεται.

Παράγ. Μέλλησις, μελλητής, μελλητέον.

Μέμφομαι=ψέγω, κατηγορῶ (θ. μεμφ-), ἀποθ. μὲ σημ. ἐνεργ. παρατ. ἐμεμόμην, μέλ. μέσο. μέμφομαι, ἀόρ. μέσο. ἐμεμψάμην, ἀόρ. παθ. μὲ μέσο. σημ. ἐμέμφθην.

Παράγ. Μέμψις, μομφή, πεμπτός, ἄμεμπτος, πεμπτέος, μεμψίμοιρος=παραπονιάρης.

Μένω (θ. μεν-, μενε-), παρατ. ἔμενον, μέλ. μενῶ, ἀόρ. ἔμεινα, παρκμ. μεμένηκα.

Παράγ. Μονή, μενετός, μενετέος.

Μερίζω=διαμοιράζω, μέλ. μεριῶ, ἀόρ. ἐμέρισα, παρκμ. μεμέρικα. Μέσο. καὶ παθ. μερίζομαι, μέλ. μέσο. μεριοῦμαι, ἀόρ. μέσο. ἐμερισάμην, ἀόρ. παθ. ἐμερίσθην, παρκμ. μεμέροῖσμαι.

Παράγ. Μερισμός, [μέρισμα], μεριστός, ἀμέριστος.

Σημ. Τὸ β. παράγεται ἐκ τοῦ οὖς. μερίς.

Μεταχειρίζω=μεταχειρίζομαι, ἀόρ. μετεχειρίσα. Μέσο. μεταχειρίζομαι, μέλ. μέσο. μεταχειριοῦμαι, ἀόρ. μέσο. μετεχειρισάμην, ἀόρ. παθ. μετεχειρίσθην, παρκμ. μετακεχειρίσμαι.

Παράγ. [Ἄμεταχειριστος] δυσμεταχειριστος, εὐμεταχειριστος,

Σημ. Τὸ ἐνεργ. καὶ τὸ μέσον ἔχουσι τὴν αὐτὴν σημασίαν. Τὸ β. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῶν λέξεων μετὰ χειρας (ἔχω) (ἰδὲ γραμματ. κερ. λδ', § 24).

Μηχανῶμαι (μηχανάομαι)=μηχανεύομαι, ἐπινοῶ, ἀποθ. μέσο., παρατ. ἐμηχανώμην, μέλ. μέσο. μηχανήσομαι, ἀόρ. μέσο. ἐμηχανησάμην, παρκμ. μεμηχάνημαι. Παθ. παρκμ. μεμηχάνημαι, ὑπερσ. ἐμεμηχανήμην.

Παράγ. Μηχάνημα, μηχανητικός, μηχανητέον.

Σημ. Τὸ β. παράγεται ἐκ τοῦ οὖς. μηχανή.

Μιαίνω=μολύνω (θ. μιαν-), παρατ. ἐμίαινον, μέλ. μιανῶ.

Παθ. μαιίνομαι, μέλ. παθ. μιανθήσομαι, άόρ. παθ. εμιάνθην, παρκμ. μεμιάσμαι.

Παράγ. Μίασμα, μᾶρός, άμίαντος.

Μιμνήσκω = ένθυμίζω (θ. μνη-, μιμνησκ (έκ τοῦ μιμνησκ-)), πάντοτε σύνθετον, παρατ. -εμίμνησκον, μέλ. -μνήσω, άόρ. έμνησα. Μέσ. μιμνήσκομαι = ένθυμοῦμαι, παρατ. έμιμνησκόμην, μέλ. μέσ. -μνήσομαι, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. μνησθήσομαι, άόρ. παθ. με μέσ. σημ. έμνήσθην, παρκμ. μέμνημαι, ύπερσ. έμεμνήμην, μέλ. τετ. μεμνήσομαι.

Παράγ. 'Ανάμνησις κλπ., μνήμα, μνήμων, άμνήμων, μνημονικός, άείμνηστος, έπιμνηστέον.

Σημ. 'Ο παρκμ. έχει πολλάκις σημασίαν ένεστώτος (μέμνημαι = ένθυμοῦμαι), έν δέ τῇ ύποτ. και εὐκτ. σχηματίζεται και μονολεκτικῶς' ύποτ. μεμνώμαι, μεμνήται, μεμνώμεθα, εὐκτ. μεμνήο, μεμνήτο, μεμνήσθε (πρβλ. τοὺς παρκμ. βέβλημαι (βάλλω) και κέκτμαι (κτώμαι)). Περί τοῦ άναδιπλασιασμοῦ ιδεε γραμματ. κεφ. ιθ', § 17.

Μιμοῦμαι (μιμέομαι), άποθ. μέσ. με σημ. ένεργ., παρατ. έμμούμην, μέλ. μέσ. μιμήσομαι, άόρ. μέσ. έμιμησάμην, παρκμ. μεμίμημαι. Παθ. μέλ. μιμηθήσομαι, άόρ. παθ. έμιμήθην, παρκμ. μεμίμημαι.

Παράγ. Μίμησις, μίμημα, μιμητής, μιμητικός, μιμητός, μιμητέος.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται εκ τοῦ όνόμ. μῖμος.

Μισθῶ (μισθῶ) = δίδω (τι) επί μισθῶ, παρατ. έμισθουν, μέλ. μισθώσω, άόρ. έμισθασα, παρκμ. μεμισθωκα. Μέσ. μισθοῦμαι = λαμβάνω (τι) επί μισθῶ, παρατ. έμισθούμην, μέλ. μέσ. μισθώσομαι, άόρ. μέσ. έμισθωσάμην, παρκμ. μεμισθωμαι, ύπερσ. έμεμισθώμην. Παθ. μισθοῦμαι = λαμβάνομαι επί μισθῶ, άόρ. παθ. έμισθώθην, παρκμ. μεμισθωμαι.

Παράγ. Μίσθωσις, μίσθωμα, μισθωτής, μισθώσιμος, μισθωτικός, μισθωτός, άμίσθωτος.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται εκ τοῦ οὐσ. μισθός

Μισῶ (μισέω), παρατ. ἐμίσουν, μέλ. μισήσω, ἀόρ. ἐμίσησα, παρκμ. μεμίσηκα. Παθ. μισοῦμαι, ἀόρ. παθ. ἐμισήθην, παρκμ. μεμίσημαι.

Παράγ. Μισητός, μισητέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. μῖσος.

Μνησικακῶ (μνησικακέω)—ἐνθυμοῦμαι τὸ κακόν, μέλ. μνησικακήσω, ἀόρ. ἐμνησικάκησα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῶν λέξεων μιμνήσκομαι — κακόν ἰδὲ γραμματ. κεφ.λδ', § 24). Τὸ ἐπίθ. μνησίκακος καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον οὖσ. μνησικακία εἶναι ἐν χρήσει παρά τοῖς μεταγενεστέροις.

Μοχθῶ (μοχθέω)—κοπιάζω, μέλ. μοχθήσω, ἀόρ. ἐμόχθησα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. μόχθος.

Μυῶ (μυέω) = εἰσάγω (τινὰ) εἰς τὰ μυστήρια, μέλ. μυήσω, ἀόρ. ἐμύησα. Παθ. μυοῦμαι, ἀόρ. παθ. ἐμυήθην, παρκμ. μεμύημαι.

Παράγ. [Μύησις], ἀμύητος.

Μύω—κλείω τὸ στόμα, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς, ἀόρ. ἐμῦσα, παρκμ. μέμῦκα.

Παράγ. Μύστης, μυστήριον, μύωψ.

Ν

Ναυαγῶ (ναυαγέω)—καρaboτoσaκίζoμaι, ἀόρ. ἐναυάγησα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. ναυαγός (ἐκ τοῦ οὖσ. ναῦς καὶ τοῦ ῥ. ἄγνυμι=συντρίβω), ἐκ τοῦ ὁποῖου παράγονται καὶ τὰ οὖσ. ναυαγία (θηλ.)=καρaboτoσάκισμα καὶ ναυάγιον=λείψανον πλοίου συντριφθέντος.

Ναυαρχῶ (ναυαρχέω)—εἶμαι ναύαρχος, παρατ. ἐναυάρχουν.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. ναύαρχος (ἐκ τοῦ οὖσ. ναῦς καὶ τοῦ ῥ. ἄρχω), ἐκ τοῦ ὁποῖου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. ναυαρχία.

Ναυπηγῶ (ναυπηγέω) = κατασκευάζω ναῦν. Μέσ. ναυπηγοῦμαι = διὰ τοῦ ναυπηγοῦ κατασκευάζω ναῦν, παρατ. ἔναυπηγοῦμην, μέλ. μέσ. ναυπηγήσομαι, ἄορ. μέσ. ἔναυπηγησάμην. Παθ. ἄορ. ἔναυπηγήθην, παρκμ. νεναιπήγημαι.

Παράγ. [Ναυπήγησις], ναυπήγησιμος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. ναυπηγός (ἐκ τοῦ οὖσ. ναῦς καὶ τοῦ ῥ. πήγνυμι), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγονται καὶ τὰ οὖσ. ναυπηγία καὶ ναυπήγιον ἢ ναυπηγεῖον.

Νέμω = μοιράζω, βόσχω (θ. νεμ-, νεμε-), παρατ. ἔνεμον, μέλ. νεμῶ, ἄορ. ἔνειμα, παρκμ. -νεμένηκα. Μέσ. καὶ παθ. νέμομαι, παρατ. ἐνεμόμην, μέλ. μέσ. νεμοῦμαι, ἄορ. μέσ. ἐνειμάμην, ἄορ. παθ. ἐνεμήθην, παρκμ. νενένημαι, ὑπερσ. -ἐνενεμήμην.

Παράγ. Νομή, νόμος, νομός, νέμησις, νέμεσις, [νομεύς, νομάς], ἀνέμητος, διανεμητέος.

Νεύω = κάμνω νεῦμα, παρατ. -ἔνευον, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. νεύσομαι, ἄορ. -ἔνευσα, παρκμ. -νένευκα.

Παράγ. Νεῦμα.

Νέω = πλέω (θ. νευ-, νε-), παρατ. -ἔνεον, μέλ. μέσ. νεύσομαι, ἄορ. -ἔνευσα, παρκμ. -νένευκα.

Παράγ. Νευστέον.

Σημ. Περὶ τῆς συναιρέσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 11.

Νίζω = νίπτω (θ. νιβ-), ἄορ. -ἔνιψα. Μέσ. -νίζομαι, ἄορ. μέσ. -ἐνιψάμην.

Παράγ. [Νίψις, νιπτήρ], δυσέκνιπτος.

Νικῶ (νικάω), παρατ. ἐνίκων, μέλ. νικήσω, ἄορ. ἐνίκησα, παρκμ. νενίκηκα, ὑπερσ. ἐνενικήκειν, μέλ. τετ. νενικηκῶς ἔσομαι. Παθ. νικῶμαι, ἄορ. παθ. ἐνικήθην, παρκμ. νενίκημαι.

Παράγ. [Νικητής], ἀνίκητος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. νίκη. Ὅτι τοῦ νικῶμαι συνηθέστερον ὡς παθ. τοῦ νικῶ λαμβάνεται τὸ ῥ. ἡττώμαι.

Νίφω = χιονίζω (θ. νιφ-), παρατ. -ἔνιφον. Παθ. νίφομαι.

Παράγ. [Νιφάς, νιφετός].

Νομίζω, παρατ. ἐνόμιζον, μέλ. νομιῶ, ἄορ. ἐνόμιῖσα, παρκμ. νενόμικα. Παθ. νομίζομαι, παρατ. ἐνομιζόμην, μέλ. παθ. νομίσθησμαι, ἄορ. παθ. ἐνομίσθην, παρκμ. νενόμιῖσμαι.

Παράγ. Νόμισις, νόμισμα, νομιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. νόμος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς ῥ. βαδίζω).

Νοσῶ (νοσέω), παρατ. ἐνόσουν, μέλ. νοσήσω, ἄορ. ἐνόσησα, παρκμ. νενόσηκα.

Παράγ. Νόσημα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. νόσος, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπίθ. νοσηρός.

Νουθετῶ (νουθετέω) = συμβουλεύω, παρατ. ἐνουθέτουν, μέλ. νουθετήσω, ἄορ. ἐνουθέτησα. Παθ. νουθετοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐνουθετήθην.

Παράγ. Νουθέτησις, νουθέτημα, ἀνουθέτητος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. νοῦς καὶ τοῦ ῥ. τίθημι (ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24).

Νοῶ (νοέω) = ἐννοῶ, σκέπτομαι (θ. νοε-), παρατ. ἐνόουν, μέλ. νοήσω, ἄορ. ἐνόησα, παρκμ. νενόηκα. Μέσ. καὶ παθ. νοοῦμαι, παρατ. ἐνοοῦμην, μέλ. μέσ. -νοήσομαι, ἄορ. μέσ. -ἐνοησάμην, ἄορ. παθ. ἐνοήθην, παρκμ. νενόημαι.

Παράγ. Νόησις, νόημα, [νοήμων], νοητός, ἀνόητος = ὁ μὴ νοῶν (ἐνεργ.) ἢ ὁ μὴ νοοῦμενος (παθητ.), κατανοητέον κλπ.

Ξ

Ξενίζω = φιλοξενῶ, παρατ. ἐξένιζον, ἄορ. ἐξένισα. Παθ. ξενίζομαι, ἄορ. παθ. ἐξενίσθην.

Παράγ. Ξένισις, ξενισμός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. ξένος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Ξενοῦμαι (ξενόομαι) = κάμνω τινὰ φίλον, ἀποθ. με σημ. ἐνεργ., ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. ἐξενώθην, παρκμ. ἐξένωμαι. Παθ. ξενοῦμαι = φιλοξενοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐξενώθην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. ξένος.

Ξέω = σκαλίζω (θ. ξεσ-), *ἀόρ.* ἔξεσα.

Παράγ. [Ἐέσις, ξέσμα], ξόανον = ξύλινον ἄγαλμα, ξεστός, [ἄξεστος].

Σημ. Περὶ τῆς συναϊρέσεως τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 11, περὶ δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἀορ. κεφ. κέ', § 2, β'.

Ξηραίνω (θ. ξηρᾶν-), *ἀόρ.* ἔξηρᾶνα. Παθ. ξηραίνομαι, *ἀόρ.* παθ- ἔξηράνθην.

Παράγ. [Ξήρασις, ξηρασία].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ξηρός.

Ξύω = ξύνω (θ. ξυ-), *ἀόρ.* ἔξῦσα, *ἀόρ.* μέσ. ἐξυσάμην, *ἀόρ.* παθ. -ἐξύσθην.

Παράγ. [Ἐύσις, ξύσμα, ξύστρα, ξυρὸν = ξυράφιον], ξύλον, ξυστός.

Ὀδύρομαι = θρηγῶ (θ. ὀδῦρ-), *ἀποθ. μέσ.*, *παρατ.* ὠδυρόμην, *μέλ. μέσ.* ὀδυροῦμαι, *ἀόρ. μέσ.* ὠδυράμην.

Παράγ. Ὀδυρομός.

Οἶδα = γνωρίζω (θ. ἰδ-, εἰδ-), *παρκμ.* β' *μέ* *σημ.* ἐνεστ., *ὑπερσ.* *μέ* *σημ.* *παρατ.* ἦδειν ἢ ἦδη, *μέλ. μέσ.* *μέ* *σημ.* ἐνεργ. εἴσομαι.

Παράγ. [Ἐἴδησις, εἰδήμων], ἱστορία, ἰστέον.

Οἰκτίρω = εὐσπλαγχνίζομαι (θ. οἰκτίρ-), *παρατ.* ὤκτιρον, *ἀόρ.* ὤκτιρα. Παθ. οἰκτίρομαι.

Παράγ. [Οἰκτιρομός, οἰκτίρωμων].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. οἶκτος.

Οἰκῶ (οἰκέω) = κατοικῶ, *παρατ.* ὤκουν, *μέλ. οἰκήσω*, *ἀόρ.* ὤκησα, *παρκμ.* -ὤκηκα, *ὑπερσ.* -ὤκήκειν. Παθ. οἰκοῦμαι, *παρατ.* ὤκούμην, *μέλ. μέσ.* *μέ* *σημ.* παθ. οἰκήσομαι, *ἀόρ.* παθ. ὤκήθην, *παρκμ.* -ὤκημαι, *ὑπερσ.* -ὤκήμην.

Παράγ. Οἰκησις, οἴκημα [οἰκήτωρ], ἀοίκητος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. οἶκος.

Οιμώζω = θρηγῶ (θ. οἰμογ.), μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. οἰμώξομαι, ἀόρ. ὤμωξα.

Παράγ. Οἰμογή.

Σημ. Τὸ β. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιφωνήματος οἶμοι.

Οινοχοῶ (οἰνοχοέω) = κερνῶ, μέλ. οἰνοχοήσω.

Σημ. Τὸ β. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὄνομ. οἰνοχόος, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. οἶνος καὶ τοῦ β. χέω.

Οἶομαι ἢ οἶμαι = νομίζω (θ. οἶ-, οἶε-), ἀποθ. παθ. με σημ. ἐνεργ. (οἶει, οἶεται κλπ.), παρατ. ὤομην ἢ ὤμην (ὤου, ὤετο κλπ.), μέλ. μέσ. οἶήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. φήθην.

Παράγ. Οἴησις = γνώμη, ἀλαζονεία, [οἴημα, οἴηματίας = ὄρων μεγάλην ἰδέαν περὶ ἑαυτοῦ].

Σημ. Περὶ τοῦ δ' ἐνικοῦ προσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κ', § 54, σημ.

Οἶχομαι = ἔχω ἀναχωρήσει (θ. οἶχ-, οἶχε-), ἀποθ., παρατ. ὤχομην, μέλ. μέσ. οἶχήσομαι.

Σημ. Ὁ ἐνεστ. ἔχει σημασ. παρκμ. (πρόβλ. τὸ β. ἦκω), ὁ δὲ ὑπερσ. ἔχει σημασίαν ἀορ. ἢ ὑπερσ.

Οἰωνίζομαι = ἐξ οἰωνῶν μαντεύω, ἀποθ. μέσ., παρατ. οἰωνίζομην, ἀόρ. μέσ. οἰωνισάμην.

Παράγ. [Οἰωνισμός], οἰωνιστήριον, οἰωνιστικός.

Σημ. Τὸ β. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. οἰωνός = πτηγόν (σαρκοφάγον).

Ὁκέλλω = πλησιάζω πλοῖον εἰς τὴν ξηράν (θ. ὀκελ-), παρατ. ὄκελλον, ἀόρ. ὄκειλα.

Ὁκνῶ (ὀκνέω) = βαρύνομαι, φοβοῦμαι, βραδύνω, παρατ. ὄκνουν, μέλ. ὀκνήσω, ἀόρ. ὄκνησα.

Παράγ. Ὁκνητέον.

Σημ. Τὸ β. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ὀκνος, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπίθ. ὀκνηρός.

Ὁλιγωρῶ (ὀλιγορέω) = ἀμελῶ, παρατ. ὀλιγώρουν, μέλ. ὀλιγορήσω, ἀόρ. ὀλιγώρησα. Παθ. ὀλιγοροῦμαι, ἀόρ. παθ. ὀλιγορήθην, παρκμ. ὀλιγώρημαι.

Παράγ. [Ὀλιγόρησις], ὀλιγορητέον.

Σημ. Τὸ ῥ εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὀλίγωρος, τὸ ὁποῖον εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὀλίγος καὶ τοῦ ποιητ. οὖσ. ὦρα=φροντίς.

Ὀλλυμι = ἀφανίζω (θ. ὀλ-, ὀλε-, ὀλλυ- (ἐκ τοῦ ὀλνυ-), πάντοτε σύνθετον καὶ ἰδίως μετὰ τῆς προθ. ἀπό, ἀπόλλυμι ἢ ἀπολλῶ, παρατ. ἀπόλλυν ἢ ἀπόλλυον, μέλ. ἀπολῶ, ἀόρ. ἀπόλλεσα, παρκμ. ἀπολώλεκα, ὑπερσ. ἀπωλωλέκειν, μέλ. τετ. ἀπολλεκῶς ἔσομαι. Παθ. ἀπόλλυμαι, παρατ. ἀπωλλύμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. ἀπολοῦμαι, ἀόρ. β' μέσ. με παθ. σημ. ἀπωλόμην, παρκμ. β' ἐνεργ. με παθ. σημ. ἀπόλωλα=εἶμαι χαμένος, ὑπερσ. β' ἐνεργ. με παθ. σημ. ἀπωλώλειν.

Παράγ. Ἀπώλεια, ὄλεθρος=καταστροφή, [ὄλετήρ], ἔξωλης, -ες=ὁ ἐντελῶς κατεστραμμένος, διεφθαρμένος, πανώλης=ὁ ἐντελῶς κατεστραμμένος, προώλης=ὁ κατεστραμμένος προηγουμένος.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19.

Ὀλολύζω = φωνάζω μεγαλοφώνως (θ. ὀλολυγ-), παρατ. -ὠλόλυζον, ἀόρ. ὠλόλυξα.

Παράγ. Ὀλολυγή.

Σημ. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ ἀλαλάζω.

Ὀλοφύρομαι=θρηγῶ (θ. ὀλοφῦρ-), ἀποθ., παρατ. ὀλοφῦρόμην, μέλ. μέσ. ὀλοφῦροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ὀλοφῦράμην, ἀόρ. παθ. ὦς μέσ. ὀλοφῦρθην.

Παράγ. Ὀλόφυρσις, ὀλοφυρμός.

Ὀμνυμι=ὀρκίζομαι (θ. ὀμ-, ὀμο-, ὀμνυ-), παρατ. ὄμνυν, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ὀμοῦμαι, ἀόρ. ὄμοσα, παρκμ. ὀμώμοκα, ὑπερσ. ὀμωμόκειν. Μέσ. -ὄμνυμαι, παρατ. ὀμνύμην, ἀόρ. μέσ. ὀμοσάμην. Παθ. : μέλ. παθ. ὀμοσθήσομαι, ἀόρ. παθ. ὀμόθην, παρκμ. ὀμώμοται (γ' πληθ. ὀμώμονται, μτχ. ὀμωμοσμένος).

Παράγ. Συνωμότης, ἀνώμοτος=ὁ μὴ ὀρκισθείς.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19. Τὸ θέμ. ὀμο- φυλάττει τὸν χαρακτῆρα ο βραχῶν εἰς

ἔλους τοὺς χρόνους καὶ λαμβάνει σ μόνον ἐν τῷ παθ. μέλ. καὶ τῇ
μτχ. τοῦ παρκμ. Ἐφηρημένον οὖς. τοῦ ῥ. εἶναι τὸ ὄρκος.

Ὅμοιῶ (ὄμοιῶ) = κάμνω (τι) ὅμοιον, παρατ. ὠμοίουν,
μέλ. -ὄμοιῶσω, ἄορ. ὠμοίωσα. Μέσ. καὶ παθ. ὀμοιοῦμαι, μέλ.
παθ. ὀμοιωθήσομαι, ἄορ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ὠμοιώθην,
παρκμ. ὠμοίωμαι.

Παράγ. Ὅμοιῶσις, ὀμοίωμα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὀμοιος.

Ὅμολογῶ (ὄμολογέω) = συμφωνῶ, παραδέχομαι, παρατ.
ὀμολόγουν, μέλ. ὀμολογήσω, ἄορ. ὀμολόγησα, παρκμ. ὀμολό-
γηκα, ὑπερσ. ὀμολογήκειν. Μέσ. καὶ παθ. ὀμολογοῦμαι, παρατ.
ὀμολογούμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. ὀμολογήσομαι, ἄορ. μέσ.
ὀμολογησάμην, ἄορ. παθ. ὀμολογήθην, παρκμ. ὀμολόγημαι.
ὑπερσ. ὀμολογήμην.

Παράγ. Ὅμολόγημα, ὀμολογητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὀμόλογος (ἐκ τοῦ
ὀμοῦ καὶ λέγω), ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖς. ὀμολογία.

Ὅμονοῶ (ὄμονοέω) = εἶμαι σύμφωνος, παρατ. ὠμονόουν,
μέλ. ὀμονοήσω, ἄορ. ὠμονόησα.

Παράγ. Ὅμονοητικός, ὀμονοητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. [ὀμόνους (-οος)],
ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖς. ὀμόνοια.

Ὀνειδιζῶ = χλευάζω, ὑβρίζω, παρατ. ὠνειδίζον, μέλ. ὀνει-
διῶ, ἄορ. ὠνειδίσα, παρκμ. ὠνειδिका. Παθ. ὀνειδίζομαι.

Παράγ. [Ὀνειδισμός], ἔπονειδιστος, ὀνειδιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖς. ὀνειδος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς
τὸ ῥ. βαδίζω),

Ὀνίνημι = ὠφελῶ (θ. ὄνα-, ὄνη-, ὄνινα, ὠφελε-), (μόνον
γ' ἐνικ. ὄνινησι, ἀπαρμφ. ὄνιναίη καὶ θηλ. μτχ. ὄνιναῖα),
παρατ. ὠφέλουν, μέλ. ὄνῆσω, ἄορ. ὄνησα. Μέσ. ὄνιναίη (μόνον

καθ' ὄριστ., εὐκτ. καὶ ἀπρμφ.), παρατ. ὠνινάμην, μέλ. μέσ. ὀνήσομαι, ἀόρ. 6' μέσ. ὠνήμην (εὐκτ. ὀναίμην, ὄναιο, ὄναιτο κλπ., ἀπρμφ. ὄνασθαι, ἄνευ ὑποτ., προστ. καὶ μτχ.), ἀόρ. παθ. ὠνήθην=ὠφελήθην.

Παράγ. ὄνησις, ἀνόνητος.

Σημ. Ὁ μέσ. ἀόρ. 6' τονίζεται ἐν τῇ εὐκτικῇ κατὰ τὰ εἰς -ω βαρύτερα ῥήματα.

Ὁξύνω=κάμνω (τι) ὀξὺ (θ. ὀξύν-), πάντοτε σύνθετον· π. χ. παροξύνω=ἐξερεθίζω, παρατ. παροξύνον, μέλ. παροξυνῶ, ἀόρ. παροξύνω. Μέσ. καὶ παθ. παροξύνομαι, παρατ. παρωξυνόμην, ἀόρ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. παρωξύνθη, παρκμ. παρωξύμμαι, ὑπερσ. παρωξύμμην.

Παράγ. Παροξυσμός, παροξυντικός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὀξύς.

Ὀπλίζω, παρατ. ὄπλιζον, ἀόρ. ὄπλισα. Μέσ. ὀπλίζομαι ἀόρ. μέσ. ὀπλισάμην, ἀόρ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ὀπλίσθη, παρκμ. ὀπλίσμαι, ὑπερσ. ὀπλίσμην.

Παράγ. ὄπλισις, ἐξοπλισία, ὄπλισμα, [ὄπλισμός], ὀπλιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ὄπλον (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Ὀργίζω=κάμνω τινὰ γὰ ὀργισθῆ, μέλ. -ὀργιῶ, ἀόρ. ὠργίσα. Μέσ. ὀργίζομαι, παρατ. ὠργίζομην, μέλ. μέσ. ὀργιοῦμαι, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. ὀργισθήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ὠργίσθη, παρκμ. ὠργίσμαι.

Παράγ. Ὀργιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ὀργή (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Ὀρέγω=ἐκτείνω, ἀπλώνω τὰς χεῖρας (θ. ὀρεγ-), ἀόρ. ὄρεξα. Μέσ. ὀρέγομαι=ἐπιθυμῶ, παρατ. ὠρεγόμην, μέλ. μέσ. -ὀρέξομαι, ἀόρ. μέσ. ὠρεξάμην, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ὠρέχθη.

Παράγ. Ὀργυιὰ = τὸ μῆκος τῶν ἐκτεταμένων ἐκατέρωθεν ὀριζοντίως βραχιόνων, [ὄρεξις, ὀρεκτικός].

Ὀρμίζω=φέρω τὸ πλοῖον εἰς λιμένα, παρατ. -ὠρμιζον,

ἀόρ. ὄρμισσα. Μέσ. ὀρμίζομαι = εἰσέρχομαι εἰς λιμένα καὶ ἀγκυροβολῶ, παρατ. ὄρμιζόμενην, μέλ. μέσ. ὀρμιούμαι, ἀόρ. μέσ. ὄρμισάμην, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ὄρμισθην. Παθ. ὀρμίζομαι.

Παράγ. Προσόρμισις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ὄρμος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Ὀρμῶ (ὄρμάω) = θέτω εἰς κίνησιν, παρακινῶ (μετέτ.), τίθεμαι εἰς κίνησιν (ἀμτέτ.), παρατ. ὄρμων, μέλ. ὀρμήσω, ἀόρ. ὄρμησα, παρκμ. ὄρμηκα. Μέσ. ὀρμῶμαι = φέρομαι ὀρμητικῶς, παρατ. ὄρμώμην, μέλ. μέσ. ὀρμήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ὀρμήθην, παρκμ. ὄρμημαι, ὑπερσ. ὄρμήμην.

Παράγ. Παρόρμησις, ὀρμητήριον, ὀρμητικός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ὄρμη.

Ὀρμῶ (ὄρμέω) = εἶμαι ἀραγμένος, παρατ. ὄρμουν. Παθ. ἐφορμούμαι = πολιορκούμαι, ἀποκλείομαι.

Παράγ. Ἐφόρμησις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ὄρμος.

Ὀρύττω = σκάπτω (θ. ὀρύχ-, ὀρυγ-), παρατ. ὄρυττον, μέλ. -ὀρύξω, ἀόρ. ὄρυξα. Παθ. ὀρύττομαι, παρατ. -ὀρυττόμην, μέλ. παθ. -ὀρυχθήσομαι, ἀόρ. παθ. -ὀρύχθην, παρκμ. ὀρώρυγμαί, ὑπερσ. ὀρωρούγμην.

Παράγ. Ὀρυγμα, διῶρυξ, γεν. -υχος, τοιχωρύχος, ὀρυκτός.

Σημ. Περὶ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κερ. α', § 19.

Ὀρχοῦμαι (ὀρχέομαι) = χορεύω, ἀποθ. μέσ., παρατ. ὀρχοῦμην, μέλ. μέσ. ὀρχήσομαι, ἀόρ. μέσ. ὀρχησάμην.

Παράγ. Ὀρχησις = χορός, ὀρχηστής = χορευτής (θηλ. ὀρχηστρίς), ὀρχηστικός, [ὀρχήστρα].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. ὄρχος = στοῖχος, σειρά (ἰδίως κλημάτων).

Ὀρῶ (ὀράω) = βλέπω (θ. ὄρα-, ὀπ-, ἰδ-), παρατ. ἐώρων, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ὄψομαι, ἀόρ. εἶδον, παρκμ. ἐόρακα,

ἢ ἐώρακα καὶ ὄπωπα, ὑπερσ. ἐωράκειν. Μέσ. καὶ παθ. ὄρωμαι, παρατ. ἐωρώμην, ἀόρ. β' μέσ. -εἰδόμεν, μέλ. παθ. ὀφθῆσομαι, ἀόρ. παθ. ὄφθην, παρχμ. ἐώραμαι καὶ ὄμμαι (ὄψαι, ὄπται κλπ.).

Παράγ. [ὄρασις], ὄραμα. ὄρατός, ἀόρατος, [ὄπή], ὄψις, ὄμμα, ὀφθαλμός, [ἐπόπτης], ὑποπτος, ἀνυποπτος, εὐσύνοπτος, περιοπτέον.

Σημ. Ὁ παρατ. ἐώρων προέκυψεν ἐκ τοῦ ἡφόρων (τὰ ἀπὸ F ἀρχόμενα ρ. θέματα λαμβάνουν ἐνίοτε συλλαβικὴν αὔξησιν ἢ) κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τῶν δύο ἐπαλλήλων φωνηέντων, δασύνεται δὲ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἐνεστώτος. Ὁ ἀόρ. β' εἰς τὴν ὀριστ. λαμβάνει συλλαβικὴν αὔξησιν ἐ, ἥτις μετὰ τοῦ ι τοῦ θέματος συναιρεῖται εἰς ει (ἐΐδον, εἶδον). Ὁ παρχμ. ἐώρακα ἔχει κανονικὸν ἀναδιπλασιασμὸν (FeFώρακα). Ὁ τύπος ἐώρακα ἔγινε κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρατατικοῦ. Ὁ παρχμ. ὄπωπα λαμβάνει ἄττικὸν ἀναδιπλασιασμὸν. Περὶ τῆς γραφῆς τοῦ β' ἐνικ. προσ. τοῦ μέσ. μέλ. εἰς τὴν ὀριστ. ὄψει ἰδὲ γραμματ. κεφ. κ', § 51, σημ. Περὶ τοῦ τονισμοῦ τοῦ β' ἐνικ. προσ. τῆς προστακτ. τοῦ ἐνέργ. ἀορ. β' ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 3. Τὸ παράγ. οὐσ. ὀφθαλμὸς προσλαμβάνει τὴν συλλαβὴν θαλ-.

Ὁφείλω = χρεωστῶ (θ. ὀφελ-, ὀφειλε-), παρατ. ὄφειλον, μέλ. ὀφειλήσω, ἀόρ. ὄφειλησα, ἀόρ. β' ὄφελον, ὑπερσ. ὄφειλήκειν. Παθ. ὀφείλομαι, παρατ. ὄφειλόμην, ἀόρ. παθ. (μτχ.) ὀφειληθεῖσα.

Παράγ. Ὁφείλημα = χρέος, [ὀφειλῆ = χρέος, ὀφειλέτης]

Ὁφλισκάνω = καταδικάζομαι (εἰς πρόστιμον), (θ. ὀφλ-, ὀφλε-, ὀφλισκαν), παρατ. ὄφλισκανον, μέλ. ὀφλήσω, ἀόρ. β' ὄφλον (ὑπ. ὄφλω, εὐκτ. ὄφλοιμι, προστ. ἐλλείπει, ἀπρμφ. ὀφλεῖν, μτχ. ὀφλών), παρχμ. ὄφληκα, ὑπερσ. ὄφλήκειν.

Παράγ. Ὁφλημα = πρόστιμον.

Ὁχῶ (ὀχέω) = φέρω (τινὰ) ἐπὶ ὀχήματος, κρατῶ. Μέσ. ὀχοῦμαι = φέρομαι ἐπὶ ὀχήματος, παρατ. ὀχοῦμην.

Παράγ. Ὁχησις, ὄχημα, ὀχετός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ποιητ. οὐσ. ὄχος (ἐκ τοῦ ἔχω)
= ὄχημα.

Π

Παιανίζω = φάλλω παιᾶνα, παρατ. ἐπαιάνιζον, ἀόρ. ἐπαιάνισσα.

Παράγ. [Παιανισμός, παιανιστής].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. παιάν, -ᾶνος = ἄσμα ἐμβατήριον (πρὸς τιμὴν τοῦ Ἄρεως) ἢ ἐπινίκιον (πρὸς τιμὴν τοῦ Ἄπολλωνος). Ἄντι τοῦ παιᾶν ἐλέγετο καὶ παιών, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται τὸ ῥ. [παιωνίζω], παρατ. ἐπαιώνιζον, ἀόρ. ἐπαιώνισσα, παθ. ὑπερσ. ἐπεπαιώνιστο καὶ ῥηματ. οὐσ. παιωνισμός.

Παιδεύω = διδάσκω, ἀνατρέφω, παρατ. ἐπαιδεύον, μέλ. παιδεύσω, ἀόρ. ἐπαιδεύσα, παρκμ. πεπαιδευκα. Μέσ. καὶ παθ. παιδεύομαι, παρατ. παθ-ἐπαιδευόμεν, μέλ. μέσ. μὲ παθ. σημ. παιδεύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπαιδευσάμην, μέλ. παθ. παιδευθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐπαιδευθήν, παρκμ. μέσ. καὶ παθ. πεπαιδευμαι, ὑπερσ. παθ. ἐπεπαιδευμένη.

Παράγ. Παίδευμα, παίδευσις, παιδεία, παιδευτής, παιδευτός, ἀπαιδευτος, παιδευτέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. παῖς.

Παίζω (θ. παιδ-, παιγ-), παρατ. ἔπαιζον, μέλ. δωρικὸς μὲ σημ. ἐνεργ. παιζοῦμαι, ἀόρ. ἔπαισα. Παθ. παρκμ. προστκ. πεπαῖσθω, ἀπρμφ. πεπαῖσθαι, μτχ. -πεπαισμένος.

Παράγ. Παιδιά, παίγνιον, συμπαίστης, συμπαίστωρ.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. παῖς. Περί τοῦ δωρικ. μέλ. ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. πλέω.

Παίω = κτυπῶ (θ. παι-), παρατ. ἔπαιον, μέλ. παίσω, ἀόρ. ἔπαισα, παρκμ. -πέπαικα. Παθ. παίομαι, παρατ. ἐπαιόμεν, ἀόρ. μέσ. ἐπαισάμην.

Παράγ. Ἄνάπαιστος.

Σημ. Συνώνυμα τοῦ ῥ. παίω εἶναι τὰ : [πατάσσω], πλήττω, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πληγὰς ἐμβάλλω καὶ πληγὰς ἐντείνω.

Τούτων παθ. εἶναι τὰ : παίομαι, πλήττομαι, τύπτομαι καὶ πληγὰς λαμβάνω. Λέγονται δὲ τὰ ῥ. ταῦτα ἐπὶ τῶν κτυπώντων ἐκ τοῦ πλησίον· π. χ. παίω τινὰ τῇ ῥάβδῳ, ἐπὶ δὲ τῶν μακρόθεν κτυπώντων λέγεται τὸ ῥ. βάλλω· π. χ. βάλλω τινὰ λίθοις.

Παλαίω, παρατ. ἐπάλαιον, ἄορ. ἐπάλαισα.

Παράγ. Πάλαισμα, παλαιστής, παλαιστρα, δυσπάλαιστος,

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πάλη.

Πάλλω = σείω, κινῶ (θ- παλ-). Παθ. πάλλομαι.

Παράγ. [Παλμός].

Παραινῶ (παραινέω) = συμβουλεύω, παρατ. παρήνουν, μέλ. παραινέσω, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. παραινέσομαι, ἄορ. παρήνεσα, παρκμ. παρήνεκα. Παθ. παραινοῦμαι, ἄορ. παθ. παρηνέθην, παρκμ. παρήνημι.

Παράγ. Παραίνεσις.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. παρὰ καὶ τοῦ ῥ. αἰνῶ = λέγω, τὸ ὅποιον παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. αἶνος = διήγημα. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. ἐπαινῶ.

Παραιτοῦμαι (παραιτέομαι) = παρακαλῶ, ζητῶ, ἀποθ. μέσ., παρατ. παρητούμην, μέλ. μέσ. παραιτήσομαι, ἄορ. μέσ. παρητησάμην.

Παράγ. Παραίτησις, παραιτητός, ἀπαραίτητος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. παρὰ καὶ τοῦ ῥ. αἰτοῦμαι.

Παραμυθοῦμαι (παραμυθέομαι) = παρηγορῶ, ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. παρεμυθούμην, μέλ. μέσ. παραμυθήσομαι, ἄορ. μέσ. παρεμυθησάμην.

Παράγ. Δυσπαραμύθητος, εὐπαραμύθητος, παραμυθητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. παρὰ καὶ τοῦ ποιητ. ῥ. μυθοῦμαι (-έομαι) = λέγω, εἰς ὧν καὶ παραμυθία, παραμύθιον = παρηγορία.

Παρανομῶ (παρανομέω) = κάμνω τι παράνομον, παρατ.

παρενόμουν, *ἀόρ.* παρενόμησα, *παρκμ.* παρανενόμηκα, *ὑπερσ.* παρενενομήκειν. *Παθ.* παρανομοῦμαι, *ἀόρ.* παθ. παρενομήθην, *παρκμ.* παρανενόμημαι.

Παράγ. Παρανενόμημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. παράνομος, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. παρανομία.

Παρασκευάζω = ἐτοιμάζω, *παρατ.* παρεσκευάζον, *μέλ.* παρσκευάσω, *ἀόρ.* παρεσκευάσα, *παρκμ.* παρεσκευάκα, *ὑπερσ.* παρεσκευάκειν. *Μέσ.* καὶ *παθ.* παρασκευάζομαι, *παρατ.* μέσ. καὶ *παθ.* παρεσκευαζόμην, *μέλ.* μέσ. παρασκευάσομαι, *ἀόρ.* μέσ. παρεσκευασάμην, *μέλ.* *παθ.* παρασκευασθήσομαι, *ἀόρ.* *παθ.* καὶ *μέσ.* παρεσκευασθην, *παρκμ.* μέσ. καὶ *παθ.* παρεσκευάσμαι, *ὑπερσ.* μέσ. καὶ *παθ.* παρεσκευάσμην, *μέλ.* τετελσμ. παρεσκευασμένος ἔσομαι.

Παράγ. Παρασκευάσμα, παρασκευαστής, παρασκευαστός, παρασκευαστέον, παρασκευαστικός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. παρασκευή.

Παροινῶ (παροινέω) = ἀτακτῶ ἕνεκα μέθης, *ὑδρίζω*, *παρατ.* ἐπαρῶνουν, *ἀόρ.* ἐπαρῶνησα, *παρκμ.* πεπαρῶνηκα. *Παθ.* παροινούμαι = ὑδρίζομαι, *ἀόρ.* *παθ.* ἐπαρῶνήθην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. πάρινος = μέθυσος. Τὸ ῥ. ἀυξάνεται συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προθέσεως καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν.

Παρρησιάζομαι = ὁμιλῶ μὲ θάρρος, *ἀποθ.* μέσ., *παρατ.* ἐπαρρησιαζόμην, *μέλ.* μέσ. παρρησιάσομαι, *ἀόρ.* μέσ. ἐπαρρησιασάμην, *παρκμ.* πεπαρρησιάσμαι. *Παθ.* *παρκμ.* τὰ πεπαρρησιασμένα = τὰ εὐθαρσῶς εἰρημένα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. παρρησία (*πᾶν*, ὀῆσις). Ἴδὲ τὴν *σημ.* εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω.

Πάσχω (*θ.* *παθ.*- *πασχ.*- (ἐκ τοῦ *παθσκ.*-), *πενθ.*-). *παρατ.* ἔπασχον, *μέλ.* μέσ. πείσομαι, *ἀόρ.* ῥ' ἔπαθον, *παρκμ.* ῥ' πέπονθα, *ὑπερσ.* ῥ' ἐπεπόνθην, *μέλ.* *τετ.* πεπονθῶς ἔσομαι.

Παράγ. Πάθος, πένθος.

Σημ. Τὸ εὖ πάσχω=εὐεργετοῦμαι ἔχει ἐνεργ. τὸ εὖ ποιῶ=εὐεργετῶ, τὸ δὲ κακῶς πάσχω=βλάπτομαι ἔχει ἐνεργ. τὸ κακῶς ποιῶ=βλάπτω.

[Πατάσσω] = κτυπῶ (θ. παταγ-), ἀόρ. ἐπάτᾳξα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πάταγος=κρότος. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. παίω.

Παύω = κάμνω τινὰ νὰ παύσῃ (θ. παυ-), παρατ. ἔπανον, μέλ. παύσω, ἀόρ. ἔπανσα, παρκμ. πέπανκα. Μέσ. καὶ παθ. παύομαι, παρατ. ἐπανόμην, μέλ. μέσ. καὶ μὲ παθ. σημ. παύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπανσάμην, μέλ. παθ. παυσθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐπανύσθην, παρκμ. πέπανμαι, ὑπερσ. ἐπεπαύμην.

Παράγ. Παῦσις, ἀνάπαυσις, παῦλα, ἀνάπαυλα, ἀναπαυτήριος, ἄπανστος, πανστέον.

Σημ. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ μέλ. καὶ ἀόρ. παθ. ἴδὲ γραμματ. κεφ. κε', § 5.

Πείθω (θ. πῖθ-, πειθ-), παρατ. ἔπειθον, μέλ. πείσω, ἀόρ. ἔπεισα, παρκμ. πέπεικα, παρκμ. ῥ' μὲ μέσ. σημ. πέποιθα=ἔχω πεποίθησιν, ὑπερσ. ἐπεπείκειν, ὑπερσ. ῥ' ἐπεποίθειν. Μέσ. καὶ παθ. πείθομαι, παρατ. ἐπειθόμην, μέλ. μέσ. πείσομαι, ἀόρ. ῥ' μέσ. ἐπιθόμην, μέλ. παθ. πεισθήσομαι, ἀόρ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐπείσθην, παρκμ. πέπεισμαι, ὑπερσ. ἐπεπείσμην, μέλ. τετ. πεπεισμένος ἔσομαι.

Παράγ. Πίστις, πειθῶ, πιθανός, πιστός, εὐπειστος, πειστέον.

Πεινῶ (πεινήω), παρατ. ἐπείνων, μέλ. πεινήσω, ἀόρ. ἐπείνησα, παρκμ. πεπείνηκα.

Παράγ. [Πειναλῆος].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πείνα. Περὶ τῆς συναϊρέσεως αὐτοῦ ἴδὲ γραμματ. κεφ. κβ', § 9.

Πειρῶ (πειράω) = λαμβάνω πείραν, πειράζω, παρατ. ἐπείρων, μέλ. πειράσω, ἀόρ. ἐπείρωσα. Μέσ. πειρῶμαι=δοκιμάζω,

παρ. ἐπειρώμην, μέλ. μέσ. πειράσομαι, ἄορ. μέσ. ἐπειρασάμην, ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. ἐπειράθην, παρκμ. πεπειρώμαι. Παθ. τειρώμαι=πειράζομαι, ἄορ. παθ. ἐπειράθην.

Παράγ. Πείρασις, ἀπείρατος, ἀποπειρατέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πείρα. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κερ. κέ', § 1.

Πέμπω (θ. πεμπ-), παρ. ἐπεμπον, μέλ. πέμψω, ἄορ. ἐπεμψα, παρκμ. πέπομφα, ὑπερσ. ἐπεπόμφειν. Μέσ. καὶ παθ. πέμπομαι, παρ. ἐπεμπόμην, μέλ. μέσ. -πέμψομαι, ἄορ. μέσ. -ἐπεμψάμην, μέλ. παθ. -πεμφθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐπέμφθην, παρκμ. πέπεμμαι, ὑπερσ. ἐπεπέμμην.

Παράγ. Πέμψις, πομπή, πεμπτός, πεμπτέον.

Σημ. Τὸ σύνθ. μεταπέμπομαι=στέλλω καὶ προσκαλῶ.

Πενθῶ (πενθέω) = ἔχω πένθος, παρ. ἐπένθουν, μέλ. -πενθήσω, ἄορ. ἐπένθησα, παρκμ. -πεπένθηκα. Παθ. πενθοῦμαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πένθος.

Πένομαι = εἶμαι πτωχός (θ. πεν-), ἀποθ., παρ. ἐπενόμην.

Παράγ. Πένης, πόνος, πείνα.

[**Πέπρωται**], πεπρωμένον ἐστί, μετοχ. πεπρωμένη, τὸ πεπρωμένον, παρκμ. ἀχρήστου ῥήματος. [ὑπερσ. ἐπέπρωτο, ἄορ. β' ἔπρωον].

Περαίνω = φέρω τι εἰς πέρας (θ. περᾶν-), παρ. ἐπέραινον, μέλ. περανῶ, ἄορ. ἐπέρᾶνα. Παθ. περαίνομαι, παρ. ἐπεραινόμην, μέλ. μέσ. περανοῦμαι, ἄορ. μέσ. -ἐπερανάμην, ἄορ. παθ. ἐπεράνθην, παρκμ. πεπεράσμαι.

Παράγ. [Συμπέρασμα], ἀπέραντος, διαπεραντέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πέρας.

Περῶ (περάω)=περνῶ, μέλ. περάσω, ἄορ. ἐπεράσα, παρκμ. πεπεράκα.

Παράγ. [Πέραμα].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιρ. πέρα.

Πετάννυμι ἢ πεταννύω = ἀνοίγω, ἀπλώνω (πετασ-, πεταννυ-, πτα-), πάντοτε σύνθετον, παρατ. -ἐπετάννυν, ἀόρ. ἐπέ-τᾶσα. Παθ. -πετάννυμαι, παρατ. -ἐπεταννύμην, παρκμ. -πέπτῶμαι.

Πέτομαι = πετώ (θ. πετ-, πτε-, πτη-, πτ-), ἀποθ. μέσ., μέλ. μέσ. -πτήσομαι, ἀόρ. 6' μέσ. -ἐπτόμην.

Παράγ. [Πτήσις], πτηνός = δ δυνάμενος νὰ πετᾷ, ἀπτήν = δ μὴ ἔχων πτέρυγας, πτερόν, πτέρυξ.

Σημ. Τὰ σύνθετα εἰς -πετης, τῶν ὁποίων 6' συνθετικόν εἶναι τὸ θέμ. πετ- τοῦ β. πέτομαι παροξίζονται καὶ εἶναι πρωτόλυτα· ὑψιπέτης = δ ἐν τῷ ὕψει πετόμενος, οὐρανοπέτης,

Πήγνυμι ἢ πηγνύω = ἐμπήγω, πήζω (θ. παγ-, πηγ-, πηγνυ-), ἀόρ. ἔπηξα, παρκμ. 6' μέ μέσ. σημ. πέπηγα = ἔχω ἐμπηχθῆ, εἶμαι (πε)πηγμένος, ὑπερσ. 6' ἐπεπήγειν. Μέσ. καὶ παθ. πήγνυμαι, παρατ. ἐπηγνύμην, ἀόρ. μέσ. ἐπηξάμην, μέλ. 6' παθ. παγήσομαι, ἀόρ. 6' παθ. ἐπάγην.

Παράγ. Πήξις, πηκτός, πάγος, πάχος, πάχη [πάσσαλος].

Πηδῶ (πηδάω) (θ. πηδα-), παρατ. -ἐπήδων, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. -πηδήσομαι, ἀόρ. ἐπήδησα, παρκμ. -πεπήδηκα, ὑπερσ. ἐπεπηδήκειν.

Παράγ. Πήδησις, [πήδημα].

Πιέζω (θ. πιεδ-), παρατ. ἐπίεζον, ἀόρ. ἐπίεσα. Παθ. πιέζομαι, παρατ. ἐπιεζόμην, ἀόρ. παθ. ἐπιέσθην.

Παράγ. [Πίσις, πιεστήριον].

Πίμπλημι = γεμίζω (θ. πλα-, πλη-, πιμπλη-, πληθ-), παρατ. ἐπίμπλην, μέλ. -πλήσω, ἀόρ. -ἔπλησα, παρκμ. -πέπληκα. Μέσ. καὶ παθ. πίμπλαμαι, παρατ. ἐπιμπλάμην, ἀόρ. μέσ. -ἐπλησάμην, μέλ. παθ. πλησθήσομαι, ἀόρ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐπλήσθην, παρκμ. πέπλησμαι.

Παράγ. Πλήθος, πληθύς, πλησμονή, πλήρης, ἄπληστος, ἐμπληστέος.

Σημ. Τὸ β. μετὰ τὸν ἐνεστωτικὸν ἀναδιπλασιασμὸν λαμβάνει μ.

Πίμπρημι = καίω (θ. πρᾶ-, πρη-, πρηθ-, πιμπρη-), συνή-

θως σύνθετον, ἐμπύμπρημι, παρατ. ἐνεπίμπρην, μέλ. ἐμπρήσω, ἄορ ἐνέπρησα. Παθ. ἐμπύμπραμαι, ἄορ. παθ. ἐνεπρήσθην.

Παράγ. [Ἐμπρησιμός, ἐμπρησότης].

Σημ. Γδ ῥ. μετὰ τὸν ἐνεστ. ἀναδιπλασιασμὸν λαμβάνει μ.

Πίνω (θ. πῖ -, πῖ -, πῖν -, πο -, πω -), παρατ. ἐπῖνον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. πίομαι, ἄορ. ῥ' ἔπιον (προστ. πῖθι, πιέτω), παρκμ. πέπωκα. Παθ. [πίνομαι], παρατ. ἐπινόμην, ἄορ. παθ. ἐπόθην, παρκμ. πέποται.

Παράγ. Πόσις, πότος, συμπότης, ποτήριον, ποτόν, ἄποτος, ποτέος, πῶμα=ποτόν, ἔκπωμα=ποτήριον, οἰνοπότης, ὕδροπότης.

Σημ. Ὁ μέλ. πίομαι ἐσχηματίσθη ἄνευ τοῦ χρονικοῦ χαρακτηριστοῦ σ (ὡς καὶ οἱ μέλ. χέω, χέομαι (τοῦ ῥ. χέω) καὶ ἔδομαι (τοῦ ῥ. ἐσθίω).

Πιπράσκω=πωλῶ (θ. πρα -, πιπρασκ -), παρκμ. πέπρωκα, ὑπερσ. ἐπεπράσκην. Παθ. πιπράσκομαι, ἄορ. παθ. ἐπρωθην, παρκμ. πέπρωμαι, ὑπερσ. ἐπεπράμην, μέλ. τετ. με σημ. παθ. πεπράσομαι.

Παράγ. Πρωῖσις, πρατήρ, [πρατήριον], ἄπρατος, πρατέος.

Σημ. Οἱ ἐλλείποντες χρόνοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν ῥ. πωλῶ καὶ ἀποδίδομαι.

Πίπτω (θ. πετ-, πτ-, πιπτ-, πτω-), παρατ. ἐπίπτον, μελ. δωρ. πεσοῦμαι, ἄορ. ῥ' ἔπεσον, παρκμ. πέπτωκα, ὑπερσ. ἐπεπτώκειν.

Παράγ. Πτωῖσις, πτωῖμα, [πτωτικός], ἀμετάπτωτος.

Σημ. Περί τοῦ δωρ. μέλ. ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. πλέω. Ὁ ἄορ. ῥ' ἔπεσον ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ θέμ. πετ- με τὸν χρόν. χαρακτηῖρα τοῦ ἄορ. α' σ. Περί τοῦ παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κερ. ιθ', § 17. Ὁ ἐνεστ. καὶ παρατ. ἔχουσι τὸ δίχρονον τῆς παραληγουσῆς μακρὸν (ὡς καὶ τὰ ῥ. κύπτω καὶ ὄπτω) Τὸ ῥ. πίπτω λαμβάνεται ὡς παθ. τοῦ βάλλω. Τὰ σύνθετα εἰς -πετης, τῶν ὁποίων τὸ ῥ' συνθετικὸν εἶναι τὸ θέμ. πετ- τοῦ ῥ. πίπτω εἶναι δὲξύτερα τριτόκλιτα γονυπετης=δ πεσῶν εἰς τὰ γόνατα, οὐρανοπετης=δ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσῶν.

Πλανῶ (πλανᾶω), παρατ. ἐπλάνων, παρκμ. πεπλάνηκα.

Μέσ. και παθ. πλανῶμαι, παρατ. ἐπλανώμην, μέλ. μέσ. πλανήσομαι, άόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐπλανήθην, παρκμ. πεπλάνημαι.

Παράγ. Πλάνησις, πλάνης, άπλανής, πλανητός, πλανητέον.

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πλάνη, ἐκ τοῦ ὁποίου και τὸ ὄνομα [πλανήτης].

Πλάττω (θ. πλάθ-), παρατ. ἔπλαττον, άόρ. ἔπλασα. Μέσ. και παθ. πλάττομαι, παρατ. ἐπλαιτόμην, άόρ. μέσ. ἐπλασάμην, άόρ. παθ. ἐπλάσθην, παρκμ. πέπλῶσμαι.

Παράγ. Πλάσμα, πλάστης, πλαστικός, πλαστός, εὐπλαστος, ἀδιάπλαστος, κοροπλάθος.

Πλέκω (θ. πλεκ-, πλακ-), άόρ. ἔπλεξα. Μέσ. και παθ. πλέκομαι, παρατ. -ἐπλεκόμην, άόρ. παθ. ἐπλέχθην, άόρ. 6' παθ. και με μέσ. σημ. -ἐπλάκην, παρκμ. πέπλεγμαι.

Παράγ. Πλέγμα, πλοκή, πλόκανον = πλέγμα, πλεκτός, [πλεκτάνη, πλόκαμος].

Πλέω (θ. πλευ-), παρατ. ἔπλεον, μέλ. μέσ. πλεύσομαι και δωρ. πλευσοῦμαι, άόρ. ἔπλευσα, παρκμ. πέπλευκα, ὑπερσ. -ἐπεπλεύκειν. Παθ. παρκμ. μτχ. πεπλευσμένος.

Παράγ. Πλοῦς (ός, πλοῖον, πλωτήρ, [πλωτός], ἄπλευστος, πλευστέον.

Σημ. Περί τῆς συναιρέσεως τοῦ ρ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 11. Δωρ. μέλλοντα σχηματίζουσι τὰ ρ. παίζω, πίπτω, πλέω και φεύγω.

— **Πλήττω** = κτυπῶ (θ. πλαγ-, πληγ-), παρατ. -ἔπληττον, παρκμ. 6' πέπληγα. Μέσ. και παθ. -πλήττομαι, παρατ. -ἔπληττόμην, μέλ. παθ. πληγήσομαι (άλλ' ἐν συνθ. ἐκπλαγήσομαι με μέσ. σημ.), άόρ. παθ. ἐπλήγην (άλλ' ἐν συνθ. ἔξεπλάγην με μέσ. σημ.), παρκμ. πέπληγμα, ὑπερσ. -ἐπεπλήγμην, μέλ. τετ. πεπλήξομαι.

Παράγ. Ἐκπληξις, πληγή, ἐκπληκτικός, ἀπόπληκτος κλπ., καταπληκτέον, παραπλήξ = παράφρων, [πλήξις, πλήγμα, πλήκτρον].

Σημ. Ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ρ. παίω.

Πλουτίζω = κάμνω τινὰ πλούσιον, μέλ. πλουτιῶ, ἀόρ. ἐπλού-
τισα, παρκμ. πεπλούτικα. Μέσ. και παθ. πλουτιζομαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πλοῦτος.

Πλουτῶ [(πλουτέω) = εἶμαι πλούσιος, παρατ. ἐπλούτουν,
μέλ. πλουτήσω, ἀόρ. ἐπλούτησα, παρκμ. πεπλούτηκα, ὑπερσ.
ἐπεπλουτήκειν.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πλοῦτος, ἐκ τοῦ ὁποίου
καὶ τὸ ἐπιθ. πλούσιος.

Πλύνω (θ. [πλύ-, πλύν-), [μέλ. πλυῶ, ἀόρ. -ἐπλῦνα. Παθ.
παρκμ. πέπλῦμαι.

Παράγ. Πλυντικός, ἀνέκπλυτος.

Πνέω = φυσῶ (θ. πνευ-, πνε-), παρατ. ἔπνεον, ἀόρ. ἔπνευσα,
παρκμ. -πέπνευκα. Παθ. διαπνέομαι.

Παράγ. Πνοή, πνεῦμα, πνεύμων.

Σημ. Περί τῆς συναίρέσεως τοῦ ῥ. ἴδὲ γραμματ. κερ. κδ', § 11.

Πνίγω (θ. πνιγ-), ἀόρ. ἔπνιξα. Μέσ. και παθ. -πνίγομαι,
παρατ. ἐπνιγόμην, ἀόρ. ἐπνίγην.

Παράγ. Πνιγμός, πνίγος (οὐδ.) = πνιγηρὸς καύσων.

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει τὸ θεμ. φων. ι μακρὸν εἰς ὄλους τοὺς χρό-
νους πλὴν τοῦ ἀορ. δ' παθ.

Ποθῶ (ποθέω) (θ. ποθεσ-, ποθε-), παρατ. ἐπόθουν, μέλ.
ποθήσω, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. ποθήσομαι ἢ ποθέσομαι,
ἀόρ. ἐπόθησα ἢ ἐπόθεσα. Παθ. ποθοῦμαι.

Παράγ. [Ποθητός, περιπόθητος].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πόθος].

Ποικίλλω = κάμνω (τι) ποικίλον (θ. ποικίλ-), ἀόρ. ἐποί-
κίλα. Παθ. ποικίλλομαι, παρκμ. πεποίκίλμαι.

Παράγ. Ποίκιλοις, ποίκιλμα, ποικιλτής, ποικιλτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ποικίλος.

Ποιῶ (ποιέω) = ἐργάζομαι, κάμνω, παρατ. ἐποίουν, μέλ.
ποιήσω, ἀόρ. ἐποίησα, παρκμ. πεποίηκα, ὑπερσ. ἐπεποιήκειν.

Μέσ. καὶ παθ. ποιῶμαι, παρατ. ἐποιούμην, μέλ. μέσ. ποιήσομαι, ἄορ. μέσ. ἐποιησάμην, μέλ. παθ. ποιηθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐποιήθην, παρκμ. πεποιήμαι, ὑπερσ. ἐπεποιήμην.

Παράγ. Ποίησις, ποίημα, ποιητής, ποιητός, ποιητέος.

Σημ. Τὸ ἐνεργ. ποιῶ μετὰ τινος ἀφηρημένου οὐσιαστοῦ σημαίνει «εἶμαι αἷτιος νὰ γίνῃ τι» ἢ «ἐπιτρέπω νὰ γίνῃ τι» π. χ. γέλωτα ποιῶ=εἶμαι αἷτιος νὰ γίνῃ γέλωσ, πόλεμον ποιῶ=εἶμαι αἷτιος πολέμου. Τὸ μέσον ποιῶμαι μετὰ τινος ἀφηρημένου οὐσιαστικοῦ ἀποτελεῖ περίφρασιν, ἢ ὁποῖα ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ ἀντίστοιχον εἰς τὸ οὐσιαστικὸν ἐνεργητικὸν ἢ μέσον ῥῆμα· π. χ. πόλεμον ποιῶμαι=πολεμῶ, λόγον ποιῶμαι=λέγω, μάχην ποιῶμαι=μάχομαι. Τὸ εὖ ποιῶ=εὐεργετῶ ἔχει ὡς παθητικὸν τὸ εὖ πάσχω=εὐεργετοῦμαι, τὸ δὲ κακῶσ ποιῶ=βλάπτω ἔχει ὡς παθητ. τὸ κακῶσ πάσχω=βλάπτομαι.

Πολεμῶ (πολεμέω) = κάμνω πόλεμον, παρατ. ἐπολέμουν, μέλ. πολεμήσω, ἄορ. ἐπολέμησα, παρκμ. πεπολέμηκα. Παθ. πολεμοῦμαι, παρατ. ἐπολεμούμην, μέλ. μέσ. ὡς παθ. πολεμήσομαι, ἄορ. παθ. ἐπολεμήθην, παρκμ. -πεπολέμημαι, μέλ. τετ. -πεπολεμήσομαι.

Παράγ. Δυσπολέμητος, πολεμητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. πόλεμος.

Πολεμῶ (πολεμῶ) = κάμνω τινὰ ἐχθρόν τινος· πάντοτε σύνθετον, ἐκπολεμῶ, ἄορ. ἐξεπολέμωσα. Μέσ. πολεμοῦμαι=πολέμιος γίγνομαι, μέλ. πολεμῶσομαι, ἄορ. ἐπολεμῶσάμην, ἄορ. παθ. ἐπολεμῶθην=πολέμιος ἐγενόμην, ὑπερσ. ἐπεπολέμωτο=πολέμιος ἐεγένοναι.

Πολιορκῶ (πολιορκέω), παρατ. ἐπολιόρκοον, μέλ. πολιορκήσω, ἄορ. ἐπολιόρκησα. Παθ. πολιορκοῦμαι, παρατ. ἐπολιορκούμην, μέλ. μέσ. μετὰ σημ. παθ. πολιορκήσομαι, μέλ. παθ. πολιορκηθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐπολιορκήθην, παρκμ. -πεπολιόρκομαι.

Παράγ. [Πολιορκητής], δυσπολιόρκτητος, πολιορκητέος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῶν οὐσ. πόλις καὶ ἔρκος (εἰργνώ), ἐκ τῶν ὁποίων καὶ τὸ οὐσ. πολιορκία.

Πολιτεύω = εἶμαι πολίτης, κυβερνῶ, διάγω, παρατ. ἐπολίτευον, μέλ. πολιτεύσω, ἄορ. ἐπολίτευσα. Μέσ. καὶ παθ. πολιτεύομαι, παρατ. ἐπολιτευόμην, μέλ. μέσ. πολιτεύσομαι, ἄορ. μέσ. ἐπολιτευσάμην, ἄορ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐπολιτεύθην, παρκμ. πεπολίτευμαι.

Παράγ. Πολιτεία, πολιτεύμα, [πολιτευτής].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. πολίτης.

Πονῶ (πονέω) = κοπιᾶζω, παρατ. ἐπόνουν, μέλ. πονήσω, ἄορ. ἐπόνησα, παρκμ. πεπόνηκα. Μέσ. καὶ παθ. πονοῦμαι, παρατ. -ἐπονούμην, ἄορ. μέσ. ἐπονησάμην, ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. -ἐπονήθην, παρκμ. πεπόνημαι, ὑπερσ. -ἐπεπονήμην.

Παράγ. Διαπόνημα, πονητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πόνος (ἐκ τοῦ πένομαι).

Πορεύω = κάμνω νὰ πορευθῆ τις, διαδιβάζω, μέλ. πορεύσω, ἄορ. ἐπόρευσα. Μέσ. πορεύομαι, παρατ. ἐπορευόμην, μέλ. μέσ. πορεύσομαι, ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. ἐπορεύθην, παρκμ. πεπόρευμαι.

Παράγ. Πορεία, πορεύσιμος, δυσπόρευτος, πορευτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. πόρος = πέραμα.

Πορθῶ (πορθέω) = λεηλατῶ, ἐρημώνω (θ. πορθε-), παρατ. ἐπόρθουν, μέλ. πορθήσω, ἄορ. ἐπόρθησα, παρκμ. πεπόρθηκα. Παθ. πορθοῦμαι. παρατ. ἐπορθούμην, παρκμ. πεπόρθημαι.

Παράγ. [Πόρθησις, πορθητής], ἀπόρθητος.

Πορίζω = προμηθεύω, παρατ. ἐπόριζον, μέλ. ποριῶ, ἄορ. ἐπόρισα, παρκμ. πεπόρικα. Μέσ. καὶ παθ. πορίζομαι, παρατ. ἐποριζόμην, μέλ. μέσ. συνηρ. ποριοῦμαι, ἄορ. μέσ. ἐπορισάμην, μέλ. παθ. πορισθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐπορίσθην, παρκμ. πεπόρισμαι, ὑπερσ. ἐπεπορίσμην.

Παράγ. [Πόρισμα, πορισμός], ποριστής, ποριστικός, [ποριστός, ποριστέον].

Πραγματεύομαι = ἐνασχολοῦμαι εἰς τι, ἀποθ., παρατ. ἐπραγματεύομην, ἄορ. μέσ. ἐπραγματευσάμην, ἄορ. παθ. με

μέσ. σημ. ἐπραγματεύθην, παρκμ. με μέσ. καὶ παθ. σημ. πεπραγματεύμαι.

Παράγ. Πραγματεία.

Πράττω (θ. πρᾶγ-, πρᾶκ-), παρατ. ἐπρᾶττον, μέλ. πράξω, ἄορ. ἐπρᾶξα, παρκμ. μετθ. πέπρᾶχα, παρκμ. 6' ἀμτθ. πέπρᾶγα, ὑπερσ. μτθ. ἐπεπράχην, ὑπερσ. 6' ἀμτθ. ἐπεπράγειν. Μέσ. καὶ παθ. πράττομαι, παρατ. ἐπραττόμην, μέλ. μέσ. πράξομαι, ἄορ. μέσ. ἐπρᾶξάμην, μέλ. παθ.πραχθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐπράχθην, παρκμ. πέπρᾶγμα, ὑπερσ. ἐπεπράγμην, μέλ. τετ. πεπράξομαι.

Παράγ. Πράξις, πρᾶγμα, πράκτωρ, ἄπρακτος με σημ. ἐνεργ.—δ μὴ πράξας, με σημ. παθ.—δ μὴ πραχθεὶς, πρακτέος.

Σημ. Εὖ πράττω=εὐτυχῶ, κακῶς πράττω=δυστυχῶ. Ἐκ τῶν εἰς -ττω ῥημάτων ἔχουσι τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης μακρὸν τὰ κηρύττω, πράττω καὶ φρίττω.

Πραῦνω = καταπραῦνω, παρατ. -ἐπραύνον, μέλ. πραῦνῶ, ἄορ. ἐπραύνα. Παθ. πραύνομαι, ἄορ. παθ. ἐπραῦνθην.

Παράγ. [Πραύνσις, πραῦντικός].

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. [πραύς]=προῶς.

Πρέπω = διαπρέπω, ἀρμόζω (θ. πρεπ-), συνήθως ἀπρόσωπον πρέπει ἢ πρέπον ἔστί (ὑπ. πρέπη ἢ πρέπον ἦ, εὐκτ. πρέποι ἢ πρέπον εἶη, ἀπρμφ. πρέπειν, μτχ. πρέπων, πρέπουσα, πρέπον), παρατ. ἐπρεπε ἢ πρέπον ἦν, μέλ. πρέψει ἢ πρέπον ἔσται, ἄορ. ἐπρεψε.

Παράγ. Εὐπρεπής, μεγαλοπρεπής, προπόντως.

Πρεσβεύω=εἶμαι πρεσβύτερος, πέμπομαι πρεσβευτής, τιμῶ, παρατ. ἐπρέσβευον, μέλ. πρεσβεύσω, ἄορ. ἐπρέσβευσα, παρκμ. πεπρέσβευκα, ὑπερσ. ἐπεπρεσβεύκειν. Μέσ. πρεσβεύομαι (=διαπραγματεύομαι διὰ πρέσβων, πέμπω πρέσβεις), παρατ. ἐπρεσβευόμην, μέλ. μέσ. πρεσβεύσομαι, ἄορ. μέσ. ἐπρεσβευσάμην. Παθ. πρεσβεύομαι (=τιμῶμαι, πέμπομαι πρεσβευτής), παρκμ. πεπρεσβεῦσθαι=πεπρᾶχθαι ὑπὸ τῶν πρέσβων, τὰ πεπρεσβευμένα=τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῶν πρέσβων.

Παράγ. Πρεσβεία, πρέσβευσις, πρεσβευτής.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. πρέσβυς.

Προθυμοῦμαι (προθυμέομαι) = εἶμαι πρόθυμος, ἀποθ. παθ., παρατ. προθυμούμην, μέλ. μέσ. προθυμήσομαι, μέλ. παθ. με μέσ. σημ. προθυμηθήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. προθυμήθην.

Παράγ. Προθυμητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. πρόθυμος (ἐκ τῆς προθ. πρὸ καὶ τοῦ οὖσ. θυμός), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. προθυμία.

Προοιμιάζομαι = κάμνω πρόλογον, ἀποθ. μέσ., μέλ. μέσ. προοιμιάσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπροοιμιασάμην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. προοίμιον, τὸ ὅποιον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. πρὸ καὶ τοῦ ποιητ. οὖσ. οἶμος (ἐκ τοῦ ῥ. εἶμι) = ὀδός. Αὐξάνεται δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προθέσεως.

Προσδοκῶ (προσδοκάω) = περιμένω, ἐλπίζω, παρατ. προσεδόκων, ἀόρ. προσεδόκησα. Παθ. προσδοκῶμαι, παρατ. προσεδοκώμην, ἀόρ. παθ. προσεδοκήθην.

Παράγ. Προσδόκημα, ἀπροσδόκητος, προσδοκητέος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τῆς προθ. πρὸς καὶ τοῦ ῥ. δέχομαι (θέμ. δεκ-), ἐκ τῶν ὁποίων καὶ τὸ οὖσ. προσδοκία καὶ τὸ ἐπίθ. προσδόκιμος (ἴδὲ γράμματ. κεφ. λδ', § 24).

Προσκυνῶ (προσκυνέω), (θ. κυ-, κυνε-), παρατ. προσεκύουν, μέλ. προσκυνήσω, ἀόρ. προσεκύνησα. Παθ. προσκυνοῦμαι.

Παράγ. [Προσκύνησις, προσκύνημα, προσκυνητής].

Παράγ. [Προσκύνησις, προσκύνημα, προσκυνηαίης].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. πρὸς καὶ τοῦ ῥ. [κυνέω-ῶ] = φιλῶ.

Προφασίζομαι, ἀποθ. μέσ., παρατ. προφασίζόμην, μέλ. μέσ. προφασιοῦμαι, ἀόρ. μέσ. προφασισάμην, ἀόρ. παθ. με σημ. παθ. προφασίσθην.

Παράγ. Ἀπροφασιστος, [προφασιστέον].

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὖσ. πρόφασις, τὸ ὅποιον εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. πρὸ καὶ τοῦ ῥ. φημί (θ. φα-).

Πταίω = σκοντάπτω, μέλ. πταίσω, άόρ. έπταισα, παρκμ. έπταικα.

Παράγ. Πταΐσμα, [πταΐστης], άπταιστος.

Πτήσσω = ζαρώνω άπό φόβον, τρομάζω (θ. πτηκ-), παρατ. -έπτησον, άόρ. έπτηξα, παρκμ. έπτηχα.

Σημ. Έκ τοϋ θέμ. πτηκ- προήλθε δια τροπής τὸ θ. πτωκ-, έκ τοϋ όποίου παράγεται τὸ επίθ. πτωχός.

— **Πτύσσω** = διπλώνω (θ. πτυκ- ή πτυχ-). άόρ. έπτύξα. Μέσ. και παθ. πτύσομαι, παρατ. -έπτυσσόμεν, άόρ. παθ. -έπτύχθην, παρκμ. έπτύγμαι.

Παράγ. [Πτυχή, άνάπτυξις].

Σημ. Άναπτύσσω = ξεδιπλώνω, περιπτύσσω = περιβάλλω.

Πτύω (θ. πτύ-), άόρ. -έπτύσα.

Παράγ. [Πτύσμα, πτύαλον], κατάπτυστος.

Σημ. Τὸ ρ. έχει τὸ θεμ. φων. υ πανταχοϋ βραχὺ (ὡς και τὰ ρ. άνϋω και μεθϋω).

Πυνθάνομαι = έρωτῶ, μανθάνω (θ. πευθ-, πυθ-, πυνθαν-), άποθ. μέσ., παρατ. έπυνθανόμεν, μέλ. μέσ. πεύσομαι, άόρ. β' μέσ. έπυνθόμεν, παρκμ. πέπϋσμαι, ύπερσ. έπεπϋσμεν.

Παράγ. Πύστις = έρώτησις, πληροφορία, έκπυστος = γνωστός, πευστέον, [πευθήν = έρευνητής].

Πωλώ (πωλέω), παρατ. έπώλουν, μέλ. πωλήσω. Παθ. πωλούμαι, παρατ. έπωλούμεν, άόρ. παθ. έπωλήθην.

Παράγ. Πώλησις, πώλημα, πωλητής, πωλητήριον.

Σημ. Οί έλλείποντες χρόνοι τοϋ ρ. αναπληροϋνται εκ τών συνωνύμων ρήμ. άποδίδομαι και πιπράσκα. Ίδὲ τήν σημ. εις τὸ ρ. άποδίδομαι.

Ρ

Ψαθυμῶ (ράθυμέω) = άμελῶ, άποφεύγω τοϋς κόπους, μέλ.

-ῥαθυμήσω, ἀόρ. -ῥοραθύμησα, παρκμ. ῥοραθύμηκα. Παθ. παρκμ. τὰ κατεροραθυμημένα=τὰ ἐκ ῥαθυμίας ἀπολεσθέντα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ῥάθυμος (συνθέτου ἐκ τοῦ ποιητικοῦ ἐπιρρήματος ῥᾶ=ῥάδιον καὶ τοῦ οὐσ. θυμός), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὐσ. ῥαθυμία.

— **Ῥάπτω** (θ. ῥαφ-, ῥαπτ-), μέλ. ῥάψω. Παθ. ἀόρ. ῥ' ῥοράφην, παρκμ. ῥορᾶμαι.

Παράγ. Ῥαπτός, [ῥαφή, ῥαφίς, ῥαφεῖον, ῥάμμα, ῥάπτης, ῥαπτική].

Ῥέπω = κλίνω, γέρονω (θ. ῥεπ-), ἀόρ. ῥορεψα.

Παράγ. Ῥοπή, ἀντίροπος, ἰσόροπος, ῥόπαλον, [ῥόπτρον, ἀμφίροπος, ἐπιρροπής].

Ῥέω (θ. ῥευ-, ῥε-, ῥυ-, ῥυε-), παρατ. ῥορεον, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. ῥυήσομαι, ἀόρ. ῥ' παθ. ῥορύην, παρκμ. ῥορύηκα, ὑπερσ. -ῥορύηκιν. Παθ. παρατ. περιεροεῖτο.

Παράγ. Ῥοῦς, (ῥόος), ῥοή, ῥοίς, ῥύμη=ῥοή, ῥύαξ, ῥυθμός, ῥεῦμα, περίροτος=περιρρέζομενος, [ῥευστός].

Σημ. Περί τῆς συναϊρέσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 11.

— **Ῥήγνυμι**=σχίζω (θ. ῥαγ, ῥηγ-, ῥηγνυ-, ῥωγ-), παρατ. ῥορήγνυν, μέλ. -ῥήξω, ἀόρ. ῥορηξα, παρκμ. ῥ' μὲ μέσ. ἢ παθ. σημ. -ῥορωγα, ὑπερσ. ῥ' ῥορώγειν. Μέσ. καὶ παθ. ῥήγνυμαι, παρατ. ῥορηγνύμην, ἀόρ. μέσ. ῥορηξάμην, ἀόρ. ῥ' παθ. ῥοράγην.

Παράγ. Ῥήγμα, [ῥήξις, ῥωγή, ῥορηκτος].

Ῥιγῶ (ῥιγῶ) = κρυώνω (ὑποτ. γ' ἐνικ. ῥιγῶ, εδκτ. καὶ προστ. ἐλλείπει, ἀπρμφ. ῥιγῶν, μτχ. ῥιγῶν, γεν. ῥιγῶντος), μέλ. ῥιγῶσω.

Σημ. Περί τῆς συναϊρέσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 12, σημ. 2.

Ῥίπτω καὶ ῥιπτῶ (ῥιπτέω) (θ. ῥιπ-, ῥιπτ-, ῥιπτε-), παρατ. ῥοριπιον καὶ ῥοριπτουγ, μέλ. ῥίψω, ἀόρ. ῥοριψα, παρκμ. ῥοριφα, Παθ. ῥίπτομαι καὶ ῥιπτοῦμαι, ἀόρ. ῥ' παθ. ῥορῖφην, παρκμ. ῥορῖμαι.

Παράγ. ῥῖψις, ῥίψασπις, ῥιψοκίνδυνος, [ῥιπή].

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει τὸ δίχρονον τῆς παραληγοῦσης μακρὸν (ὡς καὶ τὰ ῥ. κύπτω καὶ πίπτω).

[ῥώννυμι] = ἐνδυναμώνω (θ. ῥω-, ῥωννυ-), ἀόρ. -ἔρωσα, Παθ. ἀόρ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐρώσθην, παρκμ. ἔρωμαι, ὑπερσ. ἐρώμην.

Παράγ. ῥώμη, ῥωμαλέος, ἄρωστος, εὔρωστος, [ἀνάρωσις, ἐπίρωσις].

Σημ. Ὁ παρκμ. ἔρωμαι ἔχει καὶ σημ. ἐνεστ. = ἔχω ἰσχύον ἢ δύναμιν, ὑγιαίνω· ὅθεν ἢ προστ. ἔρωσο = ὑγιάινε. Ἡ μτχ. τοῦ παρκμ. ἐρωμένος (= ῥωμαλέος, ἰσχυρὸς) ἔχει παραθετικὰ ἐρωμενέστερος, ἐρωμενέστατος.

Σ

Σαλπίζω (θ. σαλπιγγ-), ἀόρ. ἐσάλπυξα.

Παράγ. Σαλπικτής, [σάλπισμα].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. σάλπιγξ.

Σβέννυμι = σδήνω (σβεσ-, σβεννυ-, σβη-), ἀόρ. ἔσβεσα, ἀόρ. 6' μὲ σημ. παθ. μόνον κατ' ἀπαρμφ. ἀποσβῆναι, παρκμ. μὲ σημ. παθ. -ἔσβηκα, ὑπερσ. μὲ σημ. παθ. -ἔσβήκειν. Παθ. -σβέννυμαι, παρατ. -ἔσβεννύμην, μέλ. μέσ. μὲ παθ. σημ. -σβήσομαι, ἀόρ. παθ. -ἔσβέσθην.

Παράγ. [Σβέσις, ἄσβεστος], σβεστήριος.

Σέβω καὶ συνήθως μέσ. **σέβομαι** (θ. σεβ-), παρατ. ἐσεβόμην, ἀόρ. παθ. μὲ μέσ. σημ. ἐσέφθην.

Παράγ. Σεμνός, εὐσεβής, ἀσεβής, [σέβας, σεπτός].

Σεῖω (θ. σεισ-, σει-), παρατ. ἔσειον, ἀόρ. ἔσεισα. Μέσ. καὶ παθ. σείομαι, ἀόρ. μέσ. -ἔσεισάμην, ἀόρ. παθ. ἐσεισθην.

Παράγ. Σεισμός, διάσειστος, [σεισάχθει (θηλ.) (σεῖω, ἄχθος = βάρος)].

Σεμνύνω = κάμνω σεμνόν, καλλωπίζω, παρατ. ἐσεμνύνων.

Μέσ. σεμνύομαι=καμαρώνω, παρατ. ἐσεμνῦνόμην, ἀόρ. μέσ. ἐσεμνῦνάμην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. σεμνός, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. σεμνότης.

Σημαίνω = δίδω σημεῖον, ἀγγέλλω, δηλῶ, σφραγίζω (θ. σημᾶν-), παρατ. ἐσήμαινον, μέλ. σημανῶ, ἀόρ. ἐσήμηνα. Μέσ. καὶ παθ. σημαίνομαι, παρατ. ἐσημαινόμην, μέλ. μέσ. -σημανοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐσημηνάμην, ἀόρ. παθ. ἐσημάνθην, παρκμ. σεσήμαῖσμαι.

Παράγ. [Σημασία, σημαντήρ, σήμαντρον, σημαντικός], ἀσήμαντος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. σῆμα=σημεῖον.

Σήπω = σαπίζω (θ. σαπ-, σηπ-), παρκμ. ῥ' μὲ σημ. παθ. -σέσηπα. Παθ. σήπομαι, μέλ. ῥ' παθ. -σαπήσομαι, ἀόρ. ῥ' παθ. ἐσάπην.

Παράγ. Σῆψις, σαπρός, ἀσηπτος.

Σιγῶ (σιγάω), παρατ. ἐσίγων, ἀόρ. ἐσίγησα, παρκμ. σεσίγηκα. Παθ. σιγῶμαι, μέλ. παθ. σιγηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐσιγήθην, παρκμ. σεσίγημαι, μέλ. τετ. σεσιγήσομαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. σιγή.

— **Σιτῶ** (σιτέω) = τρέφω, παρατ. -εσίτουν, ἀόρ. -εσίτησα, παρκμ. -σεσίτηκα. Μέσ. σιτοῦμαι=τρώγω, παρατ. ἐσιτοῦμην.

Παράγ. Σίτησις.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. σῖτος.

Σιωπῶ (σιωπάω), παρατ. ἐσιώπων, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. σιωπήσομαι, ἀόρ. ἐσιώπησα, παρκμ. σεσιώπηκα. Παθ. σιωπῶμαι, ἀόρ. μέσ. -ἐσιωπησάμην, μέλ. παθ. σιωπηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐσιωπήθην.

Παράγ. [Ἀποσιώπησις], κατασιωπητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. σιωπή, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπιθ. σιωπηρός.

Σκάπτω (θ. σκάτ-, σκαπτ-), παρατ. ἐσκαπτον, μέλ. σκάψω,

ἀόρ. ἔσκαψα, παρκμ. -ἔσκαφα. Παθ. σκάπτομαι, παρατ. -ἔσκαπτόμην, ἀόρ. ῥ' παθ. ἔσκάφην, παρκμ. ἔσκαψμαι.

Παράγ. Κατασκαφή, σκάφος, [σκάφη, σκαπάνη].

— **Σκεδάννυμι** = σκορπίζω (θ. σκεδασ-, σκεδαννυ-), παρατ. -ἔσκεδάννυν, ἀόρ. -ἔσκέδῃσα. Μέσ. και παθ. σκεδάννυμαι και σκίδναμαι, παρατ. ἔσκεδαννύμην, ἀόρ. μέσ. -ἔσκεδασάμην, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἔσκεδάσθην, παρκμ. ἔσκέδῃσμαι, ὑπερσ. -ἔσκεδάσμην.

Παράγ. Σκεδαστός.

— **Σκήπτω** = στηρίζω, επιπίπτω, παραγγέλλω (θ. σκηπ-, σκηπτ-), παρατ. -ἔσκηπτον, μέλ. σκήψω, ἀόρ. -ἔσκηψα. Μέσ. σκήπτομαι = προφασίζομαι, παρατ. ἔσκηπτόμην, μέλ. μέσ. σκήψομαι, ἀόρ. μέσ. ἔσκηψάμην, ἀόρ. παθ. -ἔσκήφθην, παρκμ. -ἔσκημμαι.

Παράγ. Σκῆψις = πρόφασις, σκῆπτρον, σκηπτός = κεραυνός, σκηπτοῦχος (ἔχω).

— **Σκοπῶ** (σκοπέω) = παρατηρῶ, ἐξετάζω, σκέπτομαι (θ. σκεπ-, σκοπε-), παρατ. ἔσκοπον. Μέσ. σκοποῦμαι = σκοπῶ, παρατ. ἔσκοπούμην, μέλ. μέσ. σκέψομαι, ἀόρ. μέσ. ἔσκεψάμην, παρκμ. ἔσκεμμαι. Παθ. σκοποῦμαι, παρκμ. ἔσκεμμαι, ὑπερσ. -ἔσκέμμην, μέλ. τετ. ἔσκέψομαι.

Παράγ. Σκέψις, σκέμμα, ἀπερίσκεπτος, σκεπτέος.

Σκώπτω = περιπαίζω (θ. σκωπ-, σκωπτ-), παρατ. ἔσκωπτον, ἀόρ. ἔσκωψα. Παθ. σκώπτομαι, παρατ. -ἔσκωπτόμην, ἀόρ. παθ. -ἔσκώφθην, ὑπερσ. -ἔσκώμμην.

Παράγ. Σκῶμμα [σκωπτικός].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. σκῶψ, γεν. σκοπός (εἶδος γλαυκός).

Σπείρω (θ. σπερ-), μέλ. σπερῶ, ἀόρ. ἔσπειρα. Μέσ. και παθ. σπείρομαι, παρατ. ἔσπειρόμην, ἀόρ. ῥ' παθ. και με μέσ. σημ. ἔσπᾶρην, παρκμ. ἔσπᾶρμαι.

Παράγ. Σπέρμα, σπόρος, σπορά, σπορητός, σπορευός, σπαρτός, σποράδην.

— **Σπειρώμαι** (**σπειράομαι**), ἀποθ., πάντοτε σύνθετον, συσπειρώμαι = ἐλικοειδῶς τυλίσσομαι, συμμαζεύομαι, ἀόρ. παθ. μέσ. σημ. συνεσπειράσθην, παρκμ. συνεσπειράομαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὗσ σπείρα = ἐλικοειδῆς συστροφῆ, κουλούριασμα.

Σπένδω = κάμνω σπονδῆν (θ. σπενδ-), παρατ. ἔσπενδον, ἀόρ. ἔσπεισα. Μέσ. σπένδομαι = συνθηκολογῶ, παρατ. ἔσπενδόμην, μέλ. μέσ. σπείσομαι, ἀόρ. μέσ. ἔσπεισάμην, παρκμ. ἔσπεισομαι, ὑπερσ. ἔσπείσμην.

Παράγ. Σπονδή, ἄσπονδος, ὑπόσπονδος κλπ.

Σπεύδω (θ. σπευδ-), παρατ. ἔσπευδον, μέλ. σπεύσω, ἀόρ. ἔσπευσα.

Παράγ. Σπουδή.

Σπουδάζω = μετὰ σπουδῆς ἀσχολοῦμαι, παρατ. ἔσπούδαζον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. σπουδάσομαι, ἀόρ. ἔσπούδᾶσα, παρκμ. ἔσπούδακα, ὑπερσ. ἔσπουδάκειν. Παθ. σπουδάζομαι, παρκμ. ἔσπούδᾶσαι.

Παράγ. Σπούδασμα, [σπουδαστής], σπουδαστός, ἀξιοσπούδαστος [περισπούδαστος], σπουδαστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὗσ. σπουδῆ (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Σπῶ (**σπάω**) = σύρω (θ. σπᾶσ-, σπᾶ-), παρατ. ἔσπων, ἀόρ. ἔσπᾶσα, παρκμ. -ἔσπακα. Μέσ. καὶ παθ. -σπῶμαι, παρατ. -ἔσπῶμην, μέλ. μέσ. -σπάσομαι, ἀόρ. μέσ. ἔσπασάμην, μέλ. παθ. -σπασθήσομαι, ἀόρ. παθ. -ἔσπασθην, παρκμ. ἔσπᾶσαι.

Παράγ. [Σύσπασις], σπάσμα, σπασμός, ἀδιάσπαστος, νευρόσπαστον.

— **Στέλλω** = διευθετῶ, ἐνδύω, πέμπω (θ. στελ-, σταλ-), παρατ. -ἔστελλον, μέλ. -στελῶ, ἀόρ. ἔστειλα, παρκμ. -ἔσταλκα, ὑπερσ. -ἔστάλκειν. Μέσ. καὶ παθ. στέλλομαι, παρατ. -ἔστελλόμην, ἀόρ. μέσ. -ἔστιλάμην, μέλ. 6' παθ. -σταλήσομαι, ἀόρ. 6' παθ. -ἔστάλην, παρκμ. ἔστᾶμαι, ὑπερσ. -ἔστάλην.

Παράγ. Στολή, στόλος=έτοιμασία, αποστολεύς.

Σημ. Ἴδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 13.

[**Στενάζω**] = ἀναστενάζω (θ. στεναγ-), μέλ. στενάξω, ἀόρ. ἐστένάξα.

Παράγ. Στεναγμός, ἀστένακτος.

Σημ. Ὁ ἐνεστ. ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ῥ. στένω, τοῦ ὁποίου θαμιστικὸν εἶναι τὸ στενάζω.

Στέργω=εὐχαριστοῦμαι, ἀγαπῶ (θ. στεργ-), μέλ. στέρωξω, ἀόρ. ἔστερωξα. Παθ. στέργομαι.

Παράγ. Στοργή, ἄστοργος, φιλόστοργος, στερικτέον.

Στερῶ στερέω καὶ **στερίσκω** (θ. στερ-, στερε-, στερισκ-), παρατ. -ἐστέρουν, μέλ. στερήσω, ἀόρ. ἐστέρησα, παρκμ. -ἐστέρηκα. Παθ. στέρομαι με σημ. παρκμ. = εἶμαι ἐστερημένος ἢ στεροῦμαι ἢ στερίσκομαι, παρατ. ἐστερόμην ἢ -ἐστερούμην, μέλ. μέσ. με σημ. παθ. στερήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐστερήθην, παρκμ. ἐστέρημαι, ὑπερσ. ἐστερήμην.

Παράγ. Στέρησις, ἀποστερητής.

Στέφω=στεφανώνω (θ. στεφ-), ἀόρ. ἔσטיפα. Παθ. παρκμ. ἔστεμμα.

Παράγ. Στεφάνη, στέφανος, [στέμμα].

Στοχάζομαι=σκοπεύω, συμπεραίνω, ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐστοχαζόμην, μέλ. μέσ. στοχάσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐστοχασάμην, παρκμ. ἐστόχασμαι.

Παράγ. Στόχασις, στοχασμός, στοχαστικός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. στόχος=σκοπός, σημάδι (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Στρατεύω=ἐκστρατεύω, παρατ. ἐστράτειον, μέλ. στρατεύσω, ἀόρ. ἐστράτευσα. Μέσ. στρατεύομαι (=στρατεύω), παρατ. ἐστρατευόμην, μέλ. μέσ. στρατεύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐστρατευσάμην, παρκμ. ἐστράτευμαι, ὑπερσ. ἐστρατεύμην.

Παράγ. Στρατεία, στρατεύμα, στρατεύσιμος, ἀστράτευτος, ἐκστρατευτέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐς, στρατός.

Στρατοπεδεύω, παρατ. ἐστρατοπέδευον, ἀόρ. ἐστρατοπέδευσα. Μέσ. καὶ παθ. στρατοπεδεύομαι, παρατ. ἐστρατοπεδεύομαι, μέλ. μέσ. στρατοπεδεύομαι, ἀόρ. μέσ. ἐστρατοπεδευσάμην, παρκμ. ἐστρατοπέδευμαι, ὑπερσ. ἐστρατοπεδεύμην.

Παράγ. Στρατοπεδεία, στρατοπέδευσις.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ οὐς, στρατόπεδον.

Στρεβλῶ στρεβλόω = βασανίζω διὰ τῆς στρέβλης, διαστρέφω, ἀόρ. ἐστρέβλωσα. Παθ. στρεβλοῦμαι, μέλ. μέσ. με σημ. παθ. στρεβλώσομαι, ἀόρ. παθ. ἐστρεβλώθην.

Παράγ. [Στρέβλωσις].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. στρεβλός (ἐκ τοῦ ῥ. στρέφω) = διεστραμμένος, στραβός, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὐς. στρέβλη (εἶδος βασανιστικοῦ ὄργανου).

Στρέφω (θ. στρεφ-, στραφ-), παρατ. ἐστρεφον, μέλ. -στρέψω, ἀόρ. ἐστρεψα. Μέσ. καὶ παθ. στρέφομαι, παρατ. ἐστρεφόμην, μέλ. μέσ. -στρέψομαι, ἀόρ. μέσ. ἐστρεψάμην, μέλ. 6' παθ. -στραφήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐστρέφθην, ἀόρ. 6' παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐστράφην, παρκμ. ἐστράμμαι, ὑπερσ. -ἐστράμμην.

Παράγ. Στροφή, στρέμμα, [στροφεύς], στρόφιγξ, στρόβιλος, στρεβλός, στρεπτός.

Σημ. Τὸ σύνθετον καταστρέφομαι (μέσον) σημαίνει κυριεύω, ὑποτάσσω.

Στρώννυμι = στρώνω (θ. στορ-, στορε-, στορνυ-, στρω-, στρωννυ-), παρατ. -ἐστρώννυν, ἀόρ. ἐστόρεσα. Παθ. -στόρνυμαι, παρκμ. ἐστρωμαι.

Παράγ. Στρῶμα, [στρῶσις], στρωμνή, ἄστροφος.

Σημ. Ὁ ἔνεστ. στρώννυμι ἐσχηματίσθη κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐχόντων χαρακτηριστ. π. χ. ζώννυμι (θ. ζωσ-).

Συλῶ (συλάω) = ξεγυμνῶ φονευθέντα πολεμιστήν, λεη-

λατῶ, κλέπτω, μέλ. συλήσω, άόρ. έσύλησα, παρκμ. σεσύληκα.
Παθ. συλῶμαι. άόρ. παθ. έσυλήθην, παρκμ. σεσύλημαι, ύπερσ.
έσεσυλήμην.

Παράγ. Σύλησις.

Σημ. Τό ρ. παράγεται έκ τοῦ οὐσ. σύλη=τό δτκαίωμα τῆς
κατσχέσεως πλοίου ἢ φορτίου.

Συμμαχῶ (συμμαχέω) είμαι σύμμαχος, παρατ. συνεμά-
χουν, μέλ. συμμαχήσω, άόρ. συνεμάχησα.

Σημ. Τό ρ. είναι παρασύνθετον έκ τοῦ επιθ. σύμμαχος (σύν,
μάχη) έκ τοῦ όποίου καί τό οὐσ. συμμαχία.

Συρίττω=σφυρίζω, παρατ. έσύριττον, άόρ. έσύριξα.

Παράγ. Συριγμός,

Σημ. Τό ρ. παράγεται έκ τοῦ οὐσ. σύριγξ.

Σφαγιάζομαι = θυσιάζω, άποθ. μέσ. με σημ. ενεργ. καί
σπανίως παθ., παρατ. έσφαιγιαζόμην, άόρ. μέσ. έσφαιγιασάμην.

Παράγ. [Σφαιγιασμός].

Σημ. Τό ρ. παράγεται έκ τοῦ οὐσ. σφάγιον=τό σφαζόμενον
πρός θυσίαν ζῦον (ιδε τήν σημ. είς τό ρ. γυμνάζω).

Σφάλλω=παρεμβάλλον τόν πόδα μου κάμνω τινα να πέση,
άνατρέπω (θ. σφύλ-, μέλ. σφαλῶ, άόρ. έσφηλα. Μέσ. καί παθ.
σφάλλομαι, παρατ. έσφαλλόμην, μέλ. μέσ. σφαλοῦμαι, μέλ. παθ.
β' καί με μέσ. σημ. σφαλήσομαι, άόρ. β' παθ. καί με μέσ. σημ.
έσφάλην, παρκμ. έσφάμαι, ύπερσ. έσφάλμην.

Παράγ. Σφάλμα, σφαλερός, άσφαλής, έπισφαλής.

Σφάττω=σφάζω (θ. σφαγ-), παρατ. έσφάττον ἢ έσφαζον,
άόρ. έσφάξα. Παθ. σφάττομαι, μέλ. β' παθ. σφαγήσομαι, άόρ. β'
παθ. έσφάγην, παρκμ. έσφάγμαι.

Παράγ. Σφαγή, σφάγιον, [σφαγεύς, σφαγεῖον].

Σφενδονῶ (σφενδονάω)=σφενδονίζω, παρατ. έσφενδό-
νων, άόρ. έσφενδόνησα. Παθ. παρατ. -έσφενδονώμην.

Παράγ. Σφενδόνησις.

Σημ. Τό ρ. παράγεται έκ τοῦ οὐσ. σφενδόνη, έκ τοῦ όποίου
καί τό οὐσ. σφενδονήτης.

Σφετερίζω=οικειοποιόμαι, άόρ. έσφετέρισα. Μέσ. σφετε-
ρίζομαι=(σφετερίζω, άόρ. μέσ. έσφετερισάμην.

Παράγ. [Σφετερισμός, σφετεριστής].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τῆς κτητικῆς ἄντων. σφέτερος (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Σχίζω (θ. σχιδ-, παρατ. ἔσχιζον, μέλ. -σχίσω, ἄορ. ἔσχῖσα. Μέσ. καὶ παθ. σχίζομαι, παρατ. -ἔσχιζόμεν, μέλ. παθ.-σχισθήσομαι, ἄορ. παθ. ἔσχίσθην (καὶ μὲ σημ. μέσ.=διεφώνησα, διηρέθην), παρκμ. ἔσχῖσμαι.

Παράγ. Σχίσις, [σχίσμα], σχιστός, ἄσχιστος.

Σχολάζω=ἀργῶ, εὐκαιρῶ, ἀσχολοῦμαι εἰς τι, παρατ. ἐσχόλαζον, ἄορ. ἐσχόλασα, παρκμ. ἐσχόλακα,

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. σχολή (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Σώζω (θ. σφδ-, σω-), παρατ. ἔσφζον, μέλ. σώσω, ἄορ. ἔσφσα, παρκμ. σέσφκα, ὑπερσ. ἐσεσφκειν. Μέσ. καὶ παθ. σώζομαι, παρατ. ἐσφζόμεν, μέλ. μέσ. -σώσομαι, ἄορ. μέσ. -ἔσφσάμεν, μέλ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. σωθήσομαι, ἄορ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐσώθην, παρκμ. σέσωμαι ἢ σέσφσμαι, ὑπερσ. ἐσεσώμεν ἢ ἐσεσφσμεν.

Παράγ. Σῶμα, σωτήρ (θηλ. σώτειρα), σωτήριος, ἄσωτος, διασφστέον.

Σωφρονίζω=κάμνω (τινὰ) σώφρονα, ἄορ. ἐσωφρονίσα. Παθ. ἄορ. ἐσωφρονίσθην, παρκμ. σεσωφρονίσμαι.

Παράγ. Σωφρονιστής, σωφρονιστήριον, σωφρονιστὺς (γεν. -ύος)=σωφρονισμός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. σώφρων (σῶς, φρήν) (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Τ

Ταλαιπωρῶ (ταλαιπωρέω) μεταβ.=καταπονῶ, βασανίζω, ἀμεταβ.=κακοπαθῶ, παρατ. ἐταλαιπώρουν, ἄορ. ἐταλαιπώρησα, παρκμ. τεταλαιπώρηκα. Μέσ. καὶ παθ. ταλαιπωροῦμαι, παρατ. μέσ. ἐταλαιπωρούμεν, ἄορ. παθ. μὲ μέσ. σημ. ἐταλαιπωρήθην, παρκμ. μέσ. καὶ παθ. τεταλαιπώρημαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ταλαίπωρος (ταλ- (τλῆ-ναι), περ- (πειράω)).

Ταμיעύω=εἶμαι ταμίης, παρατ. ἐταμיעύουν, μέλ. ταμיעύσω,

ἀόρ. ἐταμίευσα. Μέσ. ταμιεύομαι=μέ οικονομίαν μεταχειρίζομαι τι, ἀόρ. μέσ. ἐταμιευσάμην, παρκμ. μέσ. τεταμίευμαι.

Παράγ. Ταμεία, ταμίευμα, ταμείον, [ταμίευσις, ταμιευτήριον].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. ταμίας, θηλ. ἢ ταμία (ἐκ τοῦ ῥ. τέμνω).

Ταράττω (θ.ταρᾶχ-), παρατ. ἐτάραττον, μέλ. -ταράξω, ἀόρ. ἐτάραῖξα. Μέσ. καὶ παθ. ταράττομαι, παρατ. ἐταραττόμην, μέλ-μέσ. ταράξομαι, ἀόρ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐταράχθην, παρκμ. τετάραῖγμα, ὑπερσ. ἐτεταράγμην.

Παράγ. Ταραχή, τάραχος (ἄρσ.)=ταραχή, [τάραξις], ἀτάρακτος.

Τάττω=βάλλω εἰς τάξιν (θ. τᾶχ-), παρατ. ἔταττον, μέλ. τάξω, ἀόρ. ἔτάξα, παρκμ. τέταχα, ὑπερσ. ἐτετάχειν. Μέσ. καὶ παθ. τάττομαι, παρατ. ἐταττόμην, μέλ. μέσ. -τάξομαι, ἀόρ. μέσ. ἐταξάμην, μέλ. παθ. -ταχθήσομαι, ἀόρ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐτάχθην, παρκμ. τέταγμα, ὑπερσ. ἐτετάγμην, μέλ. τετ.τετάξομαι.

Μαράγ. Τάξις, παράταξις κλπ., τάγμα, σύνταγμα κλπ., ταγὸς = ἡγεμών, προσταγή κλπ., [συντάκτης], τακτός, ἀτακτος, εὐτακτος κλπ., τακτέος.

Τείνω=τεντώνω (θ. τεν-, τα-), παρατ. ἔτεινον, μέλ. τενῶ, ἀόρ. -ἔτεινα, παρκμ. -τέτακα. Μέσ. καὶ παθ. τείνομαι, παρατ. ἐτεινόμην, μέλ. μέσ. -τενοῦμαι, ἀόρ. μέσ. -τεινάμην, μέλ. παθ. -ταθήσομαι, ἀόρ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. -ἐτάθην, παρκμ. τέταμαι, ὑπερσ. -ἐτετάμην.

Παράγ. Ἐκτασις κλπ., τόνος, τένων, ἀτενής, ἔντονος, ἐκτατός, συντατέον.

Τειχίζω=κτίζω τεῖχος, περιβάλλω διὰ τείχους, ὀχυρώνω, παρατ. ἐτειχίζον, μέλ. τειχειῶ, ἀόρ. ἐτειχίσα, παρκμ. τετείχικα. Παθ. τειχίζομαι, παρατ. ἐτειχιζόμην, μέλ. μέσ. τειχιοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐτειχισάμην, ἀόρ. παθ. ἐτειχίσθην, παρκμ. τετείχισμαι, ὑπερσ. ἐτετειχίσμην.

Παράγ. Τείχισις, τείχισμα, τειχισμός, ἀτειχιστος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. τεῖχος.

Τεκμαιρόμαι=συμπεραίνω, ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐτεκμαιρόμην, μέλ. μέσ. τεκμαροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐτεκμηροάμην.

Παράγ. Τέκμαρσις, ἀτέκμαρτος=ἀβέβαιος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ποιητ. οὐς. τέκμαρ (=ὄρισμένον σημεῖον ἢ ὄριον, τέρμα), ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὐς. τεκμήριον=βέβαιον σημεῖον, ἀπόδειξις.

Τελευτῶ (τελευτάω)=τελειώνω, ἀποθνήσκω, παρατ. ἐτελεύτων, μέλ. τελευτήσω, ἄορ. ἐτελεύτησα, παρκμ. τετελεύτηκα, ὑπερσ. ἐτετελευτήκειν.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐς. τελευτή.

Τελῶ (τελέω)=ἐκτελῶ, πληρώνω (θ. τελεσ-), παρατ. ἐτέλουν, μέλ. τελῶ, ἄορ. ἐτέλεσα, παρκμ. τετέλεκα, ὑπερσ. ἐτετελέκειν. Παθ. τελοῦμαι, παρατ. ἐτελούμην, ἄορ. μέσ. ἐτελεσάμην, μέλ. παθ. -τελεσθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐτελέσθην, παρκμ. τετέλεσμαι, ὑπερσ. ἐτετελέσμην.

Παράγ [Ἐπιτέλεισις, ἀποτελέσμα], τελετή, τελεστήρια (τὰ) =εὐχαριστήριος θυσία, τελεστικός, ἀτέλεστος, ἐπιτελεστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐς. τέλος.

Τέμνω=κόπτω (θ. τεμ-, τμη-, τεμν-), παρατ. ἔτεμον, μέλ. τεμῶ, ἄορ. ῥ' ἔτεμον, παρκμ. -τέτμηκα. Μέσ. καὶ παθ. τέμνομαι, παρατ. ἐτεμνόμην, μέλ. μέσ. -τεμοῦμαι, ἄορ. ῥ' μέσ. ἐτεμόμην, μέλ. παθ. -τμηθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐτμήθην, παρκμ. τέτμημαι, ὑπερσ. ἐτετμήμην, μέλ. τετ. τετμήσομαι.

Παράγ. Τμησις, τμήμα, τέμενος, (οὐδ.)=τόπος κεχωρισμένος, τέμαχος (οὐδ.)=τεμάχιον, τεμάχιον (ὑποκοριστ.), τομή, τομεύς, τομός=δ τέμνων, [τόμος=τεμάχιον], ἀπότομος, ταμίας=δ τέμνων (καὶ μοιράζων), ἄτηκτος, τητέος.

Τέρπω = εὐφραίνω (θ. τερπ-), μέλ. τέρψω, ἄορ. ἔτερψα. Μέσ. τέρπομαι, ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. ἐτέρφθην.

Παράγ. Τέρψις, τερπνός, ἀτερπής=δ μὴ παρέχων τέρψιν.

Τήκω=λειώνω (θ. τακ-, τηκ-), παρατ. -ἔτηκον, ἄορ. -ἔτηξα, παρκμ. με μέσ. ἢ παθ. σημ. τέτηκα=εἶμαι λειωμένος, ὑπερσ. με μέσ. ἢ παθ. σημ. ἐτετήκειν. Παθ. τήκομαι, ἄορ. παθ. ἐτήχθην, ἄορ. ῥ' παθ. ἐτάκην.

Παράγ. [Τήξις], τηκτός, ἄτηκτος.

Τηρῶ (τηρέω)=παρατηρῶ, φυλάττω, παρατ. ἐτήρουν, μέλ. τηρήσω, ἄορ. ἐτήρησα. Παθ. τηροῦμαι, παρατ. ἐτηρούμην, μέλ.

μέσ. με παθ. σημ. τηρήσομαι, άόρ. παθ. έτηρήθην, παρκμ. τετήρημαι.

Παράγ. Τήρησις, [τηρητής], τηρητέον.

Τίθημι (θ. θε-, θη-) = θέτω, παρατ. έτίθην, μέλ. θήσω, άόρ. έθηκα (έθηκας, έθηκε, έθήκαμεν, έθήκατε, έθηκαν), άόρ. έ' έθεμεν (έθετε, έθεσαν), παρκμ. τέθεικα. Μέσ. και παθ. τίθεμαι, παρατ. έτιθέμην, μέλ. μέσ. θήσομαι, άόρ. έ' μέσ. έθέμην, μέλ. παθ. τεθήσομαι, άόρ. παθ. έτέθην, παρκμ. με μέσ. σημ. τέθειμαι, παρκμ. παθ. κείμαι, ύπερσ. έπαθ. εκείμην

Παράγ. Θέσις, [θέμα], ανάθημα = άφιέρωμα, θέμις = τὸ τεθέν, ὁ νόμος, θεσμός (άντί θεθμός) = τὸ τεθέν, ὁ νόμος, θέτης, θήκη, θετός, θετέος.

Σημ. Οί παρκμ. τέθεικα και τέθειμαι έσχηματίσθησαν κατ' αναλογίαν τοῦ παρκμ. είμαι (τοῦ ρ. ίημι).

Τίκτω = γεννώ (θ. τεκ-, τι-, τικτ- (άντι τικτ-), παρατ. έτικτον, μέλ. μέσ. με σημ. ένεργ. τέξομαι, άόρ. έ' έτεκον, παρκμ. έ' τέτοκα.

Παράγ. Τόκος, τοκεύς, τέκνον, τέχνη, [τοκετός], έπίτοκος, πρωτότοκος = ὁ πρώτος γεννηθείς, πρωτοτόκος = ή πρώτην φεράν γεννήσασα.

Σημ. (Ίδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 15 και τήν σημ. είς τὸ ρ. γεννώ.

Τιμῶ (τιμάω), ίδὲ γραμματ. κεφ. κδ'.

Τιμωρῶ (τιμωρέω) = βοηθῶ, τιμωρῶ, παρατ. έτιμώρουν, μέλ. τιμωρήσω, άόρ. έτιμώρησα, παρκμ. τετιμώρηκα. Μέσ. τιμωροῦμαι τινα = βοηθῶ έμαυτῶ κολάζων τὸν βλάψαντά με, εκδικοῦμαι, τιμωρῶ), παρατ. μέσ. έτιμωρούμην, μέλ. μέσ. τιμωρήσομαι, άόρ. μέσ. έτιμωρησάμην, μέλ. παθ. τιμωρηθήσομαι, άόρ. παθ. έτιμωρήθην, παρκμ. μέσ. και παθ. τετιμώρημαι, ύπερσ. μέσ. και παθ. έτετιμωρήμην.

Παράγ. 'Ατιμώρητος, τιμωρητέος.

Σημ. Το ρ. είναι παρασύνθετον εκ τοῦ έπιθ. τιμωρός, τὸ δ ποῖον είναι σύνθετον εκ τοῦ οὐσ. τιμῆ και τοῦ ποιητ. οὐσ. ὄρα = φροντίς.

Τίνω = πληρώνω (θ. τί-, τίν-, τί-), παρατ. έτίνον, μέλ. τίσω,

ἀόρ. ἔτισα, παρκμ. -τέτῖκα. ᾠδ. μέσ. ἐτίσάμην, ἀόρ. παθ. -ἐτίσθην, παρκμ. τέτισμαι, ὑπερσ. ἐτετίσμην.

Παράγ. Τίσις, ἔκτισμα, ἀποτιστέον.

Σημ. Οἱ τύποι οἱ ἔχοντες μακρὸν τὸ θεμ. φωνῆεν ἰγράφονται καὶ διὰ τοῦ ει.

Τιτρώσκω = πληγώνω (θ. τρω-, τιτρωσκ-), παρατ. ἐτίτρωσκον, μέλ. -τρώσω, ἀόρ. ἔτρωσα. Παθ. τιτρώσκομαι, παρατ. ἐτιτρωσκόμην, μέλ. παθ. τρωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐτρώθην, παρκμ. τέτρωμαι, ὑπερσ. ἐτετρώμην.

Παράγ. Τραῦμα, τρωτός, ἄτρωτος.

Τλῶ (τλάω) = ἀνέχομαι, τολμῶ (θ. τλα-), ἀόρ. ὅ' ἔτλην (ἀπρμφ. -τλήναι).

Παράγ. Τλήμων = ὁ ὑποφέρων, ὁ δυστυχής.

Τραχύνω = σκληρύνω, ἀόρ. παθ. ἐτραχύνθην, παρκμ. παθ. ἀπρμφ. τετραχύνθαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. τραχύς.

Τρέπω (θ. τρεπ-, τραπ-), παρατ. ἔτρεπον, μέλ. τρέψω, ἀόρ. ἔτρεψα, παρκμ. τέτροφα. Μέσ. καὶ παθ. τρέπομαι, παρατ. ἔτρεπόμην, μέλ. μέσ. τρέβομαι, ἀόρ. μέσ. ἐτρεψάμην = ἔτρεψα εἰς φυγὴν, ἀόρ. ὅ' μέσ. ἐτραπόμην = ἔτρεψα ἑμαυτόν, ἐπορεύθην, ἀόρ. παθ. ἐτρέφθην, ἀόρ. ὅ' παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐτράπην, παρκμ. τέτρωμαι (γ' πληθ. τετράφαται ἢ τετραμμένοι εἰσί), ὑπερσ. ἐτετράμην.

Παράγ. Τρόπος, τροπή, τρόπαιον ἢ τροπαῖον, ἀνατροπεύς, δυσἀπότροπος, τρεπτέον.

Τρέφω (θ. θρεφ-, τρεφ-, θραφ-, τραφ-), παρατ. ἔτρεφον, μέλ. θρέψω, ἀόρ. ἔθρεψα. Μέσ. καὶ παθ. τρέφομαι, παρατ. ἔτρεφόμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. θρέβομαι, ἀόρ. μέσ. ἐθρεψάμην, μέλ. ὅ' παθ. τραφήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθρέφθην, ἀόρ. ὅ' παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἐτράφην, παρκμ. τέθρωμαι, ὑπερσ. ἐτεθράμην.

Παράγ. Τροφή, τροφός, τροφεύς, τροφεῖα (τά) = ἀμοιβὴ τροφῆς, εὐτραφής, τρῶφιμος, [θρέψις], θρέμμα, θρέπτρα (τά), θρεπτέος.

Τρέχω (θ. τρεχ-, δραμ-), παρατ. ἔτρεχον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. δραμοῦμαι, ἀόρ. ὅ' ἔδραμον, παρκμ. -δεδράμηκα, ὑπερσ. -δεδραμήκειν. Παθ. παρκμ. ἐπιδεδράμηται.

Παράγ. Δρόμος, ἐκδρομή κλπ., δρομεύς, δρομαῖος, τροχός, [τροχάδην], περιθροετέον.

[**Τρέω**]=φοβοῦμαι (θ. τρεσ-, ἀόρ. ἔτρεσα.

Παράγ. Ἐτρεστος=ἄφοβος.

Τρίβω (θ. τρῖβ-, τρῖβ-), παρατ. ἔτριβον, μέλ. τρῖψω, ἀόρ. ἔτριψα, παρκμ. τέτριφα. Μέσ. και παθ. τρῖβομαι, παρατ. ἔτριβόμην, μέλ. μέσ. και με παθ. σημ. τρῖψομαι, ἀόρ. μέσ. ἔτριψάμην, μέλ. δ' παθ. -τρῖβήσομαι, ἀόρ. παθ. ἔτριφθην, ἀόρ. δ' παθ. -ἔτριβην, παρκμ. τέτριμμα.

Παράγ. Τριβή, τρῖβος (θηλ.)=ἡ συχαζομένη ὁδός, τρῖβων =ἔμπειρος, τρῖβων (οὐσ.)=πεπαλαιωμένον ἐπανωφόριον, τρῖβις, ἐντριβής, παιδοτριβής=διδάσκαλος τῆς γυμναστικῆς, ἀτριπτος, ἐπίτριπτος=δόλιος.

Τρυπῶ (τρυπάω), μέλ. τρυπήσω. Παρακμ. παθ. τετρύπημαι.

Παράγ. Τρυπητής, τρύπανον, [τρύπησις, τρύπημα], τρυπητός, τρυπητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. τρῦπα.

Τρυφῶ (τρυφάω)=ζῶ τρυφηλῶς, ἀόρ. -ἔτρυφήσα, παρκμ. τετρύφηκα.

Παράγ. [Τρύφημα].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. τρυφή.

Τρώγω (θ. τραγ-, τρογ-), μέλ. μέσ. με ἐνεργ. σημ. τρώξομαι.

Παράγ. Τρώγημα (ἐν τῷ πληθ. τρωγήματα=ξηροὶ καρποὶ τρωγόμενοι ὡς ἐπιδόρπια, τρωκτός=ὁ τρωγόμενος, [τρωκτικός].

Σημ. Οἱ ἐλλείποντες χρόνοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ ῥ. ἐσθίω.

Τυγχάνω (θ. τυχ-, τυχ-, τυχε-, τυχαν-), παρατ. ἐτύχανον, μέλ. μέσ. με ἐνεργ. σημ. τεύξομαι, ἀόρ. β' ἔτυχον, παρκμ. τετύχηκα, ὕπερσ. τετυχηκῶς ἦν.

Παράγ. Τύχη, ἀτυχής, δυστυχής, ἐπιτυχής, εὐτυχής, ἔντευξις, ἐπίτευξις.

Τύπτω=κτυπῶ (θ. τυπ-, τυπτ-, τυπτε-), παρατ. ἔτυπτον, μέλ. τυπήσω. Παθ. τύπτομαι.

Παράγ. Τύπος, [τύψις], τύμπανον, τυπητέος.

Σημ. Ἴδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. παῖω.

Τυραννεύω=εἶμαι τύραννος, διοικῶ τυραννικῶς, ἀόρ. ἐτυ-

ράννευσα, παρκμ. τετυράννευκα. Παθ. τυραννεύομαι, ἀόρ. παθ. ἐτυραννεύθην.

Παράγ. Ἐτυράννευτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. τύραννος.

Τυραννῶ (τυραννέω)—εἶμαι τύραννος, διοικῶ τυραννικῶς, παρατ. ἐτυράννου, ἀόρ. ἐτυράννησα. Παθ. τυραννοῦμαι, μέλ. μέσ με παθ. σημ. τυραννήσομαι.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. τύραννος.

Τυφλῶ (τυφλόω)—τυφλώνω. Παθ. τυφλοῦμαι, ἀόρ. παθ. ἐτυφλώθην.

Παράγ. [Τύφλωσις].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. τυφλός.

Υ

Ἵβριζω ἀμτθ.—εἶμαι ἀθθάδης, μτθ.—ἀθθαδῶς μεταχειρίζομαι τινα, παρατ. Ἵβριζον, μέλ. Ἵβριῶ, ἀόρ. Ἵβροῖσα, παρακμ. Ἵβρικα, ὑπερσ. Ἵβροίκειν. Παθ. Ἵβρίζομαι, παρατ. Ἵβριζόμην, μέλ. παθ. Ἵβρισθήσομαι, ἀόρ. παθ. Ἵβρίσθην, παρκμ. Ἵβροῖσμαι, ὑπερσ. Ἵβρίσμην.

Παράγ. Ἵβρισμα, Ἵβριστής, Ἵβριστικός, Ἵβριστέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. Ἵβρις (ἐκ τῆς προθ. ὑπὲρ) (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

Ἵγυαίνω—εἶμαι ὑγιής (θ. ὑγιᾶν-), παρατ. ὑγίανον, μέλ. ὑγיאῶ, ἀόρ. ὑγίᾶνα.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὑγιής, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. ὑγίεια καὶ τὸ ἐπιθ. ὑγιεινός. Ἰδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 4.

Ἵγγραίνω—κάμνω τι ὑγρὸν (θ. ὑγρᾶν-). Παθ. ὑγραίνομαι, ἀόρ. παθ. ὑγράνθην.

Παράγ. [Ἵγγρανσις, ὑγρασία].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὑγρός, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. ὑγρότης.

Ἵμνῶ (Ἵμνέω), παρατ. Ἵμνουν, μέλ. Ἵμνήσω, ἀόρ. Ἵμνησα, παρκμ. Ἵμνηκα. Παθ. Ἵμνοῦμαι, παρατ. Ἵμνούμην, παρακμ. Ἵμνημαι.

Παράγ. Ἵμνητής, Ἵμνητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. Ἵμνος (Ἵφμνος, ἐκ θέμ. Ἵφ- τοῦ ῥ. Ἵφάινω).

Ἑπιηρετώ (ἐπιηρετέω), παρατ. ἐπιηρέτου, μέλ. ἐπιηρετήσω, ἀόρ. ἐπιηρέτησα, παρκμ. ἐπιηρέτηκα, ὑπερσ. ἐπιηρετήκην. Παθ. ἐπιηρετοῦμαι.

Παράγ. Ἑπιηρέτημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. ἐπιηρέτης (ἐκ τῆς προθ. ὑπὸ καὶ τοῦ ῥ. ἐρέσσω=κωπηλατῶ), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. ἐπιηρεσία.

Ἑπισχνούμαι (ἐπισχνέομαι)=ὑπόσχομαι (θ. σχ-, ἰσχ-, (ἐκ τοῦ σισχ-), ἰσχνε-, σχε-), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐπισχνούμην, μέλ. μέσ. ὑποσχίσομαι, ἀόρ. ὅ' μέσ. ὑπεσχύμην, παρκμ. ὑπέσχημαι, ὑπερσ. ὑπεσχήμην.

Παράγ. Ἑπόσχεσις.

Ἑπνώττω=νυστάζω, κοιμῶμαι, μόνον ὁ ἐνεστώς.

Ἑποκρίνομαι=ἀποκρίνομαι, παριστάνω εἰς τὸ θέατρον, προσποιοῦμαι, ἀποθ. μέσ., παρατ. ὑπεκρινόμην, μέλ. ὑποκρινούμαι, ἀόρ. ὑπεκρινάμην, παρκμ. ὑποκέκρυμαι.

Παράγ. Ἑποκριτής.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ὑπὸ καὶ τοῦ ῥ. κρίνομαι.

Ἑποπτεύω=ἔχω ὑποψίαν, παρατ. ὑπόπτευον, ἀόρ. ὑπόπτευσα. Παθ. ὑποπτεύομαι=θεωροῦμαι ὑποπτος, παρατ. ὑποπτεύομην, ἀόρ. παθ. ὑποπτεύθην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὑποπτος=δὲ ὑποπτεύων (ἐνεργ.) ἢ ὁ δὲ ὑπόπτεῦόμενος (παθ.), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. ὑποψία.

Ἑπουργῶ (ἐπουργέω)=ἐπιηρετῶ, βοηθῶ, ἀόρ. ἐπούργησα.

Παράγ. Ἑπούργημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὀνόμ. ἐπουργός (ἐκ τῆς προθ. ὑπὸ καὶ τοῦ οὖσ. ἔργον), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. ἐπουργία.

Ἑστερῶ (ὑστερέω)=ἔρχομαι ἢ γίνομαι ὑστερον, μένω ὀπίσω μέλ. ὑστερήσω, ἀόρ. ὑστέρησα, ὑπερσ. ὑστερήκην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. ὑστερος.

Ἑφαίνω (θ. ὑφάν-), παρατ. ὑφαινον, ἀόρ. ὑφηναι. Παθ. ὑφαίνομαι, ἀόρ. μέσ. ὑφηνάμην, ἀόρ. παθ. ὑφάνθην, παρκμ. ὑφᾶσμαι.

Παράγ. Συνύφανσις, ὕφασμα, ὑφάντης, ὑφαντός.

Φ

Φαιδρύνω=λαμπρύνω, χαροποιῶ, ἄορ. ἐφαιδρῶνα. Μέσ. ἄορ. ἐφαιδρυνάμην, ἄορ. παθ. με μέσ. σημ. ἐφαιδρύνθην.

Παράγ. [Φαιδρυντής, φαιδρυντικός].

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. φαιδρὸς (ἐκ τοῦ ρ. φαίνω)=λαμπρός, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. φαιδρότης.

Φαίνω=φανερώνω, φέγγω (θ. φαν), παρατ. ἔφαινον, μέλ. -φανῶ, ἄορ. ἔφηνα, παρκμ. πέφηνκα, παρκμ. β' με μέσ. σημ. πέφηνκα. Μέσ. καὶ παθ. φαίνομαι, παρατ. ἐφαινόμην, μέλ. μέσ. φανοῦμαι, ἄορ. μέσ. -εφηνάμην, μέλ. β' παθ. με μέσ. σημ. φανήσομαι, ἄορ. παθ. ἐφάνθην=ἀπεδείχθην, ἄορ. β' παθ. με μέσ. σημ. ἐφάνην, παρκμ. πέφᾶσμαι.

Παράγ. Φάσις, φάσμα, φανερὸς, διαφανῆς κλπ., συκοφάντης, [ἄφαντος].

Σημ. Περὶ τοῦ παρκμ. πέφηνκα ἰδὲ γραμματ. κεφ. κγ', § 7.

Φάσκω=λέγω (θ. φα-, φασκ-), ἄνευ προστ., παρατ. ἔφασκον.

Παράγ. Φάσις, ἀπόφασις, κατάφασις.

Φεῖδομαι=λυποῦμαι νὰ δαπανῶ (θ. φειδ-), ἀποθ. μέσ. με σημ. ἐνεργ., παρατ. ἐφειδόμην, μέλ. μέσ. φείσομαι, ἄορ. μέσ. ἐφεισάμην.

Παράγ. Φειδώ, φειδωλός, ἀφειδής, φειστέον.

Φέρω=βαστάζω, παράγω (θ. φερ-, οἰ-, ἐνεκ-), παρατ. ἔφερον, μέλ. οἶσω, ἄορ. ἤνεγκα (ἄνευ β' προσ. προστ., ἀπαρμφ. καὶ μτχ), ἄορ. β' ἤνεγκον, παρκμ. ἐνήνοχα, ὑπερσ. -ἐνηνόχειν. Μέσ. καὶ παθ. φέρομαι, παρατ. ἐφερόμην, μέλ. μέσ. καὶ με πάθ. σημ. οἶσομαι, ἄορ. μέσ. ἤνεγκάμην (ἄνευ προστ.), μέλ. παθ. οἶσθήσομαι καὶ ἐνεχθήσομαι, ἄορ. παθ. καὶ με μέσ. σημ. ἤνέχθην, παρκμ. ἐνήνεγμαί, ὑπερσ. -ἐνηνέγμην.

Παράγ. Φορά, φόρος, [φορεύς]. φορεῖον, φόρτος, διάφορος, φερνὴ=προῖξ, φέρετρον, φαρέτρα, [διένεξις], διηνεκίης, οἰστόν, οἰστέον.

Σημ. Περὶ τοῦ παρκμ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. ιθ', § 19 καὶ σημ. 2. Ὁ ἐνεργ. καὶ μέσ. ἄορ. α' σχηματίζονται ἄνευ τοῦ χρονικοῦ

χαρακτήρος σ (ὡς καὶ οἱ ἀόρ. εἶπα (τοῦ ρ. λέγω) καὶ ἔχεα (τοῦ ρ. χέω). Ὁ ἀόρ. β' ἤνεγκον (θ. ἐνκ-) ἔλαβεν ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμόν.

Φεύγω=φεύγω, διώκομαι, ἐξορίζομαι (θ. φευγ-, φυγ-), παρατ. ἔφευγον, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. φεύξομαι καὶ δωρικ. φευξοῦμαι, ἀόρ. β' ἔφυγον, παρχμ. β' πέφευγα, ὑπερσ. ἐπεφεύγειν.

Παράγ. Φυγή, φυγὰς, ἄφυκτος, φευκτός, φευκτέος.

Σημ. Ἴδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ρ. πλέω (περὶ τοῦ δωρικ. μέλ.) καὶ τὸ ρ. διώκω.

Φημί, ἰδὲ τὴν γραμματ. κεφ. κη'.

Φθάνω=προφθάνω, προλαμβάνω (θ. φθᾶ-, φθᾶν-, φθη-), παρατ. ἔφθανον, μέλ. φθάσω, μέλ. μέσ. με σημ. ἐνεργ. φθῆσομαι, ἀόρ. ἔφθᾶσα, ἀόρ. β' ἔφθην (ὑπ. φθῶ, ἀπρμφ. φθῆναι).

Παράγ. [Ἐφθαστος].

Φθέγγομαι=ἐκβάλλω φωνήν, λαλῶ (θ. φθειγ-) ἀποθ. μέσ., παρατ. ἔφθειγγόμην, μέλ. μέσ. φθέγξομαι, ἀόρ. μέσ. ἐφθειγξάμην, παρχμ. ἔφθειγμαί.

Παράγ. Φθέγμα, φθόγγος, ἄφθειγκτος.

Φθείρω=ἀφανίζω, καταστρέφω (θ. φθερ-, φθαρ-), παρατ. ἔφθειρον, μέλ. φθερῶ, ἀόρ. ἔφθειρα, παρχμ. ἔφθαρα, ὑπερσ. -ἐφθάρκειν. Παθ. φθείρομαι, παρατ. ἔφθειρόμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. φθεροῦμαι, μέλ. β' παθ. φθαρήσομαι, ἀόρ. β' παθ. ἔφθάρην, παρχμ. ἔφθάρμαι, ὑπερσ. -ἐφθάρμην.

Παράγ. Φθορά, φθόρος, διαφθορεύς, [φθαρετός, ἄφθαρτος], ἀδιάφθατος, εὐδιάφθατος.

Φθίνω=φθίρομαι, μκραίνομαι, (ἐπὶ χρόνου) λήγω θ. (φθῖ-, φθῖν-), παρατ. ἔφθῖνον. Μέσ. ἀόρ. β' μτχ. φθίμενος.

Παράγ. Φθίσις.

Φθονῶ (φθονέω), παρατ. ἐφθόνουν, μέλ. φθονήσω, ἀόρ. ἐφθόνησα. Παθ. φθονοῦμαι, μέλ. μέσ. με σημ. παθ. φθονήσομαι, μέλ. παθ. φθονηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐφθονήθη

Σημ. Τὸ ρ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. φθόνος, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπιθ. φθονερός.

Φιλονικῶ (φιλονικέω)=ἐρίζω, παρατ. ἐφιλονίκουν, μέλ. φιλονικήσω, ἀόρ. ἐφιλονίκησα. Παθ. μόνον ὁ παρχμ. πεφιλονίκηνται.

Παράγ. Φιλονικητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. φιλόνικος (φιλῶ, νίκη), ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. φιλονικία.

Φιλοτιμοῦμαι (φιλοτιμέομαι)=εἶμαι φιλότιμος, ἀμιλλῶμαι, ἀποθ., παρατ. ἐφιλοτιμούμην, μέλ. μέσ. φιλοτιμήσομαι, ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐφιλοτιμήθην.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. φιλότιμος (φιλῶ, τιμή), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. φιλοτιμία.

Φιλοφρονοῦμαι (φιλοφρονέομαι)=μεταχειρίζομαι (τινα) εὐγενῶς, ἀποθ., παρατ. ἐφιλοφρονούμην, ἀόρ. μέσ. ἐφιλοφρονησάμην, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐφιλοφρονήθην.

Παράγ. [Φιλοφρόνησις], φιλοφρόνημα.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ἐπιθ. φιλόφρων (φίλος, φρήν), ἐκ τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ τὸ οὖσ. φιλοφροσύνη.

Φιλῶ (φιλέω)=ἀγαπῶ, φιλῶ, συνηθίζω, παρατ. ἐφίλουν, μέλ. φιλήσω, ἀόρ. ἐφίλησα, παρκμ. πεφίληκα. Παθ. φιλοῦμαι, παρατ. ἐφιλούμην, μέλ. μέσ. με σημ. παθ. φιλήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐφιλήθην, παρκμ. πεφίλημαι.

Παράγ. Φίλημα, ἀξιοφίλητος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόμ. φίλος.

Φλέγω=καίω (θ. φλεγ-), ἀόρ. ἐφλεξα. Παθ. φλέγομαι, παρατ. ἐφλεγόμην, ἀόρ. παθ. ἐφλέχθην.

Φλυαρῶ (φλυαρέω)=λέγω μωρίας, παρατ. ἐφλυάρουν, μέλ. φλυαρήσω.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. φλύαρος, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ οὖσ. φλυαρία.

Φοβῶ (φοβέω)=φοβίζω, παρατ. ἐφόβουν, μέλ. φοβήσω, ἀόρ. ἐφόβησα. Μέσ. φοβοῦμαι, παρατ. ἐφοβούμην, μέλ. μέσ. φοβήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐφοβήθην, παρκμ. πεφόβημαι, ὑπερσ. ἐπεφοβήμην.

Παράγ. [Ἐκφόβησις], φόβητρον, φοβητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. φόβος, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐπιθ. φοβερός.

Φοιτῶ (φοιτάω)=συχνάζω, παρατ. ἐφοίτων, μέλ. φοιτήσω, ἀόρ. ἐφοίτησα, παρκμ. πεφοίτηκα

Παράγ. Φοίτησις, φοιτητής, φοιτητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ποιητ. οὐσ. φοῖτος (οὐδ.)=τὸ συχνάζειν.

Φονεύω, παρατ. ἐφόνευσεν, ἀόρ. ἐφόνευσα. Παθ. φονεύομαι, ἀόρ. παθ. ἐφονεύθην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. φονεὺς (ἐκ τοῦ οὐσ. φόνος).

Φορῶ (φορέω)=φέρω (θ. φορε-, παρατ. ἐφόρουσιν, μέλ. φορήσω, ἀόρ. ἐφόρησα, παρκμ. -πεφόρηκα. Μέσ. καὶ παθ. φοροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐφορησάμην, ἀόρ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. -ἐφορήθην, παρκμ. πεφόρημαι.

Παράγ. Φόρημα, φορητός, ἀφόρητος.

Φράζω=λέγω, δηλώ, κελεύω (θ. φραῖδ-), παρατ. ἐφραζον, μέλ. φράσω, ἀόρ. ἐφράσα, παρκμ. πέφρακα. Παθ. φράζομαι, παρκμ. πέφραμαι.

Παράγ. Φράσις, [μεταφράστις], φραστήρ, εὐφραδής, δύσφραστος, φραστέον.

Φράττω (φ. φραῖγ-, φραῖκ-), παρατ. ἐφραττον, ἀόρ. ἐφραῖξα. Μέσ. ἀόρ. ἐφραξάμην. Παθ. ἀόρ. ἐφραχθην, παρκμ. πέφραγμαί.

Παράγ. Ἀπόφραξις, φράγμα, [φραγμός], δρύφακτον (ἀντὶ δρύφακτον)=κιγκλίδωμα, ἄφρακτος, κατάφρακτος.

Φρίττω=ἀνατριχιάζω, τρομάζω (θ. φριῖκ-), ἀόρ. ἐφριῖξα, παρκμ. πέφρικα.

Παράγ. Φρίκη, [φρικτός].

Σημ. Ἴδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. πρῶττω.

Φροντίζω (θ. φροντιδ-), παρατ. ἐφρόντιζον, μέλ. φροντιῶ. ἀόρ. ἐφρόντισα, παρκμ. πεφρόντικα. Παθ. φροντίζομαι.

Παράγ. Φροντιστής, ἀφρόντιστος, φροντιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. φροντίς.

Φρονῶ (φρονέω), παρατ. ἐφρόνουσιν, μέλ. φρονήσω, ἀόρ. ἐφρόνησα, παρκμ. πεφρόνηκα. Παθ. φρονοῦμαι.

Παράγ. Φρόνησις, φρόνημα, φρονητέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. φρήν (γεν. φρενός). Τὸ οὐσ. φρόνησις εἶναι τὸ ἀφηρημένον τοῦ εὖ φρονῶ=εἶμαι φρόνιμος, τὸ δὲ οὐσ. φρόνημα εἶναι τὸ ἀφηρημένον τοῦ μέγα φρονῶ=ἔχω ὑψηλὰς ἰδέας.

Φρουρῶ (φρουρέω), παρατ. ἐφρουροῦσιν, μέλ. φρουρήσω, ἀόρ. ἐφρουρήσα. Παθ. φρουροῦμαι, παρατ. ἐφρουροῦμην.

Παράγ. [Φρούρησις], ἀφρούρητος.

Σημ. Τὸ ῥ. εἶναι παρασύνθετον ἐκ τοῦ ὄνομ. φρουρός (ἐκ τῆς προθ. πρὸ καὶ τοῦ ῥ. ὄρῶ).

Φρύγω = φρυγανίζω, ξηραίνω (θ. φρῦγ-). Παθ. παρκμ. πέφρῦγμαι.

Παράγ. Φρύγανον, φρυκτός.

Φυλάττω (θ. φυλάκ-), παρατ. ἐφύλαττον, μέλ. φυλάξω, ἄορ. ἐφύλαξα, παρκμ. πεφύλαχα. Μέσ. καὶ παθ. φυλάττομαι, παρατ. ἐφυλαττόμην, μέλ. μέσ. καὶ με παθ. σημ. φυλάξομαι, ἄορ. μέσ. ἐφυλαξάμην, ἄορ. παθ. ἐφυλάχθην, παρκμ. πεφύλαγμα.

Παράγ. Φυλακή, φυλακτήριος, ἀφύλακτος, δυσφύλακτος, εὐφύλακτος, φυλακτέος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. φύλαξ.

Φυρῶ (φυράω) = ζυμώνω, ἀναμειγνύω, μολύνω, ἄορ. ἐφύρῶσα. Παθ. ἄορ. ἐφυράθην, παρκμ. πεφύρῶμαι.

Φύρω = ἀνακατεύω, ζυμώνω. Μέσ. φύρομαι. Παθ. παρατ. ἐφῦρόμην, παρκμ. πέφῦρομαι.

Παράγ. Φύρδην, [αἰμόφυρτος ἢ αἱματόφυρτος].

Φύω = κάμνω νὰ φυτρώσῃ τι, παράγω, γεννῶ, φυτρώνω (θ. (φῦ-), παρατ. ἐφῦον, ἄορ. ἐφῦσα, ἄορ. ῥ' με μέσ. καὶ παθ. σημ. ἐφῦν, ὑποτ. φύω, εὐκτ. -φύοιμι, ἀπρμ. φῦναι, μτχ. φύς, φῦσα, φύν), παρκμ. με μέσ. καὶ παθ. σημ. πέφῦκα, ὑπερσ. ἐπεφύκειν. Μέσ. καὶ παθ. φύομαι, παρατ. ἐφύομην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. φύσομαι.

Παράγ. Φῦσις, φῦμα, φῦλον, φύλλον (ἐκ τοῦ φύλιον), φυλή, φυτόν, ἔμφυτος.

Φωνῶ (φωνέω) = λαλῶ, μέλ. -φωνήσω, ἄορ. ἐφώνησα, Παθ. ἄορ. ἐφωνήθην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. φωνή.

Φωρῶ (φωράω) = ἀναζητῶ κλέπτῃν ἢ κλοπιμαῖα, ἀνακαλύπτω, παρατ. -εφώρων, ἄορ. ἐφώρῶσα. Παθ. φωρῶμαι, παρατ. ἐφωρῶμην, ἄορ. παθ. ἐφωράθην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ποιητ. οὖσ. φωρᾶ = κλοπή, τὸ ὅποιον γίνεται ἐκ τοῦ ῥ. φέρω, ὡς καὶ τὸ οὖσ. φῶρ = κλέπτῃς.

X

Χαίρω (θ. χαρ-, χαιρ-, γηθ-), παρατ. ἔχαιρον, μέλ. χαιρήσω, ἀόρ. ὄ' παθ. ὡς ἐνεργ. ἐχάρην, παρκμ. γέγηθα.

Παράγ. Χαρά, χάρις, χαρμονή, περιχαρής, χαρτός, ἐπίχαρτος=ὁ προξενῶν χαράν.

Χαλεπαίνω=ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ (θ. χαλαιπαι-), παρατ. ἐχαλέπαινον, μέλ. χαλεπανῶ, ἀόρ. ἐχαλέπηνα. Μέσ. χαλεπαίνομαι (=χαλεπαίνω), ἀόρ. παθ. με μέσ. σημ. ἐχαλεπάνθην.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθ. χαλεπός=δύσκολος.

Χαλῶ (χαλάω)=χαλαρώνω (θ. χαλῆσ-), ἀόρ. ἐχάλασα. Παθ. χαλῶμαι, ἀόρ. παθ. ἐχαλῆσθην.

Παράγ. Χάλασις, χαλαρός.

Σημ. Ἴδὲ γραμματ. κερ. κε', § 2.

Χαρίζομαι=λέγω ἢ πράττω τι πρὸς χάριν τινός, δωροῦμαι, (θ. χαριτ-), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐχαριζόμην, μέλ. μέσ. χαριούμαι, ἀόρ. μέσ. ἐχαρισάμην, παρκμ. καὶ με παθ. σημ. κεχαρίσμαι, μελ. τετ. κεχαρισμένος ἔσομαι.

Παράγ. [Χάρισμα], χαριστήρια (τὰ) = θυσία εὐχαριστίας, ἀχάριστος, χαριστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. χάρις.

Χάσκω=ἀνοίγω τὸ στόμα (θ. χαν-, χῆ-, χασκ-), παρακμ. κέχηνα.

Παράγ. Χάσμα, χάσμη=χασμούρημα, χάος, χαῦνος, χήν.

Χασμῶμαι (χασμάομαι)=χασμουριῶμαι, μέλ. μέσ. χασμήσομαι.

Παράγ. [Χάσμησις, χάσμημα].

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. χάσμη (ἐκ τοῦ ῥ. χάσκω) =χασμούρημα.

Χειμάζω=περνῶ τὸν χειμῶνα, παρατ. ἐχειμάζον, μέλ. -χειμάσω, ἀόρ. ἐχειμάσα. Παθ. χειμάζομαι=καταλαμβάνομαι, βασανίζομαι ὑπὸ τρικυμίας, παρατ. ἐχειμαζόμην, ἀόρ. παθ. ἐχειμάσθην.

Παράγ. [Χειμασις], χειμάδιον=χειμαδίον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. χεῖμα=χειμῶν (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. γυμνάζω).

Χειροῦμαι (χειρόομαι)=κάμνω ὑποχείριον, ὑποτάσσω,

ἀποθ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ., παρατ. ἐχειρούμην, μέλ. μέσ. χειρώσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐχειρωσάμην. Παθ. μέλ. χειρωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐχειρώθην, παρκμ. κεχείρωμαι, μέλ. τετ. κεχειρώσομαι.

Παράγ. Χείρωσις, χειρωτικός, εὐχείρωτος, δυσχείρωτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. χεῖρ.

— **Χέω** = χύνω (θ. χε(υ)-, χυ-), παρατ. -ἔχεον, μέλ. -χέω, ἀόρ. ἔχεα. Μέσ. καὶ παθ. χέομαι, παρατ. -ἐχεόμην, μέλ. μέσ. χέομαι, ἀόρ. μέσ. -ἐχεάμην (ὑποτ. ὑπεγχεώμαι, μτχ. ἐγχεάμενος), μέλ. παθ. -χῦθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐχῦθην, παρκμ. κέχῦμαι, ὑπερσ. -ἐκεχύμην.

Παράγ. Χύσις, χοή, χοῦς (χόος) = χῶμα, χυλός, χυμός, χύτρα, πρόχους (θηλ.) = κανάτι, χυτός, χύδην.

Σημ. Ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 11. Ὁ ἐνεργ. καὶ μέσ. μέλ. καὶ ἀόρ. δὲν ἔχουσι τὸν χρονικὸν χαρακτήρα σ (πρβλ. τοὺς μέλ-ἔδομαι (τοῦ ῥ. ἐσθίω) καὶ πίομαι (τοῦ ῥ. πίνω) καὶ τοὺς ἀορ. ἦνεγκα (τοῦ ῥ. φέρω) καὶ εἶπα (τοῦ ῥ. λέγω).

Χλευάζω, παρατ. ἐχλευάζον, ἀόρ. -ἐχλευᾶσα, παρκμ. -κεχλευάκα.

Παράγ. Χλευασία, χλευασμός.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. [χλεύη].

Χορευώ, παρατ. ἐχόρευον, μέλ. χορεύσω, ἀόρ. -ἐχόρευσα, παρκμ. κεχόρευκα. Παθ. ἀόρ. ἐχορεύθην.

Παράγ. Χόρευμα, χορεία, χορευτής, ἀχόρευτος.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. χορός.

Χρή, ἰδὲ γραμματ. κεφ. κη', § 4.

Χρήζω (ποιητ. χρηῖζω) = ἔχω ἀνάγκην (θ. χρη-), παρατ. ἐχρηῖζον.

Χρηματίζω = διαπραγματεύομαι, παρατ. ἐχορημάτιζον, μέλ. χορηματιῶ, ἀόρ. ἐχορημάτισα, παρκμ. κεχορημάτικα. Μέσ. χορηματίζομαι = συλλέγω χρήματα, μέλ. μέσ. χορηματιοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐχορηματισάμην, παρκμ. κεχορημάτισμαι.

Παράγ. Χρημάτισις, χορηματισμός, χορηματιστής, χορηματιστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὖσ. χοῦμα (ἰδὲ τὴν σημ. εἰς τὸ ῥ. βαδίζω).

— **Χρίω** = ἀλείφω (θ. χριτ-). Μέσ. καὶ παθ. χρίομαι, παρατ.

ἐχοίωμην, ἀόρ. μέσ. ἐχρισάμην, παρκμ. παθ. κέκχρημαι, ὑπερσ. παθ. ἐκεχοίωμην.

Παράγ. Χοῖμα, [χοῖσις, χοῖσμα. χοῖστός].

Σημ. Τὸ ῥ. ἔχει τὸ ι πανταχοῦ μακρόν.

[**Χρῶ** (χρήω)] = χρησιμοδοτῶ (θ. χρη-), ἀόρ. ἔχρησα. Μέσ. χρῶμαι = ζητῶ χρησιμόν, ἀόρ. μέσ. ἐχρησάμην, ἀόρ. παθ. ἐχρήσθην.

Παράγ. Χρησμός, χρηστήριον = μαντεῖον, χρησμός.

Χρῶμαι (χρήομαι) = μεταχειρίζομαι (θ. χρη-), ἀποθ. μέσ., παρατ. ἐχρώμην, μέλ. μέσ. χρῆσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐχρησάμην, παρκμ. κέκρημαι, ὑπερσ. ἐκεχοίωμην. Παθ. ἀόρ. ἐχρήσθην.

Παράγ. Χρηῖσις, χρήμα, χρηστός, ἄχρηστος, δύσχρηστος, εὐχρηστος, χρηστέον.

Σημ. Περὶ τῆς συναϊρέσεως τοῦ ῥ. ἰδὲ γραμματ. κεφ. κδ', § 9.

Χῶ (χῶω) = σκεπάζω μὲ χῶμα (θ. χωσ-, χωσ-), παρατ. ἔχουν, μέλ. χῶσω, ἀόρ. ἔχωσα, παρκμ. κέκωχα. Παθ. παρατ. -ἐχούμην, ἀόρ. παθ. ἐχώσθην, παρκμ. κέχωσμαι.

Παράγ. Χῶσις, χῶμα.

Χωρίζω = χωρίζω, ἀπομακρύνω, ἐν χώρᾳ τίθημι, παρατ. -ἐχωρίζον, ἀόρ. ἐχώρισα. Μέσ. καὶ παθ. χωρίζομαι, παρατ. -ἐχωριζόμην, ἀόρ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐχωρίσθην, παρκμ. κεχώρισμαι.

Παράγ. Χωρισμός, [χώρισμα], ἀχώριστος, χωριστέον.

Σημ. Τὸ ῥ. ἐπὶ μὲν τῆς σημασίας τοῦ ἀπομακρύνω παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιρ. χωρίς, ἐπὶ δὲ τῆς σημασίας τοῦ «ἐν χώρᾳ τίθημι» παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. χώρα. Περὶ τοῦ ῥ. καταχωρίζω ἰδὲ γραμματ. κεφ. λδ', § 24.

Χωρῶ (χωρέω) = προχωρῶ, περιλαμβάνω, παρατ. ἐχώρουν, μέλ. χωρήσω, μέλ. μέσ. μὲ σημ. ἐνεργ. χωρήσομαι, ἀόρ. ἐχώρησα, παρκμ. κεχώρηκα, ὑπερσ. -ἐκεχωρήκειν. Παθ. παρατ. -ἐχωρούμην, ἀόρ. παθ. -ἐχωρήθην, παρκμ. -κεχώρημαι.

Παράγ. Ἀναχώρησις κλπ., παραχωρητέον κλπ.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. χῶρος.

Ψ

Ψάύω = ψηλαφῶ, ἐγγίζω (θ. ψαυ), ἄορ. ἔψαυσα.

Παράγ. [Ψαῦσις], ἄψαυστος.

Ψέγω = κατηγορῶ (θ. ψεγ-), παρατ. ἔψεγον, μέλ. ψέξω, ἄορ. ἔψεξα. Παθ. ψέγομαι.

Παράγ. Ψόγος, ψέκτης, φιλόψογος, ψεκτός, ψεκτέον.

[**Ψεύδω**] = ἀποδεικνύω (τι) ψευδές, ἀπατῶ (θ. ψευδ-), μέλ. ψεύσω καὶ δωρικ. ψευσῶ, ἄορ. ἔψευσσα. Μέσ. ψεύδομαι = λέγω ψεύδη, πλανῶμαι, παρατ. ἐψευδόμην, μέλ. μέσ. ψεύσομαι = θὰ εἶπω ψεύδη, θὰ πλανηθῶ, ἄορ. μέσ. ἐψευσάμην = εἶπον ψεύδη, ἄορ. παθ. καὶ μὲ μέσ. σημ. ἐψεύσθην = ἠθετήθην, ἐπλανήθην, ἀπέτυχον, παρκμ. ἔψευσμαι (μέσ.) = ἔχω εἶπει ψεύδη, ἔχω πλανηθῆ, ἔχω ἀποτύχει, (παθ.) ψευδῶς ἔχω λεχθῆ, ἔχω ἀπατηθῆ, ὑπερσ. μέσ. ἐψεύσθην = εἶχον εἶπει ψεύδη, εἶχον πλανηθῆ, μέλ. τετ. μὲ μέσ. σημ. ἐψευσμένους ἔσομαι.

Παράγ. Ψευδής, ψεῦδος, ψεῦσμα, ψεύστης.

Ψηφίζω = μὲ ψήφους λογαριάζω, ἐν χρήσει μόνον τὸ παρασύνθετον ἐπιψηφίζω = θέτω ζήτημά τι εἰς ψηφοφορίαν, παρατ. ἐπεψηφίζον, μέλ. ἐπιψηφιδῶ, ἄορ. ἐπεψηφίσα, παρκμ. ἐπεψηφίκα. Μέσ. ψηφίζομαι = ἀποφασίζω (διὰ τῆς ψήφου μου), παρατ. ἐψηφίζομην, μέλ. μέσ. ψηφιοῦμαι, ἄορ. μέσ. ἐψηφισάμην, παρκμ. ἐψηφίσμαι, ὑπερσ. ἐψηφίσμην. Παθ. ψηφίζομαι, παρατ. -ἐψηφίζομην, μέλ. παθ. ψηφισθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐψηφίσθην, παρκμ. ἐψηφίσμαι, ὑπερσ. ἐψηφίσμην.

Παράγ. Καταψηφίσις κλπ., ψήφισμα, καταψηφιστέον κλπ.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ψῆφος (θηλ. ἐκ τοῦ ῥ. ψῶ) = λιθάριον τετριμμένον. Τὸ ῥ. ἐπιψηφίζω εἶναι παρασύνθετόν ἐκ τῶν λέξεων ἐπὶ ψῆφον (καλῶ τὸν δῆμον) ἰδὲ γραμματ. κερ. λδ', § 24..

Ψιδυρίζω, ἄορ. ἐψιδυρίσα.

Παράγ. Ψιδυριστής.

Σημ. Τὸ ῥ. παράγεται ἐκ τοῦ οὐσ. ψίδυρος.

Ψύχω = ἀερίζω, στεγνώνω, ψυχραίνω (θ. ψῦχ-), ἄορ. ἔψῦξα. Παθ. ψύχομαι, ἄορ. παθ. ἐψύχθην, ἄορ. δ' παθ. -ἐψύχην, παρκμ. ἔψῦγμα.

Παράγ. Ψύξις, ψύχος, ψυχή ψυκτήρ, άψυκτος.

Σημ. Το β. έχει πανταχού το υ μακρόν,

[Ψῶ (ψήω), ψῆς, ψῆ κλπ.] = ψάω, τρίω, άόρ. -έψησα.
Μέσ. άποψῶμαι = σπογγίζομαι.

Παράγ. Ψῆφος.

Σημ. Η συναίρεσις εις τόν ένεστ. γίνεται, ὅπως εις τὸ β. ζῶ.

Ω

ᾠθῶ (ᾠθέω) = σπρώχνω (θ. ᾠθ-, ᾠθε-), παρατ. έῶθουν, μέλ. ᾠσω, άόρ. έῶσα. Μέσ. καὶ παθ. ᾠθοῦμαι, παρατ. έῶθούμην, μέλ. μέσ. -ᾠσομαι, άόρ. μέσ. έῶσάμην, μέλ. παθ. ᾠσθήσομαι, άόρ. παθ. έῶσθην, παρκμ. έῶσμαι.

Παράγ. ᾠπωσις, ᾠθισμός, (ᾠθησις).

Σημ. Περὶ τῆς αύξήσεως τοῦ β. ιδέ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12. γ'.

ᾠνούμαι (ᾠνέομαι) = άγοράζω (θ. ᾠνε-, πριῦ-), άποθ. μέσ. με σημ. ενεργ., παρατ. έῶνούμην, μέλ. μέσ. ᾠνήσομαι, άόρ. μέσ. έπριάμην, παρκμ. έῶνήμαι, ὑπερσ. έῶνήμην. Παθ. ᾠνούμαι, άόρ. παθ. έῶνήθην, παρκμ. έῶνήμαι.

Παράγ. ᾠνησις, ᾠνητής. ᾠνητός, άργυρώνητος, ᾠνητέος.

Σημ. Περὶ τῆς αύξήσεως καὶ τοῦ άναδιπλασιασμοῦ τοῦ β. ιδέ γραμματ. κεφ. ιθ', § 12, γ'. Περὶ τοῦ άορ. έπριάμην ιδέ γραμματ. κεφ. κζ', § 2. Ἡ ὑποτακ. καὶ εὐκτική τοῦ άορ. έπριάμην τονίζεται κατὰ τὰ εις -ω βαρύνονα ὑποτ. πρίομαι, πρίη, πρίηται κλπ., εὐκτικ. πριάμην, πρίαίο, πρίαίτο κλπ.

ᾠφελῶ (ᾠφελέω) (θ. ᾠφελε-), παρατ. ᾠφέλουν, μέλ. ᾠφελήσω, άόρ. ᾠφέλησα, παρκμ. ᾠφέληκα, ὑπερσ. ᾠφελήκειν. Παθ. ᾠφελούμαι, παρατ. ᾠφελούμην, μέλ. μέσ. με παθ. σημ. ᾠφελήσομαι, μέλ. παθ. ᾠφεληθήσομαι, άόρ. παθ. ᾠφελήθην, παρακ. ᾠφελήμαι, ὑπερσ. ᾠφελήμην.

Παράγ. ᾠφέλεια, ᾠφέλημα, ᾠφέλιμος, άνωφελής, άνωφέλητος, ᾠφελητέος.

024000028104

ε-
ἀριστοῦ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

Γραμματικὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης

*Βιβλίον ἀσκήσεων εἰς τὸ τυπικὸν τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου.
Τεύχος Α' καὶ Β'.*

Πλουτάρχου Θεμιστοκλῆς μετὰ σημειώσεων.

Πλουτάρχου Τιβέριος καὶ Γάιος Γράνχος μετὰ σημειώσεων.

ἄριστοῦ

Τιμᾶται δραχ. 15.

40